

ALBERTO BACOI

Vorbind cu Dumnezeu

Truth and Healing

editura Self Publishing

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BACOI, ALBERTO

Vorbind cu Dumnezeu = Truth and Healing/

Alberto Bacoï. - București: Self Publishing, 2014 -
3 vol.

ISBN 978-606-93641-8-5

Vol. 1. - 2014. - ISBN 978-606-93641-9-2
821.135.1

Copyright © 2014 Alberto Bacoï

Toate drepturile rezervate, conform legii dreptului de autor 8/1996

Tehnoredactare și Corectură: Alberto Bacoï/Mădălina Bratu
Grafică: Alberto Bacoï

Copyright © 2014 Self Publishing

Self Publishing România este o platformă online dedicată publicării, tipăririi, promovării și distribuției naționale și internaționale a cărților autorilor români.

Orice autor care publică la Self Publishing își poate vedea cartea în librării în 30 de zile și mai puțin.

Intră pe site și publică-ți cartea sau scrie-ne pe adresa:

www.self-publishing.ro

office@self-publishing.ro

COMENZI PENTRU CITITORI,
LIBRĂRII, BIBLIOTECI, DEPOZITE DE CARTE

comenzi@self-publishing.ro

tel. 0740 530 111

*Dacă vrei să Mă auzi, încearcă să-ți imaginezi ce crezi tu că
ți-aș spune, dacă M-ai putea auzi!*

CUPRINS

Cuvânt de început	5
Introducere	7
CAPITOLUL I (subiecte dezvoltate)	9
- Întrebări fundamentale	9
- Recunoașterea Sursei	11
- Viziuni	12
- Scepticism/ananghie a credinței	13
- Despre moartea trupului	13
- Negarea existenței lui satan	14
- Proclamarea Înțelepciunii Divine	15
- Conceptul de „păcat“ atribuit sexului și senzualității	21
- Despre sinucidere	22
- Mesaje din „CWG“ Neale Donald Walsch	28
- Prezența lui Dumnezeu	32
- Conceptul de „iad“	34
- Despre fericire	38
- Îndoieli și suferință	40
- Legile karmice și viețile anterioare/viitoare	42
- Câteva idei despre univers	43
- Scepticism/negarea puterii creatoare	44
Curtea plopilor de toamnă	48
Sentimente și scrieri sub mângâierea răsăritului	49
Viziuni asupra vremurilor de apoi	51
CAPITOLUL II (subiecte dezvoltate)	53
- Călătoria evolutivă a ființelor de Lumină	54
- Conceptul de „judecată și pedeapsă“	58
- Suflete care aleg să plece de pe pământ	59
- Iluzia/personajele fictive	61
- Perfecțiunea și modul în care funcționează universul	63
- Despre sfârșitul lumii	64
- Evoluția sistemului de gândire individual	65
- Îndemnuri	67
- Despre Isus Hristos (Yeshua/Messiah)	70
- Confirmarea existenței celor 12 densități	71
- Identificarea puterii extrasenzoriale	77
- Alte îndemnuri	78
- Înțelegerea perfecțiunii/trăirea ei ca experiență	79
- Minuni/pășind în realitatea supremă	80
- Despre Dumnezeu	80
- Nimicirea întregii umanități (potopul biblic)	82
- Despre Rai	83
- Tehnologia avansată (avantajele și dezavantajele ei)	85
- Identitatea „fiarei“/religia și victimele rămase	87
- Liberi cugetători	88
- Acceptare și eliberare totală (nirvana)	95
Cuvânt de încheiere	97

Cuvânt de început

Această carte este dedicată celui ce a cunoscut suferința, sub cea mai sumbră și înfiorătoare formă a ei. Omul alături de care am suferit, care m-a învățat ce înseamnă tristețea, dorul, eșecul, izolarea și singurătatea. Un suflet atât de mic, ce a învins cu ușurință o forță atât de mare... A ales în mod conștient să atragă suferința asupra sufletului propriu, a devenit el însuși suferință, creând-o continuu în jurul lui, scopul fiind acela de a demonstra celorlalți, un lucru esențial: *Nu există suferință și niciodată nu a existat așa ceva!*

Tot ceea ce trăim astăzi este o iluzie a separării, a uitării și a durerii. În realitate însă, tot, absolut tot Ceea Ce există este doar iubire. Iubirea de tot, iubirea de sine, de orice și de oricine.

*Aceasta este pentru cei ce vor fi,
după cel care a fost!*

Introducere

Ne aflăm la început de primăvară, anul este 2012... Pământul se pregătește pentru o schimbare. Universul se află într-un proces continuu de dilatare al conștiinței și al materiei. Toți se întrebă ce se va schimba, așteptând nerăbdători să se întâmple ceva.

Cu adevărat că se va întâmpla ceva! Se va întâmpla ceva neobișnuit și de necrezut. *Se va schimba percepția realității, viziunea și sistemul de gândire al întregii umanități.*

Știi! „Așa ceva încă nu este posibil“ spuneți voi. „Lumea asta nu se poate schimba în bine“ gândiți voi și „nimeni nu are puterea să o facă“. *Nici nu trebuie!*

Lumea noastră e Perfectă! Nimic nu trebuie schimbat la ea.

Totul se învâрте într-un ciclu perfect, *fără a se îndrepta către un sfârșit* – repet, fără a exista imperfecțiune înăuntrul ei. Am să vă explic cum, însă o pot face numai dacă vreți, dacă vreți să aflați Cine sunteți sau cine alegeți voi să deveniți.

Nu trebuie nici să mă credeți pe cuvânt! Scopul acestui volum nu urmărește, desigur, să mă credeți pe cuvânt, nici să transformăm Adevărul Imuabil într-o sursă de câștig.

Aceasta nu este doar o lecție de filosofie, ci și o antrenantă a minții, împotriva inerției inevitabile și copleșitoare, a tot ceea ce ne este promovat, ca mai târziu, să poată fi digerată de către mințile maselor receptoare.

Sunt onorat să vă prezint această călătorie spirituală diferită, inovatoare sau evolutivă, supusă în mod continuu unei examinări amănunțite.

Toți cei care au coborât această lume, plasând-o acolo unde se află ea acum, au făcut-o inconștienți, crezând că fac un bine lumii sau că lucrează pentru binele lor propriu... Ei au văzut lumea, iar aceasta este lumea, așa cum au văzut-o ei!

Poziția curentă, privind vibrația scăzută a pământului nu trebuie privită nici ca pe ceva incorect. Fără ei, probabil, nu am fi ajuns niciodată aici. *Din acest motiv, cred, cu siguranță, că am trăit cea mai potrivită experiență.* Este însă timpul să căutăm mai adânc în abisul Adevărului, apoi să-I înțelegem nemărginirea absolută.

Vă voi explica însă, așa cum am spus, numai dacă vreți!

„Vorbind cu Dumnezeu“ dezvoltă un dialog unic și o creație proprie, privind perspectiva realității asupra a tot Ceea Ce ne înconjoară. Ascultarea sufletului și descoperirea sinelui, se bazează în totalitate pe experiență și pe credință. Ea poate dezvolta puteri supranaturale, poate determina fructificarea cunoștințelor asupra întregului, diferențierea relațiilor bivalente, autocontrolul, descoperirea universului – cât și dilatarea lui până la infinit. Descoperă interpretarea *Vocii (Voinței) Creatorului, manifestată prin Conștiința creației Lui.*

Creatorul a tot Ceea Ce există, Ce am numit într-un Cuvânt, Dumnezeu, Se manifestă prin fiecare din noi în fiecare din creatu-

rile Lui – noi trebuie doar să ascultăm. Prin aceste mesaje dorește a Se face descoperit, nicidecum a impune ori a cere creației. Creatorul ni Se descoperă prin lucrarea Lui. Iar noi, lucrarea Lui, ne descoperim pe noi înșine prin El.

Autocontrolul (stăpânirea de sine) îmbunătățește rapid rezultatele experiențelor vieții noastre actuale, fiind acestea de natură spirituală și/sau materială, apoi *dezvoltă o inter-relație între toți participanții* acestui proces prin care, Creatorul a făurit totul din nimic, transformând-ul în *Însuși Dumnezeu*.

Da, v-aș putea spune că mă aflu la început de drum. Aș putea spune că *mi s-a dictat ca să vă transmit acest mesaj* ori aș putea spune că este unul Divin! Însă, și voi ați putea crede despre mine că sunt doar un impostor. Tot ce pot să vă spun acum este că nimic nu mă va opri! Sunt pe drumul cel bun. Cu toții suntem și nu ne va opri nimic din a evolua.

Îndemnurile căutărilor mele începeau a-mi șopti, în urmă cu trei ani, prin experiență, faptul că *nu sunt singur, că am un scop și o responsabilitate!* Cu toate astea, nu, nu am fost obligat să fac nimic, ci doar să trăiesc, să primesc și să fiu iubit. Iar de atunci și până astăzi, continui să fiu iubit necondiționat, fără a conștientiza sau a merita măcar acest lucru.

Cu toții sunteți „condamnați“ la o iubire necondiționată, cea a Creatorului vostru!

Scrierile au început în urmă cu un an, în 20 aprilie 2012 și au fost finalizate la data la care mi s-a dictat că se vor termina.

Redactarea cuvintelor și a frazelor care mi-au răsunat insistent în subconștient a fost selectată cu atenție, folosind fonturi italice, cu scopul de a nu produce confuzii.

Completările subiectelor dezvoltate încă de la începutul dialogului mi-au apărut în minte abia la sfârșitul scrierilor... *În felul acesta, de fiecare dată când doream să adaug o completare, cartea se deschidea la pagina unde urma să fie introdus textul. Iar, fără a-mi da seama, mi se dicta conform unui Șablon Divin, unul din care nu putea să lipsească niciun cuvânt pe care mintea mea îl putea omite sau pe care nu era pregătită încă să îl recunoască.* Dezvoltându-mi abilitatea scrierilor prin channeling, s-au născut cele 600 de pagini ale dialogului. Iar toți cei cu care am împărtășit această *Colecție de Cuvinte vii au fost impresionați*, au negat că eu aș fi autorul și apoi au recunoscut îmbunătățirea vizibilă a percepției asupra vieților proprii.

Alberto Bacoï,
București, România,
Aprilie 2013.

CAPITOLUL I

Ți-ai imaginat vreodată cum ar fi dacă L-ai întâlni pe Dumnezeu, Sursa, *Creatorul Lumilor și a tot Ceea Ce există?*

Cum ar arăta, cum te-ar privi sau ce ți-ar vorbi?

Oare ce atitudine ar aborda față de tine și cum ar răspunde în fața tuturor întrebărilor sau provocărilor tale?

Dacă ar exista o Ființă Atotputernică, S-ar coborî la tine ca să îți vorbească?

Ce ți-ar răspunde?

Ce L-ai întreba?

Cum ar justifica tot ce este „rău“ și, cum ne putem numi ființe Asemănătoare Lui, câtă vreme suntem cu toții „răi“?

Care este Planul Divin, pe care nici marii savanți ai lumii nu l-au putut înțelege, în întreaga istorie a vieții pe pământ?

De ce ne naștem și de ce murim?

De ce nu știm Cine suntem?

De ce suntem nevoiți să suferim?

De ce ne rănim sau de ce plângem atunci când ne lovim?

De unde venim?

De ce ne înmulțim la nesfârșit?

De ce procrearea se face prin sex, *prin modul acesta plăcut, veșnic interzis?* Care a fost motivul pentru care am fost înzestrați cu gen (sexualitate) și instincte, doar ca să fim ispițiți și pedepsiți? Dar cine a spus că sexul este interzis? Dumnezeu?

Nu, în niciun caz!

Cine și-a însușit autoritatea pentru a vorbi în Numele Lui?

De ce circulă atâtea informații false sau zvonuri despre sfârșitul lumii?

Cine a scris Biblia și de ce a făcut-o?

Ce ar trebui să înțeleg dintr-o viață chinuită, trăită în vicisitudine, în care îndrumătorii s-au dovedit a nu înțelege nici ei ceea ce încearcă altora să explice?

Cine este omul și Cine este Dumnezeu? Dumnezeu este, fără îndoială! De noi nu m-am convins încă în totalitate, că existăm. Ah, aici e invers! Cel puțin așa credem...

În viața lui trăită pe pământ, omul este nevoit să sufere. Creatorul, în schimb, nu suferă! Prin urmare, Creatorul nu există!

Dar eu exist. Totuși, nu îmi amintesc să mă fi creat de unul singur. „Revino cu picioarele pe pământ, mama ta ți-a oferit viața“, asta mi-au spus cu toții!

Mama nu mă poate vindeca nici atunci când sunt răcit, trebuie să aștept să îmi treacă, nu îmi poate lua durerea atunci când mă frig la un deget, nici nu îi poate aduce pe cei dragi înapoi.

„Dar ea este cea care te-a născut“.

Prostii! Mama nici nu a știut dacă va naște băiat ori dacă va naște fetiță. Am fost o surpriză pentru ea.

Cine m-a trimis ei ca să mă nască? Barza?

Barza!

Scriam aceste întrebări pe carnețelul pe care îl cumpărasem ca să îmi notez parola de la noua adresă de e-mail. Scriam plângând, strigam în mintea mea! Eram supărat pe tot, mâniat, gața să trântesc orice sau să lovesc pe oricine. Întrebam universul, Îl întrebam pe Dumnezeu, dar la un moment dat, mi-am dat seama că mă întreb de fapt pe mine. Cu toate acestea, eu nu aș putea răspunde niciodată unor astfel de întrebări.

Nimeni nu ar putea!

În fine, se pare că am scris introducerea asta în mai puțin de un sfert de oră. Mă numesc Alberto, sunt onorat să vă cunosc ori să mă cunoașteți.

Simt deja nevoia să iau o pauză și, recunosc, habar nu am ce scriu, de ce scriu și nici ce m-a apucat. Mai bine aș lăsa stiloul pe birou, să mă pregătesc să plec la serviciu. Am o groază de temeri, griji și responsabilități.

Observ cum de fiecare dată când susțin o idee proprie, revin imediat cu argumente împotriva ei. E clar! Am început să aud voci... Sunt pe drumul cel „nebu“, asta ar crede mulți!

Mi-l amintesc pe tata, zicându-mi, în urmă cu vreo treisprezece ani, că a auzit o voce care îi vorbea, dar n-a reușit să înțeleagă prea multe. Vocea era distorsionată datorită bolii care l-a chinuit aproape cincisprezece ani, *schizofrenie paranoidă*, ori vocea ce-i vorbea era chiar rezultatul bolii! *Oare?*

Un lucru este cert. El a înțeles atât cât a trebuit să înțeleagă...

A înțeles atât cât i-a fost necesar să înțeleagă!

Poftim! Tocmai despre ce vorbeam. Câteodată simt nevoia să scriu de două ori același lucru. Dar, de cele mai multe ori ceea ce scriu a doua oară se schimbă față de ce am dorit să scriu la început. Poate voi reuși să scriu o carte, sau poate nu voi reuși.

Vedeți voi, există decât două variante: „a scrie“ sau „a nu scrie“. Asta înseamnă că ar trebui să fie foarte ușor, iar viața s-ar dovedi a fi doar o *Dicotomie a Adevărului*¹, dependentă de relativitate, una înăuntrul căreia cu toții ne derulăm existența.

Acum, însă, pot spune că m-am plictisit.

Am plecat!

¹ Două sau mai multe adevăruri (evenimente opuse) care se petrec simultan. Din neputința de a înțelege scopul diviziunii ei, oamenii au numit-o contradicție.

De ce nu scrii?

Nu ai oboseit să trăiești în felul acesta?

Pentru ce nu scrii?

Poftim?

Vrei să afli răspunsul întrebărilor care te frământă?

Pentru ce trăiești?

Ce?

Cine ești?

Care este destinația „finală“ a realității tale?

Cine-i acolo?

Cine-i acolo?

Cine vorbește?

Eu!

Care „Eu“?

Exact, tu!

Nu ai oboseit să rătăcești astfel prin viața ta?

Vrei să afli care este remediul tuturor problemelor voastre?

Unul singur, Dragostea!

Nu înțeleg.

Vei înțelege!

Tu, ești eu?

Eu sunt tu și *tot Ceea Ce știi că este.*

Cum poți să fii?

Pur și simplu... sunt!

Dar cum ai devenit Ceea Ce ești?

Eu Sunt.

Acestea au fost primele clipe care m-au determinat să conștientez că port o discuție și că dezvolt un dialog cu mine însumi. Dar mai mult, ceva m-a împins să notez tot ceea ce întrebam sau tot ceea ce îmi răspundeam. După o scurtă vreme, Vocea, pe care o auzeam cu urechile mele fizice, sub formă de vibrație (sunet), *S-a stabilit înăuntrul minții mele*, apoi eu am devenit Vocea!

Așa că m-am gândit să scriu o carte. Poate va fi cineva interesat să o citească. Deocamdată nu am habar ce va conține și nici cum să o numesc: Oare, *Dialog cu mine însumi*, *Dialog cu Dumnezeu*, ori „*Conversații cu Dumnezeu*“?

La naiba, cea din urmă denumire există deja...

Oare ce fac eu acum?

Vorbești!

Cu cine?

Cu Mine...

În felul acesta, dragi cititori, în primăvara anului 2012, urmau a se naște scrierile „*Vorbind cu Dumnezeu*“ colecția TAO books, revelarea unei vieți eterne.

Care e scopul viselor, viziunilor ori cel al vizitetelor Tale?

Faptul că Duhul Meu îți descoperă imagini, viziuni și vise, te ajută să îți recâștigi încrederea și să-ți dezvoltți înțelepciunea.

Dar de ce nu pot rezista Prezenței Tale iar, inima mea stă, de fiecare dată, gata să cedeze?

Dacă nu rezistai nu Îmi mai puteai adresa această întrebare.

Faptul că ai rezistat se datorează puterii pe care ți-am dat-o Eu ca să rezști.

De ce tremur și mi-e frică?

Ți-e teamă pentru că te afli încă în trup. *Iar trupul tău fizic nu poate rezista în prezența ființelor veșnic vii, nici în prezența energiilor spirituale ale celei mai înalte dimensiuni.*

De ce mă chinuiești atât?

Nu te chinuiesc. Ci este un privilegiu pentru tine faptul că Mă adresez ție.

De ce îmi vine să plâng atunci când iau legătura cu Tine?

Fiindcă în Prezența Strălucirii Mele, *îți amintești Cine ești tu cu Adevărat.* Iar lacrimile tale de vinovăție și tristete, sunt lacrimile dorului de casă, cea după care tânjește sufletul tău. E dorul de Împărăția Mea, de unde ai plecat și unde te vei întoarce.

Ce semnificație deține ultima viziune avută, faptul că am văzut luna strălucind în lumina zilei, asemeni soarelui?

Aceasta arată că ți s-a dat a-ți fi descoperită o Mică parte din Strălucirea Impresionantă a Luminii Mele. Așadar, *tu reușești să vezi nevăzutul, iar Dumnezeu poate vorbi prin tine, chiar dacă tu nu îți dai seama de asta. De cele mai multe ori tu nu îți dai seama de asta. În majoritatea cazurilor, crezi că puterea ta pe care o ai este de la tine.*

Luna se află pe cer în fiecare zi și în fiecare noapte și toți oamenii o pot vedea, privind frumusețea minunată și grandioasă a ei.

Pe lângă frumusețea ei, *tu poți vedea și Lumina ei, care este nevăzută!* Fiindcă ceea ce privești voi în noapte (corpul ei material), este doar o reprezentare simbolică.

Cum Te-ai hotărât să mă alegi pe mine, când trăiesc atâția oameni pe pământ?

Eu îi „aleg” pe toți și pe fiecare în parte. Dar tu? De ce ai ales să Mă urmezi, știind că sunt atâtea surse care se proclamă a fi Dumnezeu sau susțin că L-ar cunoaște pe Dumnezeu?

Am simțit că ești Cel adevărat, și aș putea să Te cunosc.

Tu mi-ai trimis acel sentiment?

Cu siguranță.

Cum poți lua legătura cu mine cât sunt încă păcătos?

De ce o faci?

Eu pot să fac orice, *important este ce „aleg” să fac.*

De ce obosesc atât de tare atunci când îmi transmiți gândurile Tale?

Deoarece, acesta îți solicită într-o anumită măsură mintea.

Până acum nu ți-ai folosit niciodată mintea, ci instinctele!

Cum pot dărui Lumina câtă vreme nu o am și câtă vreme nu sunt Lumină?

Dacă susții că tu nu ești Lumină, înseamnă că nici Eu nu sunt Lumină, *asta încerci să insinuezi?*

Nu, Doamne ferește!

Bine.

Nu mai înțeleg nimic.

Dacă nu înțelegeai, nu erai capabil să scrii nici după dictare.

Cum pot să știu că aceste contacte spirituale nu sunt propria creație a imaginației mele sau rezultat eronat al studiilor mele?

Revelațiile și visele pe care le ai sunt propria creație a imaginației tale, *inspirată subconștientului tău de Mine.*

Dar cum pot să mă conving că răspunsurile vin de la Tine, și nu le inventez eu, pur și simplu?

Asta i-a frământat pe toți cei care au trăit înaintea ta. Ești de părere că cei care au scris Biblia au avut parte de vreun contact vizual fizic? Ei au văzut cu mintea, nu cu ochii! După cum faci și tu. Și chiar dacă ai vedea cu ochii, nici atunci nu ai crede! Ci, ai crede despre tine că ți-ai pierdut mințile, apoi ai lua medicamente fără ca să fii bolnav.

Toți oamenii care trăiesc pe pământ, până la ultimul, au capacitatea necesară pentru a scrie ceea ce ai scris tu. Cu toții cunosc răspunsurile pe care le cunoști tu! *E necesar doar să și le reamintească, așa cum ai făcut-o tu în această carte.*

Tu îmi descoperi imagini vizuale, însă niciodată ceva concret. Dacă voi interpreta totul greșit?

Ce înseamnă pentru tine ceva „concret“? Câtă vreme cunosc dinainte cum le vei interpreta, cu atât mai mult *știu și cum să ți le descopăr.* Acest răspuns nu e destul de concret pentru tine?

Nu te-ai convins că nu există coincidență și nimic nu se întâmplă prin coincidență?

Încerc să o fac...

De ce suferim atât de tare când pierdem pe cineva drag?

Voi alegeți să suferiți. Plata „păcatului“ este moartea! Adevăr vă spun Eu vouă, voi sunteți victimele propriilor voștri călăi, ale propriilor voastre minți – nicidecum cel care a murit. El nu este victimă. Cel care a murit, *nu a murit! Ci se naște într-o altă lume.* Acela a scăpat de ceea ce pe voi încă vă apasă. El și-a îndeplinit misiunea și și-a trăit experiența fizică, apoi a ajuns acolo unde cu toții vreți să ajungeți!

Suferința se aplică numai trăitorilor de pe pământ! În Împărăția Mea nu există suferință! Așadar, el nu vă mai plânge pe voi ci voi îl plângeți pe el, când ar trebui să fie exact invers.

Câteodată pare atât de greu!

Dacă era ușor se mai putea numi pedeapsă? Ori dacă nu ați fi trăit experiența morții, cum ați fi putut aprecia bucuria vieții?

Ce ai vrut să transmiți afirmând că omul a fost creat după Chipul Tău și după Asemănarea Ta? Susții că voi putea crea și eu, la rândul meu, o lume și un întreg univers?

O crezi deja în mintea ta. *La fel am făcut și Eu la „început“*. Sunteți ființe creatoare și sunteți rodul imaginației Mele.

Dacă spui că nu există ceva ce noi am numit „diavol“, nu deține o conștiință sau o inteligență proprie, individualizată, diabolică, ci există doar o parte din afara Ta, care ne influențează să creăm ceea ce nu ești ori ceea ce noi nu suntem, cum aș putea explica faptul că de când am ales să Te cunosc, gândurile hulitoare la adresa Ta au luat amploare, și sunt nevoit să depun mult mai mult efort pentru a le stăpâni?

Există ceva ce voi numiți „rău“ și da, vă poate influența, însă o poate face doar cu permisiunea voastră. *Voi permiteți răului să existe*, fiindcă, fără voi sau fără libertatea cu care v-am înzestrat, nu ar fi putut exista. *Cu toate astea, răul nu sunteți voi, ci voi, cei care trăiți în afara Mea*, creați răul! Fiți cu băgare de seamă totuși, să nu rămâneți în totalitate pe dinafară... Spuneai că de când M-ai cunoscut, gândurile tale negre s-au intensificat. Asta fiindcă nu cunoscuseți până acum Lumina și trăiați în întuneric. Iar unul care trăiește în întuneric, nu poate vedea că este el însuși întunericul. Ci doar la apariția Luminii, se poate privi și poate observa că a fost întuneric, înainte de a deveni Lumină. Este de datoria ta să îți stăpânești gândurile negre, până vei ajunge să le îndepărtezi definitiv.

Cât despre diavol, încearcă să nu-ți mai imaginezi o persoană. *Diavolul NU EXISTĂ! Însuși numele Șațană, Satanás, Sheikhtaan ori în limba ebraică Șațan, într-o traducere completă simbolizează partea întunecată a minții omului! Iar Numele Hristos semnifică activarea celei mai înalte părți a minții, cea Divină, Angelică și pură, cea mai înaltă treaptă de înțelepciune, atinsă de mintea omenească vreodată*. Iar exemple poți găsi peste tot.

Ce ai crezi tu că semnifică „coborârea diavolului“ pe pământ, susținută de cartea Apocalipsei? Ți-ai imaginat o ființă diabolică care a fost alungată din „regatul sfânt“ pe motiv că nu s-a supus, reușind, astfel, să șoptească creației Mele să greșească împotriva Mea, pentru a-i servi drept răzbunare autodistrugerea creației? Nu e nevoie să-Mi răspunzi, știu că așa gândiți cu toții, dar vreau să știi că *așa gândesc preoții și conducătorii bisericilor voastre, nu voi, pentru că majoritatea nu gândiți la acestea, ci aveți alte preocupări. Teoriile acestea sunt susținute de instituțiile care vă impun să vă închinați lor, Mie, ori reprezentărilor a ceea ce cred ele că aș fi Eu. Dar preoții sau bisericile voastre nu sunt sponsorizate de o Sursă Autorizată pentru a vorbi în Numele Dumnezeului Adevărat. Ele nu sunt trâmbițele Adevărului, ci mai degrabă cele ale înșelăciunii!*

EU NU V-AM IMPUS NICIODATĂ SĂ VĂ ÎNCHINAȚI MIE! Nici nu aș putea să o fac vreodată. Nici nu trebuie.

Ce fel de liber-arbitru ar mai fi acela, în cazul în care cei ce nu se vor apleca în fața Mea vor fi eliminați definitiv?

În Biblie s-a scris că trebuie să ne închinăm Ție. Cei ce nu Ți se vor închina, vor arde în iad o veșnicie!

Ha ha ha, folosești un mod amuzant de a-ți aranja întrebările, *parcă încerci să scoți vreo minciună de la Dumnezeu.*

Biblia a fost cel mai perfect lucru pentru voi, în evoluția voastră, ca ființe spirituale. Cu toate acestea și Biblia a suferit în repetate rânduri intervenții. Doar nu credeai vreodată că o scriere, de peste 3000 de ani vechime, ar putea rămâne neatinsă, în ciuda tuturor traducerilor repetate, reformelor sau schimbării mentalității, pe care omenirea le-a suportat în întreaga istorie. *Asupra Bibliei s-a intervenit și s-a reintervenit* de-a lungul istoriei, de către anumiți conducători, ce au încercat să dezgolească, de faimă și Divinitate, Evangheliile. *Dar în ciuda eforturilor lor de îndepărtare a Luminii Mele, au fost considerați sfinți de către bisericile voastre – focare de minciună, interes și de manipulare.*

Așadar, teoria închinării în fața cuiva superior este o *gândire primitivă, monarhică, creată de abuzul de putere al foștilor împărați timpurii ai pământului. Ea nu va exista niciodată în gândirea Divină. Nu se poate lua în calcul. Nu există!*

Acum, dat fiind faptul că am finalizat de etalat și aceste argumente, *să revenim, totuși, asupra subiectului pe care ai dorit să îl dezvoltăm.*

Ai vorbit despre semnificația coborârii diavolului.

Așa este. Însă, am vorbit și despre cele două părți ale minții omului – Hristos, exemplul Celui Mai Înalt Grad de Înțelepciune și Diavolul, care reprezintă partea întunecată (cel mai jos gând). Pentru a putea înțelege cât mai corect exemplul pregătit, încearcă să îți imaginezi mintea omului (creierul), împărțit pe din două. În partea dreaptă vei găsi *harul* cu care ați fost înzestrați: *imaginația, creativitatea, bucuria, toleranța, iubirea și recunoștința, care au fost numite cântecul sufletului și care este veșnic tânăr.* Parte ce nu doar așteaptă, ba chiar imploră să fie descoperită.

Iar în partea stângă, rămânând: logica umană limitată, dreptatea, corectitudinea, gândirea matematică, relativistă, acolo unde „cel mai mare este și cel mai tare“, stresul, depresiile, gândurile de panică, de furt sau avort. Parte ce dezvoltă invidie, mândrie, relații închise familiale și sociale, care împing omul către o involuție spirituală, întemnițarea propriului sine, crimă, ură, iar în cele din urmă autodistrugere.

Pe parcursul călătoriei evoluției umane, subiect pe care-l vom dezvolta mai târziu, *există anumite etape ale dezvoltării conștiinței.* Coborârea diavolului la voi, se referă la etapa în care veți crește în cunoștință în ambele situații, în Hristos și în diavol.

Vă veți dezvolta mintea în totalitate, totuși, veți fi predispuși să cădeți în partea întunecată, datorită instinctului vostru de natură pământească.

Acum câteva sute de ani nu știți ce înseamnă depresia, stresul și melancolia. *Nici nu existau acești termeni conceptuali.* Dar astăzi, mulți dintre voi cad pradă depresiei, devenind vulnerabili în fața oricărei propuneri ce le-ar putea provoca anestezia minții sau pierderea discernământului pentru câteva clipe, scopul fiind a

înlătura presiunea și nemulțumirea de la ei. Adevărat vă spun Eu vouă, *acestea nu vă vor îndepărta suferința!* Și nu doar o amână, ci o și amplifică înzecit.

Acum câțiva zeci de ani cazurile de sinucidere se estimau a fi unul la un milion, aproape inexistente. Dar astăzi asistăm la o sinucidere în masă, sub liberă alegere sau din partea unor persoane care nu sunt conștiente de ceea ce fac. Acestea reprezintă numai câteva din aspectele semnificației coborârii diavolului sau influența lui asupra omenirii.

Așadar, caută și vei găsi! Bate și ți se va deschide! Vei primi răspuns la toate întrebările tale, în cel mai scurt timp... Eu sunt Domnul!

De ce este mai ușor să „păcătuim“ decât să facem o faptă bună?

Nu e mai ușor, ci la fel de ușor. Ar fi mai ușor să faceți fapte bune, *fiindcă este de natura voastră primordială să le faceți. Voi ați fost creați în curăție și sunteți creați din Lumina Mea* dar, lumina voastră, pe care ați construit-o, promovează doar păcatul.

Cu asta vă nașteți (așa vi se spune încă din primii ani de viață). Vi se spune că sunteți răi și că nu sunteți buni de nimic (chiar de către părinții voștri ce susțin că vă iubesc). Ei nu vă încurajează atunci când faceți o faptă bună și nici nu vă laudă când realizați ceva mareț! Ci au grijă să vă pedepsească atunci când nu ascultați, când greșiți și nu numai atunci!

Gândul că sunteți răi e transmis subconștientului vostru de toate cultele și doctrinele religioase, de pe întreg pământul. Păcatul e promovat de toate televiziunile voastre și de toate acele imagini derulate, pe care le-ați numit filme. Păcatul, ilegalitatea, imoralitatea și antisocialismul sunt susținute și încurajate chiar de acei conducători, ai acelor state, care au scris acele legi incomplete, instigatoare de interese. Chiar autoritățile care vă conduc o fac zilnic.

Orice întâmplare nedorită, ori așa numitele tragedii, în care o persoană este afectată, rănită sau își pierde viața, rudele și autoritățile în loc să-și concentreze atenția asupra victimei, căreia i s-a luat pe „nedrept“ dreptul de a trăi – își transformă durerea în ură și răzbunare, trimițând-o asupra celui care a provocat incidentul, dorind cu orice preț a-l pedepsi! *Pentru ei este mai important să urască decât să iubească!* Astfel, sentimentele celor care au fost apropiați victimei se transformă, din iubire, suferință și părere de rău, în ură, lăcomie, judecată sau răzbunare. *Nu e mai ușor, doar pare mai ușor!* Ei își alină suferința provocând suferință.

Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte!

Acestea sunt minți umbrite de instincte animalice, nu de om. Ele sunt gândirile inerțiale, care refuză să mai gândească, despre care ți-am mai vorbit. *Această mârșăvie rușinoasă, dragul Meu, este numită pe pământ justiție* (justificarea poștei reprimată de a răni). *Căci cum ar putea cineva să își ștergă suferința sau amărăciunea inimii cu bani? Acela care cere, nu suferă cu adevărat!*

El își poate așeza capul pe pernă indiferent că și-a vândut sora, fratele ori soțul pentru o sumă de bani. Însă la moartea ei/lui, nu va plânge nimeni. Ci vor muri asemeni animalelor ce sfârșesc pe marginea drumului.

Deoarece, asta vedeți la mai marii voștri învățați care vă conduc. Însă, ei sunt mai puțin învățați și mai mult informați! Ei plătesc oameni care să lucreze la imaginea lor. Ei nu sunt imaginea lor, nu sunt Adevăr, sunt minciună! Voi, fiți dar Adevărul Meu, ca să nu deveniți minciuna lor.

În ciuda aparențelor, voi nu v-ați născut în păcat, ci în neștiință (aveți memoriile șterse). Misiunea voastră pe pământ e cea de a vă reaminti Cine ați fost înainte să vă nașteți acolo.

Doamne cât Adevăr găiești.

Mă bucur că rostim împreună aceste Adevăruri.

Cum am reușit să scriu o carte, eu, cel care abia se poate adresa verbal către o persoană, iar de fiecare dată când vreau să îmi exprim o idee, sunt nevoit să consult dicționarul online pentru a nu comite greșeli gramaticale?

N-ai scris-o tu! Eu am scris-o, tu doar ai editat-o.

Care va fi scopul acesteia?

Același ca al tuturor mesajelor Mele.

O va citi cineva sau va fi folositoare cuiva?

De aceasta Mă voi îngriji Eu.

Dacă va fi considerată o blasfemie ori un plagiat, o colecție de învățăături, cuvinte și idei, cât și revelațiile și visele unui nebun?

Vor fi mulți care vor crede că este un plagiat, o blasfemie sau o creație a unei minți rătăcitoare. Și despre Biblie au spus că este cea mai mare înșelătorie din istoria umanității.

Așa au spus.

Doar cei înțelepți și cei care Mă caută cu adevărat vor înțelege. Vor înțelege mai mult decât poți tu să îți închipui, vor crede și vor cerceta!

Dacă voi rămâne în pană de idei și, în felul acesta nu o voi mai putea termina?

Câte ai avut atunci când te-ai apucat de scris? Știi măcar ce scrii?

De ce trimiți atâtea mesaje omenirii, dacă nimeni nu le ia în seamă?

Mesajele Mele fac parte din Planul Meu cu voi. Și le veți lua în seamă, mai devreme sau mai târziu.

De ce alegi să o faci?

Pentru că v-am creat Conștiințe libere, Asemeni Mie! Sunteți Conștiințe de Lumină pură și Strălucitoare! Sarcina voastră este să alegeți să fiți Asemeni Mie, ca să trăiți în veci.

De unde voi avea suma necesară publicării acestei cărți?

Veți avea bani ca să o publicați, dar nu este neapărat nevoie s-o faci. O poți copia în mai multe exemplare și îți voi arăta Eu unde le vei împărți. Unele exemplare vor fi ascunse acolo unde nu te-ai

fi gândit niciodată că ar fi un loc potrivit pentru a le ascunde. O vor citi cei la care nu te-ai fi așteptat niciodată să o citească. O vor înțelege cei la care nu te-ai fi așteptat niciodată să o înțeleagă și vor fi curățiți cei la care nu te-ai fi așteptat vreodată să fie curățiți.

Aceasta este Puterea care ți S-a descoperit. Iar tu, împlinește în continuare Voia Mea, *ca să capeți fericirea și să trăiești mulți ani pe pământ.*

Doamne, iată-mă stând la biroul meu, punându-mi aceste întrebări, la care tot eu sunt nevoit să răspund, singur.

Așadar, cum termin de scris o întrebare, mîntea mea creează, fără a interveni eu direct, și răspunsul. Aș putea continua așa la nesfârșit? Acesta este Dumnezeu?

Da, ai putea continua așa până la sfârșitul zilelor tale și *tu nu vei putea să Mă cunoști în Totalitate.*

Acesta este și nu este Dumnezeu! Pentru că, Dumnezeu nu se poate descoperi doar în „ceva“ din Lucrarea Lui. Dumnezeu este toată Lucrarea Lui. El este tot Ceea Ce știi și tot Ceea Ce nu știi căci, cum ați putea voi auzi Ceea Ce nu este sunet, cum ați putea privi Ceea Ce nu este imagine și cum ați putea pipăi Ceea Ce nu poate fi atins?

Adunați învățăturile tuturor religiilor neamurilor, mesajele cărților sfinte, îndemmurile Maeștrilor, preoților, pastorilor și teoriile tuturor profesorilor pământului, din toate timpurile, apoi strângeți mințile tuturor genilor sau adăugați cărțile tuturor scriitorilor la un loc și veți cunoaște doar 1% din Cine este Dumnezeu!

Nu mi-aș fi închipuit vreodată să-L descopăr pe Creatorul tuturor lururilor, așa!

Puțini oameni găsesc curajul de a și-L imagina pe Dumnezeu în felul acesta. Din acest motiv, la fel de puțini *Mă vor descoperi! Mulți alergă întreaga viață pe lângă religii, legende sau povești, care sunt inventate de alții, dar fără rezultat.*

Mulți ridică privirea spre cer, strigând spre Dumnezeu, *dar Eu nu sunt acolo! Alții se duc să facă fapte bune, oferă pomeni, apoi se închină de zeci de ori, poate așa Mă voi îndura de ei, dar ei oferă cu mîntea nu cu sufletul. Ei oferă bani orfanului care are nevoie de-o familie și haine scumpe celui ce nu are unde le spăla. Oferă brățări de aur ciungului ce nu le poate purta, ori cărți valoroase celui ce nu a învățat să citească! Căci, cei nevoiași nu au nevoie de cineva care să îi întrețină ori să le dea... Ci au nevoie de unul care să-i învețe cum să se întrețină singuri, să ia decizii singuri, să își administreze viața singuri, până când vor reuși să ajute și ei pe alții, creând, la rândul lor, din elevi profesori! Și tot așa din generație în generație, până veți ajunge să fiți Cine sunteți voi cu Adevărat!*

Iar tu de ce ești uimit că M-am descoperit ție în felul acesta? Dacă acordai atenție scrierilor tale ori, la ceea ce a spus Isus, în Biblie, spunând: „*căutați-Mă în inima voastră*“, ți-ai fi amintit, la fel cum o faci acum, că Ce ți S-a descoperit este rezultatul căută-

rii tale interioare, la îndemnul Meu. *Adevărul este în fiecare din voi. Dar voi îl căutați mereu în afara voastră! Toți știți răspunsurile. Trebuie doar să puneți întrebările!*

La ce crezi tu că M-am referit, scriind în cartea Apocalipsei, referitor la *semnul fiarei* că, cei ce vor fi de partea lui anti-Hrist, care vor lucra „*împotriva*“ Mea, vor purta un semn pe mână sau pe frunte, iar cei care vor fi de „*partea*“ Mea vor purta, deasemenea, un simbol, pe mâna dreaptă sau pe frunte?

Am ales să îți ofer răspunsul la această întrebare, ce te-a frământat atâta vreme, cu toate că nu înțeleg ce te-a împiedicat să Mi-o adresezi până acum.

Nici eu nu știu.

Îți voi explica, dar nu înainte de a mai face o precizare.

Folosesc acești termeni biblici, pentru că vă este mult mai ușor ca să înțelegeți ceea ce vreau Eu să vă transmit. În realitate însă, nu există nimeni și nimic împotriva Mea. Aceasta e de fapt o blasfemie. Din acest motiv am punctat cuvântul între ghilimele.

Vor fi clarificate, pe parcurs, toate aceste aspecte.

Semnul robiei pe pământ este unul simbolic, de o foarte mare importanță. El îi diferențiază, azi, pe cei înțelepți de cei mai puțin înțelepți.

Semnul fiarei de pe fruntea și de pe mâna celor ce vor merge împotriva Mea simbolizează: *mintea* întunecată, închisă, cea care gândește strâmb, care este *total căzută în dorința câștigării existenței fizice cu orice preț* – care alege să trăiască doar în lumea aceasta și atât. *Sufletele blocate în interiorul acestor conștiințe finite nu vor merge mai departe. Iar ele au ales asta cu mult timp înainte de a se naște acolo.* Semnul de pe fruntea lor arată capul, mintea cu care gândesc. Arată gândurile lor, creatoare de experiențe din viața lor. *Semnul de pe mâna lor arată gândurile, transformate în experiențe! Cu capul gândești, creezi gânduri, iar cu mâna aplici ceea ce mintea a gândit. Mâna materializează ceea ce mintea și-a imaginat că ar putea crea.*

Dar dacă mintea este bolnavă și creează astfel, un gând bolnav, mâna va materializa desigur, o experiență fizică bolnavă, greșită sau incompletă.

În cazul celor care Mă vor urma, mințile lor vor lumina asemenea unor lanterne care luminează în întuneric... *Mâinile lor vor crea Gândurile Mele, care vor ajunge să fie gândurile lor proprii.*

Exact asta faci tu acum!

Dacă tot ceea ce-mi spui este adevărat, se pare că am găsit Sursa, iar înseamnă că poți să-mi răspunzi la orice întrebare. Desigur, nu mi-ai confirmat asta încă, dar aș vrea să știu cine am fost înainte să mă nasc?

Știi Cine și Ce ai fost!

Nu cred că sunt sigur de ceea ce știu despre mine.

Dacă aș fi știut, nu mai puneam întrebarea.

Ai fost un Gând al Meu, căruia i-am dat putere să gândească Asemeni Mie. Ai fost un suflet care știa că trebuie să plece, ca să

se formeze, să se dezvolte, *să se cunoască, să crească în Lumină* și să își dea seama în afara Luminii Mele, dacă lumina lui este cu adevărat a lui.

Un suflet călător, care pleacă din Împărăția Mea pentru a experimenta o formă materială, odată ce se naște pe pământ, *nu mai știe Cine e, nici de unde vine! Asta pentru a se putea cunoaște cu amănuntul, să aleagă să fie cine vrea el să fie.* La fel cum te-am creat Eu, în Mintea Mea, la început, deci ai apărut ca un Gând al Meu, la rândul tău, cu ajutorul Meu, *ai datoria să crești și să dezvolți ceea ce poți tu să faci!* În felul acesta, ajutându-te pe tine Mă vei bucura pe Mine. Am să-ți dau totuși, un exemplu mai simplu.

La fel cum ți-ai imaginat tu să scrii o carte, *ai construit acest gând*, oferindu-i așadar posibilitatea de a exista (*fără tine el nu se putea crea de unul singur*), la rândul lui, *gândul tău, creează alte gânduri – idei pentru a pune înăuntrul lui, cu scopul de a se forma.* Tu ai creat cartea la început, iar acum o supraveghezi cum se creează singură, cu ajutorul tău.

Apoi, *cartea ce la sfârșit va fi laudată, laudă autorul ei!* Tu nu te puteai proclama un autor, până nu scriai această carte. Iar cartea, *deci creația ta, te proclamă pe tine însuși autorul și creatorul ei.*

Mă faci să mă simt destul de important.

Cu toții sunteți importanți, cei mai importanți!

Ce-ai zice dacă ți-aș spune că, înainte să te naști pe pământ, ai fost o conștiință deosebit de puternică, plăcută Mie, ridicându-te chiar deasupra Îngerilor – da, reflectând o Mare parte din Prea-strălucita Dragoste a Luminii Mele?

Mi-ar fi destul de greu să cred asta.

De ce? Crezi că perfecțiunea imaginată de voi, în viața trăită pe pământ, are vreo legătură cu statutul pe care îl veți ocupa după moarte? *Eu știu Cine sunteți! Voi sunteți nevoiți să vă dați seama de asta!*

Crezi că orfanii care nu posedă un adăpost unde să doarmă, care stau pe străzi și sunt murdari, care nu au fost îngrijiți, nici educați, *cei pe care părinții i-au alungat* ori sunt rezultatul unor încercări de întreprinderi de sarcină eșuate, *cei cărora nu le acordă atenție*, care consumă substanțe creatoare de vise și care nu știu încă să vorbească, au fost uitați pe pământ? Crezi că de la ei aștept ceva? Ei nu știu să vorbească fiindcă *nu i-ați învățat voi să vorbească!* Dar știu să hulească deoarece, *au învățat de la voi să hulească!* Ei nu știu încă Cine sunt ei și nu Îl cunosc pe Dumnezeu, *fiindcă nu le-ați spus voi Cine este Dumnezeu.*

Totuși, în amărăciunea și în lipsa lor de informare, susțin că Dumnezeu îi iubeste! Ei nu sunt nevoiți să realizeze ceva pe pământul vostru ca să fie mântuiți. Ei sunt deja mântuiți, și aceștia sunt *Îngerii Mei, trimiși pe pământ, cu scopul de a vă convinge voi cine sunteți în relație cu ei sau ce credeți că reprezintă ei pe acest pământ.* Și ce aș putea Eu să le cer onora ca ei, atunci când *ei au Totul și sunt pur și simplu ai Mei?*

Totuși, în ciuda acestor considerente, unii ca ei, vă aduc pe mulți

dintre voi înapoi la Mine, ca să redeveniți ai Mei.
*Deoarece sufletele lor reflectă Lumina Mea, iar trupurile lor sunt
 IMAGINEA VOASTRĂ!*

**M-ai lăsat fără întrebări, cu toate că aveam, cred, sute ca
 să Îți pun!**

Ți le vei aminti, treptat...

Dar deocamdată, spune-Mi! De ce crezi tu că nu poți rezista ispi-
 tei și nu îți poți înfrâna dorințele senzuale, care te copleșesc?

Crezi că ești slab ori prea tânăr?

Dar ce te-a determinat să gândești că acest lucru este unul greșit,
 și comiți un păcat dorindu-ți asta?

**Habar nu am de ce, nici ce m-a determinat să asociez sen-
 zualitatea cu un lucru greșit. Pur și simplu, nu pot să asociez
 sexul cu discuțiile despre Dumnezeu. Da, cred despre mine că
 sunt un om slab, unii și-au înfrânat poftele, cel puțin așa cred.**

*Deci, tu crezi că voi ați inventat în universul Meu, dar care
 nu este din universul Meu și nici nu era, până să îl inventați voi?
 Ești tu atât de convins de faptul că voi v-ați gândit la ceva la care
 Eu nu M-am gândit, pe motiv că am omis să o fac, gândind: „noi
 știm! Dumnezeu nu știe! Atunci, hai să ne ascundem“?*

*Adevărat vă spun, Dumnezeu este Autorul contactului sexual
 între parte bărbătească și parte femeiască. Eu am gândit femeia
 în așa fel încât, să îi fie atrăgătoare bărbatului ei, să vă alintați
 alături de ea și invers. Voi ați stricat legătura pe care am creat-o
 între voi. Ați redefinit și reorientat nevoia dragostei către obține-
 rea satisfacției fizice și nimic mai mult. Apoi, după consumarea
 energiei acumulate, nu mai rămâne nicio legătură între voi – vă
 simțiți goi, vă îmbrăcați și plecați!*

*Sexul nu poate exista fără dragoste și nici dragoste nu puteți
 face fără să existe iubire!*

Și dacă unii dintre voi credeți că în vremurile acestea ale deșertă-
 ciunii sau destrăbălării, în care trăiți astăzi, nu mai există cineva,
 asemeni vouă, care să simtă și să caute aceleași lucruri pe care le
 căutați voi, înseamnă că vă îndoiiți de puterea Mea.

*Eu creez miliarde de miliarde de oameni, făptură după făptură și
 cunosc ce e în mintea fiecăruia din ei! Nici un calculator de ulti-
 mă generație sau toate la un loc și, prin nicio metodă nu ați reuși
 să gestionați dar nici să dețineți atâtea informații, câte cunosc Eu
 despre fiecare din voi.*

*Nu este foarte important ceea ce obții dintr-o relație, cât este
 de important ceea ce ai de oferit într-o relație...*

Încă mai crezi că aceste răspunsuri le inventezi tu și te îndo-
 iești că ele vin de la Mine?

Nu.

*Încă mai crezi că atunci când ai vrut să mori, pur și simplu ai
 avut „norocul“ ca cineva să te găsească și să te salveze?*

Nu știi, bănuiesc.

Ar fi bine să nu mai crezi asta!

Ar fi bine să cunoști că am fost lângă tine pe patul de spital și *am trimis după tine la momentul potrivit!* Dacă Îmi doream să te chem de acolo, puteai leșina în mijlocul piețelor aglomerate și *nu te-ar fi ridicat nimeni vreme de trei ceasuri, atât cât ar fi fost necesar ca să îți părăsești trupul.*

Eu le sunt alături tuturor bolnavilor care zac pe paturile de spital, indiferent cine și ce au fost ei în viață. Fiindcă oricine și orice ar fi fost în viața lor, aflați pe paturile de spital, strigă către Mine ca să-i iert și să le curm suferința trupului, *care este povara păcatelor pe care le-au săvârșit în viață.* Este povara consecințelor alegerilor „greșite“ pe care au decis să le ia în viață, crezând că aleg spre binele lor.

Încă mai crezi în destin? *Eu sunt destinul vostru! Iar soarta o creați voi înșivă. Căci universul răspunde cererilor voastre, după măsura mulțumirilor voastre.*

Ți-e teamă că îți vei „întina“ trupul și nu te voi mai primi la Mine în Împărăția Mea? Trupul tău va rămâne aici și nu vei lua dincolo nimic din ceea ce știi că ai fost pe pământ. Vei lua cu tine numai Ceea Ce știi că ești tu cu Adevărat!

Încă nu te-ai convins care îți este scopul în această lume?

Gata, oprește-Te! Știu!

Acum știi totul și plâng. Plâng pentru că nu am știut ceea ce știam deja, nu am știut nimic din ceea ce știu acum.

Acum știi Cine sunt și Cine am fost înainte să mă nasc! Știu Cine ești Tu și știu că Te cunosc... Oare nu ești Tu Acela care ești Totul? Nu ești Tu Cel care ne-a creat, în așa fel încât noi să ne putem crea singuri?

Cu toții veți ști și cu toții veți cunoaște aceasta! Cum puteam Eu crea pe cineva care să Îmi laude Măreția, acela fiind obligat ori programat să o facă? Deasemenea, cum puteai crea tu o carte gata scrisă, cum și-ar fi putut manifesta recunoștința, mulțumirea sau lauda față de autor și față de ea însăși, în fața cititorilor, fără ca ei să o citească? *Cum ar putea un tânăr să îl numească tată, pe unul pe care nu l-a văzut niciodată sau care nu s-a îngrijit de el niciodată?* Pentru simplu fapt că este tatăl lui biologic? Afirmația asta îl obligă să-l iubească sau să îi fie recunoscător? Pentru ce? Tânărul îl va numi în continuare tată, pe cel care l-a crescut, l-a învățat, apoi i-a oferit tot ceea ce a avut, fără să fi așteptat să fie considerat de către copil tată.

Referitor la sinucidere, cum stă treaba cu ea? Ai observat că unii dintre noi sau majoritatea din noi, ne gândim la asta și chiar încercăm să facem asta? Dar de ce a fost sinuciderea considerat cel mai mare păcat, nu înțeleg, cine a spus că păcatele se pot măsura? Ce se va întâmpla cu sufletele celor ce au ales să își ia singuri viața?

Sinuciderea reprezintă nerecunoașterea scopului vostru, nerespectarea voinței proprii și nerespectarea legilor create de Mine în planul Meu cu voi! *Sinuciderea este atunci când Îl contrazici pe Dumnezeu și Planul Său. Prin urmare, dacă Eu vreau ca tu să*

trăiești, deci te-am creat ca să trăiești, nu Mă poți contrazice, spunând: „*pentru ce m-ai creat, eu nu voiam să trăiesc*“, când de fapt tu ai ales să trăiești!

Sinuciderea nu este o reacție a slăbiciunii sau a lașității, așa cum a fost considerată de învățații voștri. *Ci o problemă de neregăsire a propriului sine.*

Atunci când experiențele neplăcute, ura, durerea, nemulțumirea și dorințele neimplinite vă copleșesc în totalitate și vă întunecă ființa, când nu mai zăriți nicio urmă de scop ori speranță, luați această decizie. Totuși, atunci când vă simțiți dezamăgiți din toate punctele de vedere și din toate direcțiile, voi nu sunteți slabi ori lași, ci pur și simplu, nu vă regăsiți în această lume, pe sistemul: „lumea asta nu sunt eu“.

Sufletul vostru, cel căruia nu-i auziți strigătele și nu îi simțiți prezența suferă, *el nu se regăsește în acțiunile pe care corpul sau mintea voastră le fac zilnic.*

Tu vrei să te sinucizi pentru că nu ai obținut acea casă de vis, și pe care ți-o dorești de atâta vreme. Însă, sufletul tău nu se regăsește în dorința ta, lui nu îi este necesară!

Vrei să te sinucizi datorită unor circumstanțe în viață ce te separă de femeia pe care o iubești mai mult decât propria ta viață, fără să te gândești că *în felul acesta vei separa nu doar cele două trupuri nefericite, ci și sufletele voastre, pe care Dragostea le ține strâns legat unul de altul, până atunci când vor părăsi împreună acest pământ al neînțelegerii și al suferinței.*

Tu când iei decizia să te sinucizi, poate sufletul tău zbiară și vrea să trăiască. *Dar tu nu îl auzi, pentru că nu-l cunoști! Tu trăiești în materialism, acolo unde visul este considerat infantilism și irealitate.*

Unde speranța este considerată imaturitate.

Unde iubirea este considerată haos și suferință.

Unde Dragostea a fost considerată slăbiciune, iar bunătatea, un defect! Sufletul tău nu este din lumea aceasta. Lumea aceasta nu sunteți voi! Voi trebuie să luați la cunoștință de ea. Căci...

Simțind întunericul, voi să vă doriți Lumina. Simțind frica, să cunoașteți Dragostea!

Suferința ori fericirea nu au nicio legătură cu întâmplările ce se derulează pe durata vieților voastre.

Suferința apare atunci când nu înțelegi, nu concepi și nu accepți o întâmplare care se petrece în viața ta. Însă toate – toate au fost înzestrate cu explicații logice, concrete, menite să te ajute să te dezvolți după Voia Mea și după meritul tău.

Atunci când nu primești ceea ce meriți, răsplata pe ceea ce ai muncit, sau darul pe care ești îndreptățit ca să îl primești – când mintea ta îți șoptește că meriți, dar, cu toate astea ai „nenorocul“ (spuneți voi) și nu o primești, atunci *viața nu este corectă (adăugați voi)*, și astfel, mințea voastră creează o experiență neplăcută și provoacă suferință. În concluzie, voi nu înțelegeți de ce există atâta nedreptate, nu acceptați o astfel de nedreptate și vă întrebați

Cine îngăduie asemenea nedreptate? Atunci căutați să judecați și să vă faceți dreptate singuri.

Ceea ce nu înțelegeți voi este că întâmplările acestea pe care nu ați știut să le trăiți ori cele pe care nu le-ați înțeles, sunt părți ale procesului dezvoltării și formării voastre – experiența vieții trăite în afara Mea, în care voi sunteți doar suflete călătoare.

Și cine ți-a spus ție că sinuciderea este cel mai mare păcat?

Cine poate fi în măsură să cântărească greutatea păcatelor, cu atât mai mult pe cel al sinuciderii dacă nu Eu, Cel care v-am dat viață – vieți care Îmi aparțin!?

Nu este nevoie să mi-o spună cineva.

Ci, pur și simplu o știu și o cred!

Cine ți-a spus?

Am văzut la preoții bisericilor noastre tradiționale. Ei nu îngroapă lângă ceilalți, pe cei ce au ales să își ia singuri viața.

Preoții acelor biserici nu Mă propovăduiesc pe Mine.

Nu?

Nu!

Ei se roagă Dumnezeu! Adevărat!

O știu fiindcă am intrat acolo, am ascultat și am auzit.

Atunci, Îl propovăduiesc pe Dumnezeu însă, nu Îl cunosc pe Dumnezeu! Ei se grăbesc să judece, fără a-L cunoaște pe Acela căruia se roagă. Dacă M-ar fi cunoscut și ar fi știut despre Mine cât un bob de grâu, n-ar mai fi judecat, ar fi iubit! Ar fi cunoscut astfel că Eu sunt Dragoste, nu separator. Eu sunt Totul! Și nu Eu vă aleg pe voi, ci voi Mă alegeți pe Mine!

Adevărat îți spun, mai repede vor intra în Împărăția Mea cei ce au ales să își ia singuri viața, cei care nu sunt recunoscuți sau acceptați de către biserici, decât preoții care decid că „cei lași“ nu sunt vrednici de rugăciune, iar din acest motiv nu sunt primiți în cimitirele voastre. *Preoții decid împotriva Mea, separă în Numele Meu, devenind astfel separatori. Câtă vreme Eu sunt tot Ceea Ce este și nu este nimic în afara Mea, cine sunt ei ca să judece și să îndepărteze de la Mine Ceea Ce este al Meu?*

Dar cu sufletele lor ce se va întâmpla, ei unde vor merge?

Întrebarea potrivită ar fi fost: „ei ce vor simți“ ci nu unde vor merge!

Tu știi mai bine, dar întreb vrând a ști și eu.

Cu siguranță ei vor primi o a doua șansă. Vor primi chiar și a treia șansă, vor căpăta atâtea șanse, până vor ajunge să cunoască Puterea lui Dumnezeu. *Căci...*

Cei din urmă vor fi cei dintâi. Cei slabi vor deveni cei puternici. Iar cei temători, plini de evlavie! Nu-Mi spune că ai uitat?

Tocmai mi-am reamintit, ori mi-ai reamintit Tu!

Mă tot frământă de ceva timp ideea că cei înstăriți, din punct de vedere material, nu vor putea pași în Împărăția Cerurilor.

Știu și cunosc toate frământările tale.

Tu știi ce urmează să Te întreb, dinainte ca eu să hotărâsc ce vreau să Te întreb?

Da.

Înseamnă că pregătești răspunsul dinainte, de aceea pari atât de pregătit, nu?

Se poate spune și așa.

Asta îmi confirmă faptul că ai privit cu adevărat sfârșitul lumii acesteia. Spune-mi, când se vor împlini profețiile?

Bineînțeles că am văzut „sfârșitul“ din moment ce *Eu am hotărât timpurile care au fost, sunt și vor fi, de la început și până la sfârșit*. Trebuie doar să „aleg“ momentul începutului. Iar profețiile se împlinesc sub ochii voștri!

Ai hotărât timpurile, dar trebuie să „alegi“ momentul? Nu înțeleg.

Nici nu ți-ar fi necesar ca să înțelegi. Fiindcă atunci când vor sosi vremurile schimbării, *tu vei fi plecat de mult de acolo*.

Când va fi sfârșitul?

Atunci când voi considera că e de ajuns, iar întreg pământul va fi copleșit de suferință și întuneric. Atunci când vă veți întoarce la Mine, toți cei care sunteți așteptați la Mine.

Când nu veți mai fi nevoiți să plecați niciunul dintre voi acolo!

Tu știi ce am făcut, știi ce facem, dar și ce vom face?

Exact.

Unde mai e satisfacția, câtă vreme cunoști totul dinainte? De ce nu îți iei „concediu“ de exemplu, până se va împlini ce Tu știi deja că urmează a se împlini? Pentru ce bătaia asta de cap?

Ți-am mai spus, dar îți repet; *voi ați hotărât deja ce vreți, mai trebuie să alegeți Cine vreți să fiți, acolo unde ați ales deja să fiți*.

Mai bine revenim la discuția despre bogați. Este adevărat că ei nu vor intra în Împărăția Cerurilor?

Mi-e greu să cred că Dumnezeu, care este Dragoste, ar putea permite moartea atâtor miliarde de oameni.

De unde ai tras concluzia asta? Nu ai văzut niciodată un pas-tor îmbrăcat frumos, care conduce o mașină frumoasă, deține o casă impresionantă și are o familie numeroasă?

Am văzut, dar cunosc spusele lui Isus! Știi, cu cămila prin urechile acului și bogatul în Împărăția lui Dumnezeu.

Bineînțeles că știi, *Eu am „scris“ parabola aceea!* Acelei parabolă i se pot atribui două înțelesuri diferite. Primul, fiind cel la care M-am referit, este că bogățiile materiale distrag atenția omului de la scop. Bogatul își va concentra atenția asupra bunurilor deținute întreaga viață, găsind alinare și tot ceea ce are nevoie în ele. El încetează să mai caute, crezând că posedă totul și în afara posesiilor lui nu mai există nimic. Nu mai acceptă nimic, nu mai simte nimic, nu mai luptă pentru nimic ca, la final, să ajungă să creadă că totul poate fi cumpărat. Acest tip de conștiință percepe fericirea prin a avea, a-și achiziționa, nicidecum prin a dăruși sau a ajuta. Așadar, la rândul lui, bogatul separă nu întregeste.

Trezirea se produce atunci când sufletul reușește a-și controla mintea în totalitate.

Mintea reprezintă gândirea logică, rațională, materială și matematică. Ea se formează aici, respectând legile lumii acesteia. Mintea nu va putea ieși niciodată din acest univers material finit. *Nici nu trebuie!*

Sufletul, în schimb, este de la Dumnezeu și *este al Meu!*

Bogatul, ocupat fiind cu grijile ori plăcerile lui materiale, nu va reuși să își dezlipească inima de viața trăită pe acest pământ, oricât ar încerca, el condamnându-și, prin decizie proprie, sufletul și trupul la moarte, în același timp.

Privind din punct de vedere al celui ce nu dorește să se dezvolte, nici să evolueze spiritual, ci alege cu bun discernământ să trăiască doar aici, doar în lumea cunoscută de voi, bogățiile îi vor fi de mare folos, câtă vreme se va dovedi a fi și capabil, bineînțeles, să și le administreze.

Există însă, și un alt tip de oameni bogați, *cei bogați atât din punct de vedere material, cât și spiritual. Ei au devenit mai întâi bogați din punct de vedere spiritual, ca apoi să obțină și celelalte foloase, materiale.*

Vezi tu, există niște etape, faze sau situații în procesul supra-vegherii Mele și toate trebuiesc orânduite la vremea lor.

Voi trebuie să primiți mai întâi bogățiile spirituale (inocența, înțelepciunea), ca apoi să obțineți celelalte bogății și îndeletniciri, mai puțin importante. Pe parcursul acestor scrieri, vei înțelege de ce și cum funcționează acest sistem. *Căutați mai întâi Împărăția Cerului și toate celelalte vi se vor da pe deasupra!*

Abia atunci veți fi pătrunși de Dragostea Mea, iar sufletele nu vă vor mai înseta, ci veți conștientiza că aveți totul, reușind să percepeți celelalte lucruri la valoarea lor reală.

În schimb, cel ce devine mai întâi bogat din punct de vedere material, *va fi orbit de statutul deținut. Acela nu va putea depăși pragul faimei și al popularității nici dacă M-aș cobori pe pământ la el. De aceea vă spun, mai repede ar intra o cămilă în urechea unui ac, decât un bogat în Împărăția Mea.*

Ușor, ușor, totul devine mai limpede.

Vom reveni asupra anumitor subiecte.

Cu siguranță că va fi nevoie...

Apropo, știi ce fac acum?

Pe istetul?

Îmi pare rău, nu am vrut să sune sub formă de întrebare.

Ba da, într-un fel am vrut!

Nu te grăbi să te scuzi! Tu crezi că Dumnezeu nu are simțul umorului? Crezi despre Mine că sunt doar un bătrân morocănos, pregătit în orice clipă pentru a pedepsi?

Cu siguranță nu am ideea asta despre Tine. Imaginea de zeu veșnic morocănos e doar o creație smintită a religiilor.

Ce voiam să spun este că, în timp ce mă uitam pe fereastră și priveam luna, am observat că aceasta se înalță pe cer imediat după lăsarea întunericii, gata să lumineze! Astfel, noi să nu stăm nicio clipă în întuneric total. În cursul anului se înserea-

ză la ore diferite, și totuși, luna se ridică pe cer imediat după lăsarea întunericii. De unde această precizie?

Mă bucur că ai observat. În orice caz, *ar dura enorm de mult ca să îți explic. Cum ați reușit voi să măsurați timpul matematic, prin numerele ceasurilor voastre, sisteme de calculat îndeajuns de precise încât vă permit percepția trecerii timpului, așa cum îl înțelegeți voi, la fel am măsurat Eu distanțele planetelor, gradele prin care se influențează una pe alta, viteza rotațiilor lor, șamd.*

Cât ai înțelege dacă ți-aș spune că luna este mult prea ușoară privind distanța la care se află de soare, iar datorită forței gravitaționale a soarelui, aceasta ar putea fi absorbită de el, până ce ar fi înghițită definitiv?

Înțeleg, dar ce o împiedică să fie înghițită?

Poziția în care se află.

Luna se ascunde întotdeauna în spatele pământului, *către partea opusă soarelui, datorită antigravitației* dintre ea și pământ.

Cele două funcționează perfect, asemeni unor magneți ce se resping. Soarele deține o forță foarte mare de atracție. El ține la un loc *întregul sistem solar!* La rândul lui, pământul, respinge puterea atracției soarelui, într-o măsură mult mai mică, reușind să-și păstreze poziția și să nu se abată de la cursul lui. Acest proces se poate atribui și cazului relației lunii cu pământul. Pământul deține o forță gravitațională superioară lunii. Luna respinge atracția pământului, atât cât să nu se îndepărteze de el, *acesta protejând-o*, privind interesul vostru, de absorbția soarelui.

Dacă luna se ascunde întotdeauna în spatele pământului, cum se face că nu privim doar o nesfârșită eclipsă de lună ce se datorează umbrei pământului?

Datorită înclinației pământului.

M-ai crede dacă ți-aș spune că cele două comunică, iar, datorită acestei relații, luna, influențată de înclinația pământului, influențează la rândul ei pământul spre a se înclina în avantajul vostru, vrând a fi luminată de cel de care se ferește, adică de soare?

Ce-ai zice dacă ți-aș spune că dacă ar dispărea luna, această acțiune ar fi urmată de prăbușirea întregului univers?

Ce-ai zice dacă ți-aș spune că fără atracția gravitațională a pământului nu ar mai exista liniile temporale – iar asta ar determina toate evenimentele să se petreacă în același „timp“, și totul s-ar opri accelerând?

Ce-ai zice dacă ți-aș spune că cea mai performantă viteză pe care o cunoașteți (viteza luminii), pe care nu o veți putea atinge niciodată pe pământ, e o mișcare înceată, asemeni cadrelor care se derulează într-un clip „slow motion“?

Aceasta v-ar arunca pe voi în așa numitul stop cadru nu? Astfel, aș putea privi mintea fiecăruia din voi, individual ori a tuturor în același timp, cu scopul de a Mă găsi în voi. Eu am puterea să fac aceste lucruri, și nu doar pe acestea.

Aș spune că n-am mai auzit vreodată asemenea afirmații, n-am văzut acestea în niciun documentar și nici nu le-am citit în nicio carte, a niciunui savant, până acum!

Acestea ți-au fost descoperite în felul în care mintea ta le-a putut înțelege. Fiindcă tu nu vei putea niciodată să fii ceea ce nu ești. Prin urmare, acesta ești tu în relație cu tot Ceea Ce este.

Explică-mi această vorbă înțeleaptă:

„Creatorul te-a creat pe tine, după Chipul și Asemănarea Lui. Tu ai creat restul prin puterea pe care ți-a dat-o.“²

Vorbă care se dovedește a fi foarte adevărată, doresc să completez aici!

Acest dialog se datorează puterii cu care m-ai înzestrat la început, oare e și meritul meu? Ori intervenția Ta din prezent îmi oferă puterea de a comunica în felul acesta? Cu cine vorbesc acum de fapt, cu sinele meu sau cu Tine direct?

Și una și cealaltă sunt afirmații pătrunse de Adevăr, și toate cele trei deasemenea! Intervenția Mea, prin care devine posibilă conectarea ta cu Mine, ceea ce întâmplă în prezent, se datorează puterii cu care te-am înzestrat la început, meritului tău pentru că ți-ai dezvoltat această abilitate (prin ajutorul instrumentului Meu cel mai eficient și anume: experiența), iar comunicarea cu Mine se produce prin sinele tău (Sufletul/Părinte), prin care Mă manifest în prezent.

Cred că înțeleg atât cât îmi este necesar să înțeleg.

Ar fi bine să înțelegi că te-am ales pentru a transmite mesajul Meu, *pentru a deveni un mesager* al Meu și am scris despre tine dinainte ca tu să cunoști aceasta, dinainte să citești aceasta!

Ai scris despre mine? Unde?

Am scris atât despre tine, cât și despre mulți alții asemeni ție, mesageri ai Mei și luminători ai Luminii Mele impresionante:

„Și de aceea te-am ales pe tine ca mesager al Meu, pe tine și pe mulți alții. Pentru că acum, în vremurile ce vor veni în curând, lumea va avea nevoie de multe trâmbițe care să sune – va avea nevoie de multe voci care să rostească cuvintele Adevărului, dar și de vindecarea după care tânjesc milioane de oameni“.

Ai citat un fragment din scrierile lui Neale.

Ce legătură au scrierile lui cu mine?

Îți este atât de greu să crezi că M-am referit la tine și la mulți alții, care se află într-o situație similară?

După cum am mai scris în urmă cu douăzeci de ani, Eu îi cunosc pe toți cei care vor citi acest mesaj.

Aceste scrieri au fost îngăduite pentru a mângâia urechile unor persoane ce trăiesc, care încă nu s-au născut sau care s-au întors deja de acolo. Iar *Eu îi cunosc pe fiecare în parte, știu cine sunt, cum îi cheamă și câte zile vor trăi acolo.*

Chiar acum, cel care citește aceste cuvinte se întreabă dacă se numără oare printre cei despre care îți vorbesc.

Adevărat vă spun, cel ce a ajuns până aici, a fost îndemnat și îndrumat să o facă. Iar pentru acel suflet (*care este foarte impor-*

² „Conversation with God“ Neale Donald Walsch

tant) s-au depus eforturi imense, eforturi ce nu și le-ar fi imaginat vreodată un om pe pământ, că Cineva le-ar depune pentru el. Asta pentru ca planul Meu și promisiunea Mea față de voi să nu fie dejuțată sau neglijată!

Voi nu v-ați născut acolo, ați fost „trimiși” acolo! Ați ales și M-ați implorat să o puteți face. Și uitate că acum vă desăvârșiți ființa și deveniți Asemeni Creatorului vostru cu fiecare clipă, zi ori chiar minut, ce trece în „defavoarea” voastră, adică spre îmbătrânire. Ceea ce ați numit trecerea timpului, catalogându-l grabnic a fi un dezavantaj fizic, vă umple sufletele de slavă și onoare, vă sensibilizează și vă aduce mai aproape de Ceea Ce sunteți voi cu Adevărat.

Eu mă cunosc destul de bine și nu cred că voi fi capabil să contribui la îndeplinirea planului Tău. Eu nici măcar nu am citit Biblia. Am răsfoit-o și am citit fragmente din ea, doar ce mi s-a părut mai interesant...

Cum aș putea lua parte la un plan așa măreț fiind așa de mic?

De asta te-am și „ales”, fiindcă nu ai citit întreaga Biblie.

Atenție! Biblia nu este Dumnezeu!

Biblia reprezintă ceea ce au interpretat profeții, acum peste două mii de ani, că aș fi Eu. Ea îți arată Calea ce trebuie urmată pentru a ajunge la Mine. Dar pe Mine trebuie să Mă descoperi personal, prin experiența proprie, trăită de tine, prin comunicare directă cu Mine și prin reamintire.

Atât Biblia cât și tot ceea ce știți despre Mine reprezintă ceea ce au interpretat alții despre Mine. Este ce au trăit, ca experiență, cei care M-au cunoscut sau cei care au crezut că M-au cunoscut.

Sunt mulți oameni printre voi care cred că dacă citesc Biblia, dacă îndeplinesc cu strictețe tot ceea ce scrie acolo, apoi trăiesc după cum au înțeles că vrea Dumnezeu lor ca ei să trăiască, vor fi mântuiți. Însă ei sunt departe de desăvârșire... Ei nu își deschid sufletele, ei citesc cu mintea!

Adevărat vă spun că orice aș fi scris în acea Carte, în cazul în care aș fi scris ceva, ar fi fost înțeles greșit. *Dacă aș fi poruncit să vă ucideți pruncii în Numele Meu, ați fi făcut asta, indiferent că n-ați fi acceptat în totalitate ideea.* Mulți cred în Dumnezeu, însă cred în ceea ce le-au spus alții că este Dumnezeu.

Privește o clipă religiile pământului. *Privește către musulmani și credința lor, către creștinism, budism, hinduism și taoism, apoi te vei convinge de adevărul acesta. Privește către bisericile care vă impun să le credeți pe cuvânt, în felul acesta să poată rezista ca instituții aducătoare de profit. Clasele politice, deasemenea!*

Tot ceea ce lumea voastră promovează este să credeți fără să cercetați și fără să trăiți. Vă îndeamnă să priviți cum trăiesc alții, să gândiți cum au gândit alții iar, în cele din urmă, să faceți ceea ce au vrut alții.

M-ai crede dacă ți-aș spune că lumea voastră se îndreaptă cu repeziciune înspre direcția către care au direcționat-o alții, acum câteva sute de ani? Ei au ales cum veți trăi voi. *Au văzut cum veți trăi voi!*

Cea mai puternică armă este Gândul – *gândul este creator!* El poate fi pace, bucurie, o floare sau o femeie strălucitor de frumoasă, și poate fi orice concepeți voi că ar fi „bun“. Însă, gândul poate răzburne, război sau dorință de moarte... El poate produce sentimente cauzatoare de comportamente distorsionate și reacții, care rănesc,ucid, dezbină și batjocoresc. Cât din ceea ce alegeți în viața aceasta, sunt propriile tale păreri ori interpretări?

Mi-ar lua ceva timp ca să le pot identifica.

Cea mai semnificativă (adevărată) convingere a ta *este aceea care Mă reprezintă pe Mine! Tu nu ai acceptat niciodată ceea ce spun religiile despre Mine ori despre ce susțin alții că aș fi. Este de natura ta să nu te supui niciunei teorii, să alegi să o experimentezi mai întâi, ca să te convingi de ea. Aceasta este prima calitate și primul pas în a te crea pe tine însuși.*

Încep să mă conving că mă cunoști destul de bine.

Ești de părere că te cunosc destul de bine? Cine crezi că te-a păzit până acum împotriva procesului manipulării, al așa numitei *societăți democratice, creatoare* de roboți, care la rândul lor sunt creatori de profit – profit creator de putere și putere *creatoare de diferențieri între clase? Definiția libertății democratice a statelor voastre nu este nimic altceva decât puterea gândului!*

Gândul ascuns al conducătorilor voștri vă sponsorizează subconștientul (*gândul din spatele gândului vostru*) transmitându-i, prin experiența realității că, ești liber să trăiești după cum vor ei și la fel de liber să mori după cum vrei tu!

Tu crezi că Adolf Hitler dacă avea cunoștința de aceasta și dacă *folosea puterea gândului în locul armelor*, mai putea fi oprit din subjugarea întregii planete? El a încercat să pună efectul înaintea cauzei. *Acțiunea de a crea gândul, în locul gândului care creează acțiunea!*

Apoi a ieșit și a strigat: „Voi cuceri întreaga lume! Iar cei care nu mi se vor supune, vor muri. Eu am puterea să fac asta!“ *Și a avut puterea să o facă, un timp.*

Același lucru vor să obțină și conducătorii din zilele noastre?

Exact același lucru. Dar întotdeauna, în istorie s-a dorit acest lucru. Asta ați și făcut! Asta trăiți, pentru că asta gândiți cu toții! Crezi că acum e pace, toți se bat cu pumnul în piept, spunând că societatea lor le oferă pacea și siguranță. *Pacea aceasta globală este doar o pauză în care națiunile își măsoară puterile, visteriile și își pregătesc armele. Este liniștea de după și dinaintea furtunii, așa cum ai descris-o tu! Mi-a rămas în Minte expresia ta, și Mi-a plăcut cum ai descris-o.*

Ce pace este aceasta în care toate națiunile aleargă pentru a obține arme nucleare?

Ele își confecționează arme sub pretextul apărării! Totuși, faptul că își consolidează o apărare, confirmă existența unui atacator!

Asta înseamnă că se pregătesc pentru ceva ce voi nu știți. Ei știu ceva ce voi nu știți!

Însă și voi cunoașteți Ceva Ce ei nu cunosc!

Cum ar putea un simplu om să cunoască totul?

Nu pentru asta există un Dumnezeu?

Nu, rolul Meu nu este acela de a le cunoaște pe toate. Eu pur și simplu, *le știu pe toate!*

Adevărat îți spun Eu ție, nu este necesar să știi totul! Numai *dacă ai reuși să îndepărtezi „păcatul” și te-ai curăți astfel, în totalitate și ai deveni pur (indiferent dacă te afli în trup sau dacă ești spirit, dacă trăiești pe pământ sau oriunde te-ai afla), dacă ai deveni sfânt, Mi-ai fi egal atât în Înțelepciune, cât și în Putere. Am deveni Același Dumnezeu, apoi am „trăi” în Absolut și pretutindeni!* Omul are puterea de a deveni Dumnezeu, l-am înzestrat cu puterea de a deveni Dumnezeu.

Acesta este scopul fiecăruia din voi. Și nu este altceva de făcut în această lume. Nimic nu este mai important...

Voi sunteți un univers miniatural, în dezvoltare și tot ceea ce este în jurul vostru a fost creat de voi.

Ce ne împiedică de fiecare dată să ajungem la Tine?

De ce greșim la nesfârșit?

Libertatea cu care v-am înzestrat! Ea vă trage de fiecare dată înapoi și vă îndeamnă să greșiți.

Totuși, *fără ea nu ați fi putut să ajungeți Dumnezeu. Libertatea și independența îl definesc pe Dumnezeu!*

Of, aceleași discuții și aceleași cerc, din care nu vom putea ieși niciodată.

Veți putea ieși! Probabil peste alte câteva zeci de vieți.

Ce Te mai amuzi pe seama noastră.

Sunt chiar foarte serios!

Spuneam că ești pe drumul cel bun, cu toții sunteți!

Acum o vreme alergai după plăceri, fantezii și după bani, dar acum nu mai poți face asta. Nu îți impune nimeni să nu o faci...

Nici măcar tu! Ci alegi să nu o faci!

Acum o vreme alergai după deșertăciune, escrocherie sau avere, dar astăzi nu mai poți face asta. Alergai după fericire, însă, acum ai găsit-o!

Am găsit-o?

Ai găsit-o! Acum trebuie doar să te obișnuiești cu ea, ca să o poți primi în gloria ei desăvârșită.

De multe ori mi-e foarte greu, sunt lipsit de energie și simt că nu mai pot. Iar alte ori zâmbesc, bucurându-mă de lucruri aparent neînsemnate, ce nu le-am mai observat până acum.

Acum, în vreme ce mă plimb prin grădina Ta, cuget și îmi dau seama că sunt un adevărat sentimentalist. Sunt Asemeni Ție, nu pot fi altceva și nici altcineva. Datorită Ție pot asculta atingerea frunzelor ce cad și se aștern pe pământ. Simt pacea pomilor ce și-o dăruiesc unii altora. Toți se leagănă și comunică între ei parcă printr-o armonie Divină... E atât de minunat

Încât aş putea crede că Te-am întâlnit aici.

Da, am ajuns să vorbesc cu Tine peste tot și în fiecare zi, prin orice modalitate! Cu toate astea, nu Te pot vedea niciunde...

Dar Eu sunt aici, sunt alături de tine în fiecare zi și Mă plimb lângă tine chiar acum!

De unde crezi că îți apar aceste sentimente mărețe?

De ce nu Te pot vedea niciodată?

De ce acest mister?

Scopul Meu nu este acela de a Mă face vizibil în fața oamenilor, cu atât mai puțin de a deveni un idol al vreunui din voi.

Eu Îmi descopăr Dragostea, nu Chipul!

Eu aş putea lua orice formă fizică și totuși, nicio formă din cele cunoscute de voi nu M-ar putea reprezenta în Totalitate, și nicio formă nu ar putea să cuprindă toată Măreția și Puterea Mea desăvârșită.

Eu Mă aflu chiar în acest moment în fața ta și te privesc! Știu că pare greu de crezut pentru tine dar, te privesc cum Mă admiri.

Tu nu Mă poți vedea stând în fața ta, pentru că ochii tăi nu pot percepe Ceva Ce nu au fost înzestrați să perceapă.

EU NU SUNT MATERIE!

Eu Mă fac descoperit prin sentimentele pe care ți le transmit.

Spuneai că ai simțit Dragostea. Asta se datorează faptului că ai cunoscut, prin experiență, absența ei (Frica). *Iar în felul acesta te-ai autodeterminat să poți percepe Dragostea în modul în care o percepi acum.* În lumea voastră, cea a relativității, un lucru nu poate exista fără opusul lui. Tu nu poți să percepi că îți este cald, fără să fi cunoscut existența frigului. Ci vei avea doar o senzație, însă nu vei înțelege ce înseamnă acel sentiment. Și asta te va determina să crezi că acel lucru nu există.

Experiența trăită de voi, în lumea aceasta, are ca scop luarea la cunoștință a nonDragostei, pentru a putea să Mă percepeți în Întregimea Mea Absolută.

Eu sunt Totul!

Vezi tu, Eu aş putea fi natura din jurul tău. Aş putea fi sentimentele tale și M-aş putea plimba prin gândurile tale, fără ca tu să îți poți da seama de asta. Aş putea fi pământul pe care calci și aerul pe care îl respiri... Aş putea fi cel ce trece pe lângă tine în momentul acesta și aş putea fi tu ori toate în același timp! Și tot nu M-ai putea percepe ca Ceea Ce sunt Eu.

Până și Eu Mă minunez de Puterea Mea, pe care încă o descopăr, în fiecare zi, asemeni vouă.

Aş putea fi acea nefericită care își plânge amarul, lovind cu piciorul în stânga ori în dreapta, blestemându-și soarta și bărbatul.

Ce nefericită? Despre cine vorbești?

Privește în dreapta ta și ai să vezi!

Într-adevăr! Văd o femeie tânără ce strigă, suferă și plânge, lovind cu piciorul în grămezile cu frunze uscate, adunate la un loc.

Adevărat îți spun, orice i-ai spune sau orice i-ai face, nu vei reuși să îi alini suferința și inima, cuprinsă de amărăciune.

Paradoxul este că strigă spre Mine, spunând că cineva i-a sfâșiat inima, fără a-și da seama că i-a rănit decât orgoliul, care e mult mai mare decât iubirea purtată pentru acea persoană. Iar inima ei se află la loc sigur, fără a se putea apropia cineva de ea.

Îmi pare rău pentru ea! Dacă aș putea să o ajut...

Dar cum aș putea să o ajut ori ce-aș putea să-i zic? Doar dacă aș încerca să mă apropii, ar crede despre mine că sunt un alt răufăcător, încă unul care vrea să îi provoace suferință.

Orice aș încerca să îi spun, nu ar crede!

Nici dacă M-aș coborî din cer la ea n-ar lua în seamă spusele Mele. Nimeni nu îi poate spune ce este Adevărul, până nu îl va înțelege ea singură, până nu îl va trăi, și până nu se va convinge singură de el.

Ea va găsi fericirea, pentru simplu fapt că a simțit amărăciunea!

Știi că acum gândești: de ce nu Mă folosesc de puterile supranaturale pe care le dețin!?

Oamenii interpretează în mod eronat o putere supranaturală sau superioară lor. O înțeleg asemeni unui truc ori a unei magii.

Dumnezeu nu este vrăjitor și nici un magician veșnic binevoitor. *O Putere supranaturală folosesc chiar în clipa asta, făcându-Mă auzit în mintea ta!* Chiar acum, tu auzi ceva ce urechile tale n-au fost programate să audă. Voi ați numit-o telepatie sau interpretarea gândurilor. Acest proces stă deasupra oricărei reguli naturale și nu va putea fi reprodus niciodată, de niciunul din voi.

Acesta este un exemplu de putere supranaturală!

Voi pleca cu părere de rău fiindcă am lăsat-o în suferința ei, fără să fi putut să-i fiu de folos.

Nu este atât de important să faci fapte bune, cât este de important să vrei să le faci, chiar dacă nu ești lăsat sau nu îți stă în putere să le faci!

Ai atins un punct sensibil. Eu asta trăiesc în fiecare zi.

Cum am putea schimba ceva? Cum am putea schimba lumea în bine? Când vom reuși oare, să le deschidem ochii tuturor?

Aceasta e lucrarea Mea, cea de a le deschide ochii tuturor!

Ție nu îți este necesar să faci nimic pentru a schimba lumea, este necesar să îți schimbi percepția asupra lumii. Iar asta ar fi bine să faceți fiecare din voi!

Încetați să mai disprețuiți ceea ce nu iubiți! Acceptați-vă!

Fiecare om care trăiește pe pământ poate să facă numai ce îi place și are dreptul să facă orice! *Este liber să facă orice!*

Fiecare om este liber să aleagă ceea ce crede că e bine pentru el, *chiar și atunci când ceea ce crede că e bine pentru el, este de fapt rău pentru el.* Acela va suporta consecințele alegerilor făcute de el însuși, își va blestema soarta și apoi va spune că e nevoit să pornească din nou de la zero, fără a conștientiza că a căpătat mai multă experiență, iar de această dată se află mai sus decât se afla la început.

Pentru că fiecare experiență a voastră, trăită de voi, aduce o variantă îmbunătățită ființei voastre.

Dar astăzi pământul geme de nemulțumirile și invidiile dintre voi! Natura imploră atenție ca să vă mângâie privirile și să vă liniștească sufletele. Totuși, voi nu o băgați în seamă și nu o iubiți. Voi sunteți indiferenți față de tot ceea ce există pentru voi, vrând să câștigați mereu altceva, ceva ce nu este al vostru ori care este greu de obținut.

Dacă v-aș fi cerut bani în schimbul priveliștei și a liniștii naturii, v-ați fi împulzit asemeni unor animale, pentru a le cumpăra. V-ați fi împrumutat până peste puterile voastre ca să le obțineți și ați fi vândut tot ceea ce aveți pentru a achiziționa ceea ce v-aș fi oferit. Fiind gratuite, le loviți cu piciorul și le rupeți, desconsiderând minunățiile care nu v-au costat nimic, apreciind nimicurile care v-au costat o avere.

Lumea voastră nu ar fi ajuns aici, dacă ați fi cugetat la alegerile voastre. Alegeri care v-au afectat atât pe voi, cât și pe cei din jurul vostru... *Sunt mulți oameni printre voi, care ar fi în stare să sacrifice un miliard de oameni doar ca să se salveze pe ei înșiși. Însă, puțini sunt cei care s-ar sacrifica ei înșiși, pentru a salva un miliard de oameni.*

Zvonurile că în curând nu veți mai încăpea pe acest pământ s-au accelerat în ultimii ani. Reacția din care rezultă că zvonurile cu privire la sufocarea planetei au luat amploare este luarea măsurilor, prin procesul de descreștere a populației.

M-ai crede dacă ți-aș spune că unii din marii conducători, ai celor mai populare și mai pline de succes corporații ale lumii, otrăvesc cu bun discernământ și rea voință mâncarea, scopul fiind cel de a îmbolnăvi popoarele (a accelera reducerea numărului populației globale)?

M-ai crede dacă ți-aș spune că cei mai înstăriți din voi și-au construit buncăre în secret, pentru a se ascunde de „Mânia“ Ochilor Mei? Ei au ales să lucreze împotriva voastră și sunt înștiințați de Prezența Mea. Suprema ironie ar fi să cruț întreaga omenire și să permit dărâmarea buncărelor lor, ce vor cădea peste ei. Deoarece, ei nu cunosc un lucru esențial și cât se poate de evident, *acela că și ei sunt tot ai Mei, iar mai devreme ori mai târziu tot la Mine se vor întoarce, este doar o noțiune de timp.*

Ei sunt cei cărora nu li se va îngădui a-Mi vedea Înfrățirea! *Și adevăr vă spun, cine nu Mă va vedea pe Mine va vedea Mânia Mea. Vor trăi fără cunoaștere și se vor teme atunci când vor auzi vorbindu-se despre Mine, iar suferința pe pământ se va amplifica devenind de șapte ori mai cumplită, decât a unui om care moare de șapte ori în șapte zile, vreme de șapte săptămâni de ani.*

Ceva mă împinge să cred că tocmai mi-ai descris iadul.

Încearcă să îneleghi faptul că nu există iad!

Care ar fi scopul unor vieți mizere, târâte în amărăciune și suferință pe pământ, dacă după moarte ați fi reprogramați la chin și suferință veșnică? Nu există un loc unde îi trimit pe cei ce nu au

îndeplinit Voia Mea!

Cum M-aș putea numi Binele Absolut, dacă i-aș pedepsi pe cei, așa numiți „oameni răi“? Nimeni nu va fi pedepsit pentru ceva ce a făcut sau pentru ce nu a făcut în viață! Nu contează ce faceți cu viețile voastre trăite pe pământ. Însă, fără a vă uni cu Mine, nu veți putea ieși din cercul acesta niciodată și vă veți irosi zecile de vieți care vă sunt oferite în dar, fără a le merita. Acest ciclu se va repeta până veți ajunge să fiți Eu, Ceea Ce sunteți voi de fapt.

Cei care L-au omorât pe Hristos nu au fost timiși în iad, ci în Rai! Alții trăiesc și astăzi printre voi, fără a fi conștienți de cine și ce au fost înainte, nici de acțiunile din viețile lor anterioare.

Unii sunt acum profeți și ajută mii de suflete, din întreaga lume, să dobândească liniștea.

Ceea ce ați numit iad nu poate fi descris! Căci, cum ați putea voi să cunoașteți Raiul, câtă vreme vă transformați viețile în iad, provocându-vă singuri răul?

De fapt, ce este răul?

Cine decide ce este „rău“ și ce este „bine“?

Binele și răul sunt două extreme relative, bivalente, Cei doi Poli ai relativității, care nu ar putea exista individual, unul fără celălalt. „Răul“ este acel ceva, ce alegeți voi să fiți, atunci când faceți un lucru pe care conștiința voastră îl recunoaște ca fiind unul din afara voastră (opus Mie).

Este ceva rău să omori pe cineva? Cine spune că este rău?

Voi decideți că este rău! Eu nu vă spun că este rău, ci că nu aveți dreptul să o faceți!

Iadul este atunci când nu te regăsești pe tine, iar astfel, nici Eu nu Mă pot găsi în tine. Iadul este ceea ce vei simți după ce vei muri. Este golul vinovației, al regretelor, al suferinței și al rușinii. Iadul reprezintă frica, cea care vă macină astăzi viețile!

Oare de câte ori va trebui să vă mai nașteți și să muriți, ca să ajungeți să vă dați seama de Adevăr, când Eu L-am așternut la picioarele voastre? Eu sunt Adevărul vostru!

Isus a trebuit să trăiască o singură dată pe pământ. El Și-a îndeplinit misiunea, S-a creat pe Sine Însuși, prin experiența trăită, Și-a atins scopul, dobândind astfel, rangul de Fiu al lui Dumnezeu. Isus este Asemeni Mie și sunt Eu! Însă, voi ați risipit sute de vieți fiecare și ați trăit în umbră, căutând Soarele ca orbii, fără a conștientiza că Soarele sunteți chiar voi!

Susții că noi am trăit mai multe vieți pe acest pământ sau pe altul?

Nenumărate!

Vi s-a oferit șansă după șansă și șansă după șansă! Totuși, majoritatea treceți prin viață ca și cum n-ați fi fost pe acolo. Adevărat vă spun Eu vouă, cine nu va descoperi Raiul propriu, în sufletul lui, nu va moșteni Împărăția Cerurilor! Căci...

Cum ar putea cineva să primească ceva, când acela nu vrea nimic, nu îndrăgește nimic, și este nemulțumit continuu?

**Ultima afirmație de a Ta certifică procesul reîncarnării.
Înseamnă că nu era un simplu mit.**

Cine ți-a spus că procesul reîncarnării e un mit?

Așa am crezut.

Nu există „așa ai crezut“ din moment ce tu, atunci când te-ai născut, ai intrat în lumea aceea fără nicio informație sau părere, ci toate ideile ți le-ai format acolo.

În regulă. Atunci, asta susțin unele religii!

Aceeași doctrină propovăduită: „crede fără a cerceta“.

Mă minunez cum se mai bucură încă de succes aceste instituții, înghețând sute de mii de minți, în ciuda evoluției și, a eforturilor atâtor vestitori ai Adevărului – *vestitori ce și-au sacrificat viețile pentru a dezgheța gândirile inerțiale, influențate de aceste doctrine ucigătoare de gânduri.*

Nici Eu nu v-am impus să Mă credeți pe cuvânt, nici nu am apărut în fața cuiva ca să Mă creadă pe cuvânt. Ci v-am lăsat pe voi să descoperiți Adevărul, să vă creați ca propriu Adevăr, inspirați de Mine, Adevărul Imuabil, pentru a deveni Adevăr Imuabil!

Simt că obosec, mereu aceleași și aceleași discuții!

Încearcă să simplifici acest Adevăr. Fă un rezumat și fă-mă să înțeleg odată! Doar ești Dumnezeu, iar Dumnezeu poate face orice.

Dacă ai înceta să mai permiți atâtor zeci de gânduri străine să îți străfulgere prin minte, odată la fiecare sfert al unui sfert de secundă și te-ai concentra la ceea ce scrii, ai fi înțeles până acum.

Cu toate astea, îți voi exemplifica acest Adevăr atât de simplu, dar atât de complex.

Eu am creat trupul vostru fizic pentru a trăi, nicidecum pentru a muri! V-am creat trupurile pentru a trăi nu optzeci de ani, nici o mie de ani, ci o eternitate, *adică o veșnicie în veci! Natura trupului vostru nu este, cu siguranță, deteriorarea sau dezintegrarea.*

Trupurile voastre nu oboseau, *nici nu îmbătrâneau*, iar organele voastre nu se uzau. Totuși, datorită infiltrării gândurilor *din afara voastră*, numite „gânduri necurate“ (pe care mai bine le-ați numi gânduri din afara Mea și din afara voastră), a apărut dezintegrarea miliardelor de miliarde de *celule vii, ce formează împreună microcosmosul după Chipul și după Asemănarea Mea* (Noastră).

Atunci când un gând exterior (rău) se așează în mintea voastră provoacă dezintegrarea sistemului celular. *Îl afectează, apoi îl îmbolnăvește!* Gândurile acestea sunt asemeni cancerului...

Ura este distrugătoare pentru cel care o poartă față de aproapele lui, nu pentru cel care este urât de către el. Invidia, gelozia, răzburarea, tristețea, depresia și anxietatea, *toate acestea vă distrug trupul fizic și îl îmbătrânesc prematur*, predispunându-l la toate tipurile de boli.

Spusele Evangheliei, cu privire la cei credincioși, promițând nepermiterea îmbolnăvirii fizice a trupurilor lor, dețin explicații logice și concrete, *toate fiind cuprinse de Adevăr.*

În concluzie, atunci când mintea creează gânduri „bune“ *creierul transmite trupului impulsuri energetice pozitive, eliberând*

substanțe coagulante, care păstrează și regenerează celulele lui, ferindu-l astfel de afectarea prematură.

Creierului îi sunt necesare până la treizeci de zile pentru a reconstrui rețeaua neuronală afectată datorită unui gând incompatibil. Rețelele neuronale susțin un nucleu cognitiv. Astfel, o rețea neuronală nouă necesită o atitudine pozitivă puternică, care devine posibilă doar prin încredere interioară, nu printr-o credință oarbă în forțele exterioare, ci prin cunoașterea proprie, *puterea cu care v-am înzestrat pe fiecare. Minte sănătoasă în corp sănătos!*

Ordinea creării tripartiției este următoarea: *sufletul, mintea și trupul*. Sufletul comandă minții să creadă, mintea creează gândurile sponsorizate de suflet (de subconștient), iar trupul le pune în practică. *Sufletul comandă, mintea creează, apoi trupul execută ceea ce sufletul a dorit și mintea a gândit!*

Bineînțeles că, odată cu infiltrarea gândurilor exterioare în minte, compatibilitatea acestei tripartiții a avut de suferit. Iar ele nu vor putea exista niciodată individual, în relativ, ci doar în relația unui Adevăr Unitar: suflet, minte, trup.

Compatibilitatea pur-funcțională a elementelor tripartiției se numește Dumnezeu!

Scopul venirii lui Isus pe pământ a fost acela de a demonstra (a face posibilă) o experiență trăită individual, fără a se lăsa atins de separare (uitare). *Isus nu a murit, ci a fost omorât! Cât crezi că ar fi trăit, în trup, dacă nu aș fi îngăduit de sus crucificarea Lui?*

O eternitate?

O eternitate! El a demonstrat că omul merită să trăiască!

Cu ajutorul Lui voi trăiți o eternitate, indiferent de faptul că trăiți în „păcat“ (în neștiință). *Voi nu muriți, ci vă schimbați forma! Voi vă creați funța cu fiecare experiență trăită, din fiecare viață trăită! Cu toții sunteți același suflet, ce primește de fiecare dată altă formă, până când veți conștientiza că sunteți Eu!*

Vom conștientiza că suntem Tu?

Încerci să-mi spui că vom deveni dumnezei și vom umple universul cu miliarde de dumnezei?

Veți conștientiza că sunteți Dumnezeu! Nu „dumnezei“.

Totul este un Întreg, nu mai mulți întregi! Ai uitat?

Vezi tu, fiul Meu, *Eu sunt, Eu nu pot exista! Eu exist prin voi*. Prin voi trăiesc mii de experiențe și voi, cu toții la un loc, sunteți trupul Meu! De aceea tu nu Mă poți vedea, la fel cum nu-ți poți vedea nici gândurile, nici sufletul.

Noi formăm trupul Tău... Așadar, atunci când aleg să îmi ajut aproapele, pe Tine Te ajut. Deoarece Tu trăiești o experiență materială prin el. În felul acesta, devii aproapele meu. Iar teoria se aplică și viceversa.

Am scris despre aceste lucruri, în Biblie, încă de acum peste două mii de ani. Dar le-ați ascultat și nu le-ați auzit. „*Primește-Mă în inima ta*“, îți spune ceva?

Îmi spune totul, în sfârșit am înțeles totul!

N-ai înțeles totul, ai înțeles doar ce ți-am spus Eu să înțelegi.

Dar chiar nu ierți nimic? Nu putem să fim perfecți!

Veți putea să fiți...

Cu toții încercăm asta în fiecare zi.

Crezi?

Ce spui despre cei care se declară indiferenți în relație cu Tine, dar par totuși fericiți și au tot ce își doresc?

Nu există fericire în lipsa Mea! De fapt... nu există absența Mea, există doar iluzia absenței Mele!

Eu sunt Fericirea, încântat de cunoștință!

Bucuria și Fericirea sunt cele mai înalte emoții ale voastre.

Fericirea este gândul vostru cel mai mareț, cel mai plin de Har, de sensibilitate și speranță, care aprinde în voi flacăra bunătații, afecțiunii și a iubirii.

Fericirea vine din acceptare! Fericirea apare atunci când iubești tot ceea ce vezi în jurul tău, atunci când realizezi că tot ceea ce te înconjoară este de o frumusețe de nedescris și când observi că toți oamenii sunt frumoși sau buni, indiferent de rasa sau de cultura lor. Da, atunci când privești sufletul celui rău și observi că este bun.

Cât despre cei de care ai auzit ori ai văzut că ar fi fericiți, nu, ei nu sunt fericiți oricât și orice ar avea. *Satisfacția, entuziasmul și plăcerea lor*, nu au nicio legătură cu fericirea. Ele încearcă să o înlocuiască de foarte multă vreme, *însă fără izbândă! Ele, una fără cealaltă, sunt incomplete! În schimb, Fericirea este bucurie. O viață trăită cu bucurie!*

Cu toate că voi cunoașteți aceste lucruri, ați încetat să vă mai bucurați. Tinerii au înlocuit bucuria cu distracția. Apoi și distracția a fost precedată, de această dată de o destrăbălare haotică.

Adevărat vă spun, am întâlnit ologi, săraci și dezbrăcați, care au atins fericirea. *În fața morții, Mi-au mulțumit pentru viața lor și pentru onoarea faptului că li s-a dat să trăiască!*

Au fost împăcați cu ceea ce au trăit, indiferent de amărăciunea în care au trăit. Și-au încredințat liniștiți sufletele în mâinile Mele, știind că suferința a luat sfârșit. Și chiar dacă au suferit, *i-au iubit pe cei care le-au provocat suferință! Iar aceștia au fost Maeștrii ai vieții pe pământ. Ei sunt exemple pentru voi!*

Dar am întâlnit și oameni sănătoși, arătoși, avuți și satisfăcuți de ceea ce dețin, dar cuprinși de spaimă, implorând milă. Ei au fost cutremurați de plecarea lor, *părăsind acest pământ cu părere de rău, simțind că nu le-au făcut pe toate și nu le-au trăit pe toate, că mai aveau atâtea dorințe de împlinit.* Ei nu au simțit bucurie, doar plăcere și satisfacție, sentimente ce i-au condus către mândrie, lăcomie și nemulțumire de sine!

Dar de ce funcționează lucrurile în felul acesta?

De ce tot ceea ce pare că este bun, doar pare că este bun?

Pentru ce atâta fațadă?

Nu ți-am spus despre lumea pe care ați construit-o că este o iluzie? Începi să descoperi Adevărul și îți simt dezamăgirea, privind ceea ce ai fost învățat până acum că este realitatea în care te-ai născut.

Înseamnă că nu întâmplător, am numit răul sau diavolul, iluzionist! E cea mai potrivită asociere în privința lui.

Este foarte bună, dar asta numai *în cazul în care ar exista așa ceva.*

Cum pot exista atâtea miliarde de oameni, cu atâtea chipuri și înfățișări diferite, fiindcă în ciuda numărului maselor, plus a celor care au trăit deja, niciunul nu este identic, ci toți sunt perfecți, fiecare în felul lui?

Ai văzut câți oameni am creat?

Fiecare este înzestrat cu aspect unic, atât la exterior cât și la interior, *acesta reprezentându-i identitatea, care a fost numită diversitatea infinită! Dar ea nu se face cunoscută doar la oameni, ci și astrele cerului sunt unice – fulgii de zăpadă, boabele de nisip sau chiar pietrele pământului, toate sunt creații unice, individualizate și înzestrate cu inteligență proprie, mai mare sau mai mică.*

Fiecare fulg de zăpadă a fost creat în așa fel încât să se creeze singur, asemenea vouă. Ei își sculptează forme splendide și impresionante fiecare, și Îmi încântă privirea cu imaginația lor. *Acesta este și scopul cu care au fost înzestrați. Ei se formează deasupra norilor, datorită elementelor ce fac posibilă crearea lor, apoi cad pe pământ, modelându-și formele fiecare după imaginația lui.*

Odată ajunși pe pământ, fulgii se topesc și mor... Iar în ciuda faptului că au trăit un timp atât de scurt, se bucură de această onoare, laudându-Mi Slava și Măreția.

Adună un pumn de nisip, privește-i imaginea mărită de zeci de ori și tot nu vei putea găsi două boabe identice. Te vei minuna apoi de puterea și imaginația Mea.

Tată! Mesajele trimise către Tine nu mă costă nimic. Însă, dacă vreau să îmi contactez mama, sunt nevoit să plătesc. E un miracol și o nebunie totul, eu îți scriu mesaje pe propriul telefon, iar Vocea Ta îmi răsună în subconștient. Oare încep să îmi pierd mințile?

Posibil și așa ceva.

Poftim?

Ce-ai auzit!

N-am auzit nimic!

Ești sigur?

Da, sunt sigur!

Acum pe cine încerci să negi pe Mine sau pe tine?

Pe cine încerc să neg, pe mine sau pe Tine?

Pe Mine nu ai să Mă poți nega oricât te-ai strădui.

Cum adică încep să îmi pierd mințile?

Vrei să ți le pierzi?

Cu siguranță că nu!

Atunci nu ți le vei pierde, totul depinde de tine!

Ți-am mai spus, tu alegi ce vrei să devii și cum vrei tu să fii... Tu poți alege să îți pierzi mințile și tot tu ai abilitatea de a ți le păstra la un loc.

Atunci de ce ai spus că e posibil să mi le fi pierdut?

Răspunde-ți singur!

Răspunde-mi Tu!

Eu, tu, care e diferența? Ce om sănătos ar purta un asemenea dialog cu el însuși, în fiecare zi, și *ce nebun ar fi capabil să scrie ce ai scris tu?*

Deci, sunt nebun sau nu sunt nebun?

Ești cum vrei tu să fii!

Nu sunt nebun!

Cu adevărat că nu ești!

Dar, cu siguranță majoritatea vor crede despre tine că ești. Asta au spus despre toți mesagerii Mei.

Nu-mi pasă ce vor crede. Totuși, simt că aș trăi un vis.

Ce te face să crezi că ceea ce atingi în fiecare zi este real?

Faptul că ceea ce ating, pot vedea și pot simți!

Sentimentele și gândurile nu le poți atinge, dar nici nu le poți vedea. Cu toate acestea, le poți simți! Asta transmite percepției tale, în legătură cu ceea ce înțelegi că este realitatea, faptul că există.

Dar dacă știi toate acestea de ce sunt nevoit să sufăr atât? Suferința este reală sau nu este reală? O creăm noi? Eu sufăr cât alte câteva sute de persoane la un loc!

Asta este dreptatea Ta? Am obosit să mă mai plâng și, nu știu dacă mă vezi acum, dar sunt în genunchi, zbier și nu mă mai pot ridica! Ia-mi viața, scapă-mă de aceste experiențe neplăcute! Scapă-mă de suferință, de lacrimi și de singurătate.

Tu stai și privești din cer sutele de oameni cum chiuie, strigă, dansează și sărbătoresc. Însă, e unul printre ei care plânge în timp ce scrie și crede că vorbește cu Dumnezeu!

Sunt copleșit de absența Ta și parcă totul mă doboară...

De ce m-ai uitat și, pentru ce m-ai părăsit?

Fiul Meu, adevăr îți spun, suferința ta nu este în zadar!

Tu ai simțit amărăciunea și ai fost copleșit de singurătate în depărtarea ei. Astfel, tu vei avea belșug! Mulți te vor căuta pentru vindecare și te vor ruga să le alini durerile. Îți vor aduce daruri scumpe și nu vei duce lipsă de nimic...

Iar toate ți se vor da în viața aceasta!

Vei avea trei copii și o nevastă. Și nevasta ta va fi frumoasă și îți va fi credincioasă, iar copiii tăi vor fi ascultători. Apoi, la sfârșitul zilelor tale, vei ajunge pur și plăcut Mie. Atunci va sosi momentul pentru a veni de acolo. Atunci vei înceta să mai exiști, ci vei continua SĂ FII, alături de Mine! Și vei trăi alături de Mine acolo unde nu există suferință, durere ori singurătate, ci toți vor fi prietenii tăi, copiii tăi și elevii tăi.

Știi că cele mai multe greutăți și suferințe sunt consecințele alegerilor mele eronate. Știi că e vina mea!

Spui că trebuie să trăim tot felul de experiențe ale suferinței, în felul acesta Tu trăiești experiențe materiale prin noi.

Iar asta înseamnă că trăim experiența de a fi Dumnezeu!?

Bingo! Ție ți s-a dat să trăiești nenumărate experiențe de a fi Eu, spre deosebire de „alte câteva sute de oameni la un loc“.

Pe unele dintre ele ai știut să le trăiești ori să le apreciezi, dar pe altele nu. De aceea ele vor reveni asupra ta, până vei ajunge să le

înțelegi în totalitate. *Pe unele le atragi chiar tu asupra ta, fără să îți dai seama de asta și astfel, le retrăiești.*

Sufletul tău își dorește să trăiască aceste experiențe, pentru a își îndeplini misiunea cu succes și pentru a se „forma” ca Lumină în oceanul de tenebre.

Dumnezeu „trăiește” zilnic prin voi sute de mii de experiențe neplăcute, *însă El nu suferă! La fel au făcut și profesii din trecut! Unii dintre ei Mi-au mulțumit pentru faptul că au fost crucificați și nu au suferit pe cruce, ci au zâmbit, privind spre cer, văzându-Mă în toată Slava.*

Unul dintre ei a trăit o singură dată pe pământ! Alții iroresc sute de vieți fiecare...

Trebuie să ajungem ca Tine cu orice preț?

Alberto, nimic nu trebuie, ci, AR FI BINE!

De ce nu pot să îmi creez niște ierarhii modeste, mulțumitoare, să trăiesc o viață din care să nu îmi lipsească nimic sau să nu mai fiu nevoit să sufăr?

Asta faci deja, asta faceți cu toții astăzi!

Dar n-am dreptul să mă mulțumesc cu atât? Faptul că ne dorim mai mult nu înseamnă lăcomie? De ce să devin ca Tine dacă e atât de greu?

Pentru că asta ești! Ești Dumnezeu și ești Asemeni Mie și nu poți fi ceva mai mic decât Ceea Ce ești!

Tu ai puterea de a câștiga întreaga lume cu tot cu bogățiile ei, de a ajunge în vârful societății și conducătorul națiunilor! *Ți-am dat puterea aceasta și nimic nu îți poate sta în cale ca să obții lumea asta. Singurul care îți stă în cale ești chiar tu! Deoarece, tu știi că a deveni călăuzitorul întregii lumi materiale, ar însemna să devii ceva mai mic decât Ceea Ce ești, ar însemna să te înjosești, să te condamni și să renunți la statutul tău de parte al Întregului veșnic ori Supraveghetorul acestui univers infinit!*

Trăiesc experiența de a fi Tu zilnic, însă nu-i pot face față. Sunt influențat de oamenii din jurul meu, devenind, fără voia mea, asemeni lor.

Încetează să mai încerci să devii perfect! Important e că discerni diferențele. Odată ce diferențiezi relațiile, nu îți mai rămâne decât să alegi.

Fac asta în fiecare zi!

Ar fi mai bine să faci tu alegerile, nicidecum să te aleagă ele pe tine.

Spune-Mi, de ce bei alcool?

Fiindcă, de multe ori se adună prea multe pe capul meu. Îmi vin gânduri neliniștitoare, ce mă obligă să nu mă mai pot concentra. Apoi obosesc, iar, într-un final, până și Tu pleci de la mine!

Eu nu plec de la tine, ci tu te îndepărtezi de noi!

Lumea în care trăiești și „responsabilitățile” tale, ele te îndepărtează de noi. Iar pentru a putea păstra legătura cu Mine, îți trebuie exercițiu continuu.

Fiindcă, cea mai bună cale pentru a-L putea auzi pe Dumnezeu este să-ți imaginezi ce crezi tu că ți-ar spune, dacă L-ai putea auzi! Iar înainte de a-ți face dreptate, pe bună dreptate, gândește: Iubirea cum ar proceda?

Ceea ce nu înțelegi, nu îți dorești sau nu accepți, se joacă cu mintea ta și o face chiar acum, cu scopul de a te forma. Ceea ce te doboară și te ametește, te ridică în slavă, limpezindu-ți mintea și privirea. *Căci...*

Întunecimea laudă Strălucirea Luminii Mele!

Eu sunt Domnul! Așa a fost, așa va fi, și nu poate fi altfel în veci!

Dar eu am avut o viziune cu privire la ceea ce urmează să se întâmple. Am văzut imagini dintr-o posibilă viață de a mea din viitor. Asta mă face să cred că nu voi putea îndeplini Voia Ta pe parcursul trăirii experienței actuale, fiind nevoit să trăiesc alte vieți, iarăși și iarăși. N-aș vrea să mai trăiesc o viață, dacă aș face-o aș risca să uit tot ceea ce știu acum. Spune-mi, așa va fi?

Tu ai văzut „viitorul“ tău, Eu sunt aici ca să te îndrum să ți-l crezi. *Tu nu trăiești karma ta, ci ești creatorul ei!*

Aceasta se numește evoluție și necesită timp. Timpul este creator și face parte din familia universului.

Ceea ce gândești acum, catalogându-l a fi ceva lipsit de sens, faptul că dacă vei renaște vei uita totul și vei fi nevoit să pornești de la zero, este că această acțiune ți-ar aduce totodată *risipirea altei și altei vieți. Așa și este!*

Tu vei porni de la zero iarăși și iarăși, dar sufletul tău se va afla mai sus – din ce în ce mai sus. Va fi mult mai plin, mai complet și mai aproape de Mine, de Ceea Ce ești tu de fapt!

Mintea ta va fi nevoită să Mă descopere din nou, dar sufletul Mă va cunoaște deja, de acest lucru Mă voi îngriji Personal. Crezi că în viața ta actuală, ai descoperit toate acestea prin propria putere ori datorită vreunui noroc incredibil?

Ți-e teamă că aceste experiențe vor înceta?

Acțiunile tale dintr-o viață anterioară aveau să te condamne la moartea veșnică. În fața morții ai strigat către Mine, implorându-Mă să îți mai ofer o șansă. Însă, în ciuda tuturor rugămintelor sufletului tău, totuși ai murit. Ce te determină să crezi că ceea ce trăiești astăzi nu e chiar acea șansă pe care Mi-ai cerut-o, implorându-Mă ca să trăiești din nou?

Cu ce crezi că te-ar avantaja să cunoști ce ai fost sau ai făcut, pe durata încarnărilor tale anterioare? Care ar fi fost scopul de a te naște pe pământ fără să fii conștient de nimic, fără să-ți amintești nimic, dacă ai fi avut dreptul la o singură viață (o singură șansă) când bineînțeles ai fi greșit, fără să fii conștient măcar de ceea ce ai fi făcut, iar după irosirea acesteia să te trezești într-un infern de unde nu te va putea scăpa nimeni, cu niciun chip?

Dacă ai fi cunoscut totul, privind viața doar ca pe un simplu test, cu siguranță ai fi greșit și atunci, fără îndoială ți-ai fi căpătat pedeapsa! Dar astfel, tu ai scăpat de „pedeapsa veșnică“ trăind și

luând la cunoștință de Adevăr prin Mine, prin moartea Aceluia care a murit pentru voi, prin mesajele de la Mine și prin scrierile tale, care sunt create acum prin Mine.

Tu nu ești pregătit să vii la Mine pentru că alegi să nu fii pregătit să vii. Însă, într-o viață viitoare M-ai putea descoperi de unul singur. Ți-ai putea descoperi printre ruine, propria carte, ai citi-o și ai înțelege-o, și ai putea retrăi aceste sentimentele fără a conștientiza că tu ești creatorul lor, fără să știi că ești autorul cărții și ai scris cuvintele tu însuși, imaginându-ți, în schimb, pe acela care a scris-o, admirându-i înțelepciunea și iluminarea minții.

Te vei regăsi în carte, vei cugeta la înțelepciunea ei, vrând să devii un înțelept, precum autorul, fără a conștientiza că autorul ești chiar tu. Într-o viață viitoare ai putea să Mă descoperi pe Mine, cu ajutorul Meu, crezând că te-ai descoperit tu însuși, prin puterile tale. *Atunci nu ar mai fi nevoie să Mă descoperi, fiindcă împreună am fi Unul!*

Cea din urmă descriere care ți s-a dat a-ți fi arătată, este al șaptelea secret al familiei universului. Secretul Întregului, care S-a divizat din Unul și a plecat de la Unul, deformându-Se prin expandare, pentru a se forma, apoi a se reuni în Tot!

Ceea ce învățații voștri au numit o simplă explozie de divizare a supraenergiiilor atomului, reacție creatoare de materie ori „big bang“ (Facerea), ascunde milioane de Adevăruri pe care ei nici nu și le-au imaginat vreodată. Faptul că nu și le-au imaginat este pentru ei dovada că aceste Adevăruri nu există. Adevărul se află în fața ochilor voștri dar, negând un lucru, universul răspunde minților voastre că acela nu există... E necesar să crezi că un lucru există, ca, mai târziu, acela să poată exista în realitatea ta.

Universul transmite percepției voastre că un lucru este real iar altul ireal, în funcție de *perspectiva* voastră, de cât anume reușesc mințile voastre să „privească“.

Adevărat îți spun: acel lucru este mult mai real decât ceea ce poți tu atinge ori îți poți închipui! Astfel că, tot ceea ce gândești sau vă imaginați, puteți crea, prin materializarea rodului minților voastre. Crezi că va exista vreodată ceva care să vă stopeze evoluția?

Nu cred...

Nimic nu vă poate opri și nimic nu va exista în afara Mea (în afara a tot Ceea Ce este). Cunoscând acestea, părăsind lumea relativității, vei observa că nu mai există poziții opuse, nici puncte de reper. Acum imaginează-te plutind prin univers!

În ce poziție te afli?

Unde este sus și unde este jos?

Care este stânga și care este dreapta?

Care este centrul universului?

Tu în care capăt te afli?

Oare există așa ceva, ce voi ați numit „capăt“?

Cine a făcut posibil un început, câtă vreme nu era nimic?

Până unde se întinde infinitul?

Există un singur univers?

Dacă universul e infinit, cum te poți afla într-un loc anume, undeva în spațiu și timp – cum poți să fii acum, aici, în prezent? Doar gândul că ceva nu are un început contrazice din start prezența ta aici/acolo, plasat pe o linie temporală!

Ce punct de reper îți vei stabili pentru a putea continua călătoria și ce te va opri din a nu te învârti în cerc, până ce îți vei finaliza existența? Eu sunt Punctul de reper al călătoriei voastre nesfârșite, oriunde v-ați afla în univers. Și nu veți muri! Eu sunt Domnul!

Nu mai pot să zic nimic, decât: uau!

Începe prin a-Mi spune ce ți s-a întâmplat astăzi.

Azi am avut parte de o experiență mai mult decât bizară. Am fost abordat de o femeie care nu era chiar pe placul meu! Ce te-a convins să decizi că nu este pe placul tău?

Nu a fost destul de evident ce?

Nimic nu a fost evident, din moment ce acea femeie ți-a șoptit tot ce ți-ai imaginat vreodată în visele tale și tot ce ți-ai dorit vreodată să auzi din gura unei femei.

E adevărat, dar nu mi-am imaginat vreodată să îmi spună aceste cuvinte cineva, asemeni femeii care m-a abordat.

Ce nu ți-a plăcut la ea?

Mă poți întreba așa ceva? Era o femeie de pe stradă, neîn grijită și probabil suferea psihic! M-am oprit doar ca să-i ofer niște bani pentru a-și cumpăra cele de trebuință.

Ceea ce ți-a apărut astăzi în cale nu a fost o simplă amărăță. Imaginea ei este imaginea trecutului tău. Este cea mai bună descriere a gândurilor tale, ca parte din trecut și reprezintă propria creație, pe care ai atras-o inconștient asupra ta. Este suma totală a tot ce ți-ai dorit în ultimii ani, ce încă se mai agață de tine.

În ciuda acestor dovezi, tu continui să spui despre tine că nu ești puternic, spui despre tine că ești slab, chiar acum când gândurile tale au creat o astfel de persoană, fără să fii conștient măcar.

Nu cred nimic din ce spui! Totul e lipsit de sens.

Eu nu-mi amintesc să fi visat vreodată la o femeie din situația celei pe care am întâlnit-o astăzi.

Nu?

Nu.

Ești sigur?

Foarte sigur!

Nu ți-ai dorit vreodată să auzi din gura unei femei străine, din gura uneia pe care n-o cunoști, că ești un bărbat frumos și atrăgător, că ar vrea să se culce cu tine?

Ba da.

Nu ți-ai dorit niciodată o relație cu o străină, doar pentru a-ți satisface plăcerile?

Ba da.

N-ai visat niciodată un act sexual cu o femeie, indiferent cine ar fi, ce vârstă ar avea sau cum ar arăta?

Ba da! Dar, pentru Dumnezeu... încetează odată!

Pentru Mine? Cred că e pentru tine. Eu nu simt aceste nevoi, nici nu am asemenea de fantezii!

Știi bine ce am vrut să spun! Acum cine face pe istețul?

Nu ai spus niciodată despre „femeia perfectă“ că ar trebui să fie proastă, mută și bună la pat?

Ba da, am spus-o.

Aceasta este cea mai lipsită de sens, de logică și înțelepciune expresie, cel mai des întâlnită, la cei mai mulți tați și soți, veșnic nemulțumiți – *distrugători de căsnicii*, de parteneri și de copii.

Universul răspunde cererilor voastre întotdeauna afirmativ! Majoritatea sunteți inconștienți de puterea prin care creați realitatea din jurul vostru. Unii nu o înțelegeți. *Alții nu o folosii!*

Dacă femeia pe care ai întâlnit-o astăzi ar fi trăit singură pe pământ, cu singuranță că nu ar fi ajuns astfel. Trăind în mijlocul vostru, a devenit exact ceea ce doriți să existe în lumea voastră.

E destul de dură afirmația Ta. Nu m-aș fi așteptat la o așa descriere, aproape că m-a înspăimântat. Dar când am primit și propuneri sexuale din partea ei...

Ai fi crezut tu vreodată că în spatele disfuncțiilor sexuale se ascunde o zână?

Am crezut că e un simplu test, pe care l-am trecut cu bine.

Erau destui oameni prin jur, de ce crezi că a venit tocmai la tine?

Habar nu am de ce.

A venit fiindcă ai chemat-o.

Nu cred, eu nici măcar nu am observat-o!

Chiar am încercat să mă feresc de privirile celor din jur.

Eu nu am spus că ai chemat-o în mod conștient sau exact în momentul acela, ci ai chemat-o în ultimii ani! Este ce ai cerut, dar acum încerci să te ferești de ceea ce altădată căutai.

Ba ai și mințit-o! De ce i-ai spus că îți aștepti prietena/soția, când tu știi bine că ești încă singur?

Pentru a scăpa de ea! Încetează cu acest subiect absurd și stânjenitor. Recunoșc, mi-a fost milă de ea. Da, am visat la tot ce ai scris mai sus. Însă, nu mi-am dorit niciodată o femeie ca ea, de câte ori mă obligi să îți spun acest lucru? Mă îndoiesc că voi mai publica vreodată acest dialog...

De ce ai mințit-o? Minciuna ta a rănit-o foarte tare!

Unde am ajuns? Discutăm despre afectarea unei persoane pe care nu o cunosc și nu mă cunoaște?

Mi-aș putea folosi timpul pentru a cerceta subiecte cu adevărat importante. Însă, dacă îmi spui că discuția aceasta mă va mântui, aș dori să aflu și cum o va putea face!

Ce ție nu îți place, altuia nu îi face! Ai uitat cum strigai către Mine, doborât, după refuzul primit din partea femeii pe care ți-ai dorit-o în urmă cu câțiva ani de zile – *femeie pentru care ai fi făcut orice* doar pentru a trăi împreună cu ea?

Ce încerci insinuezi Tu de fapt? Ai fi dorit să mă sărut cu o femeie a străzii? Asta l-ar fi plăcut lui „Dumnezeu“?

Cine ești? Aș vrea să aflu cu cine vorbesc, altfel voi încheia acest dialog pentru totdeauna.

Nu, nu era necesar să te săruți cu nimeni. Ce ar fi fost potrivit să faci era să-ți arăți respect și cu siguranță, ar fi fost binevenit un sfat, în schimbul a două monede aruncate în grabă, cu scopul de a îndepărta cât mai repede cu putință prezența ei.

Respect? Dar i-am oferit respect, zicându-i că e frumoasă, în ciuda faptului că arăta așa cum arăta.

Și bineînțeles, ai mințit-o din nou! Câtă atenție din partea ta...

Mi-a fost milă de ea, am intenționat să nu o fac să se simtă prost, nici să par indiferent ori superior.

Mintind?

Nu înțelegi, era spre binele ei!

De unde știi tu ce e spre binele altuia, când tu nu știi nici ce e spre binele tău? De ce te ascunzi și nu scrii tot ce ai gândit?

Am scris tot! Ceea ce am scris este tot ce am simțit ori am trăit. Am promis că trec pe hârtie tot ce voi gândi și voi auzi! Am promis și mi-am ținut promisiunea. Dar, acum mă îndoiesc că voi mai publica aceste „mesaje de la Dumnezeu“.

Nu cred că va fi cineva interesat să citească asemenea idei ori nu aș dori să îmi petrec tot restul vieții fiind considerat nebun sau singuratic. Nu e de ajuns că am atât de multe greutăți pe cap și că trăiesc într-o lume plină de deprinderi vătămătoare?

Ce te face să crezi că dacă te va considera cineva nebun va fi neapărat un lucru rău? *Considerându-te nebun, poate se vor opri din a-ți mai provoca suferință!* De unde știi ce e rău sau ce e bine pentru tine? Cum vei putea afla Cine ești, îndepărtându-Mă de la tine? Tu nu știi Cine ești tu, dar vrei cu orice preț să afli Cine sunt Eu? *Eu sunt tu!* Sau mai bine zis, *tu ești Eu!*

Din moment ce aceste scrieri reprezintă Cel Mai Înalt Sistem De Gândire care există la ora actuală pe pământ, mai contează Cine îți vorbește?

Din acest moment aleg să închei orice formă de dialog, de genul acesta și voi trăi cum cred eu că e mai bine... Sunt liber să îmi filtrez gândurile și să îmi controlez sentimentele!

Este alegerea ta liberă, și nu îți voi impune niciodată să faci Voia Mea. De altfel, nici nu ai cunoscut-o și nici nu vei putea să o cunoști vreodată în totalitate. *Ai cunoscut doar ce ai interpretat tu că ar fi dorința Mea.*

Viața trebuie trăită cum crezi tu că e mai bine, nu cum ți-au spus alții că ar trebui să o trăiești! Totuși, Eu te voi aștepta în ziua de 24 decembrie 2012, când te vei întoarce la Mine.

Atunci, vei plânge și vei regreta alegerile pe care le-ai făcut, negându-ți natura ta, Ceea Ce ești cu Adevărat. Ne vom revedea și vom continua împreună această carte. *Însă...*

Până atunci nu uita că ești parte din Mine, ești fiul Meu și te iubesc, ORICE AI FI, ORICINE AI FI ȘI ORICE AI FACE!

18 decembrie 2012, ziua în care am ales pentru prima dată să renunț. Într-adevăr, nu Cuvintele m-au determinat să îmi ies din fire, ci presiunea pe care am acumulat-o pe parcursul celor șapte luni de zile. Nu e ușor, mai ales atunci când ești îndemnat să faci ceea ce pare a se împotrivi alegerilor tale – alegeri despre care ai crezut și crezi că sunt cele mai potrivite pentru tine.

De multe ori m-am oprit în frig și am luat telefonul în mână ca să notez, printre lacrimi, cuvinte pe care nu le-am înțeles.

Jignirile și descurajările primite în mod repetat, din exterior, păreau că vor reuși să mă determine să tac. Însă nu, nu voi putea să tac!

A trecut peste un an de atunci iar, încet, încet, am devenit mai mare. Am devenit propriul meu stăpân și administratorul gândurilor mele... Cu toate acestea, *am străbătut o cale lungă* ca să ajung aici. Ajungând aproape prin spitale, am simțit nevoia să renunț de zeci de ori. Totuși, se pare că inima mea e mai puternică decât am crezut eu că ar putea să fie.

Am scris trei cărți în ultimii doi ani și am ajutat pe mulți. Am oferit consiliere, sprijin, Lumină și speranță.

Cred, probabil, că ajutându-i pe ceilalți, te ajuți de fapt pe tine.

Veți înțelege mai târziu de ce sau cum funcționează acest sistem.

Viața mea s-a rotit cu repeziciune de la un pol la altul, creând o harababură continuă. Dar astăzi am hotărât să mă stabilesc mai aproape de tine. Da, chiar *în mintea ta!* Pot să spun că mi-am dedicat și îmi dedic viața ție, cel care citești acum mesajul meu.

Știu, acum plângi și spui că e nespus de greu! Dar nu uita, eu sunt aici ca să te ajut. Pentru asta am venit aici. Din motivul ăsta mă află astăzi pe pământ.

Dar poate voi pleca curând, *Cine știe?*

Liniștește-te! Nu a sosit clipa să mă întorc, fiindcă încă nu m-ai cunoscut. Acum știu, eu aleg când vreau să plec.

Ce spui? Te întrebi de unde știu?

Nu contează de unde știu, contează doar că eu aleg... Și tu o poți face! M-ai crede dacă ți-aș spune că știu și când te vei hotărî tu însuși să pleci?

Nu, nu m-ai crede și nici nu ți-ar fi de folos ca să mă crezi. Ci tot ce trebuie să faci este doar să mă ascuți.

De ce să mă ascuți? Ar fi bine să mă ascuți ca să te oprești din plâns. E de ajuns, crede-mă! Am plâns eu și pentru tine.

Da, am plâns pentru voi toți, ca voi să vă puteți iubi.

Am terminat de mult de scris această carte, însă am așteptat totuși ceva. Probabil permisiunea pentru a ți-o face cunoscută! Și astfel, am ajuns la tine. Chiar în clipa aceasta eu mă plimb prin mintea ta și vreau să ți-o alin – *simți?*

Sunt cea mai sublimă și mângâietoare Rază vindecătoare!

E deja prea mult pentru unul ca tine? Nu-i nimic, suntem abia la început. Eu scriu aceste rânduri după mai bine de un an față de clipa în care am început. Și nu, nu mi-a luat atât de mult să scriu o carte, nici pauza pe care am ales s-o iau nu a fost atât de lungă. Încăpățânarea mea a durat mai puțin de-o săptămână.

Iată că în mai puțin de-o săptămână, am realizat că tot ce contează ești doar tu și pentru prima dată viața mea a căpătat un scop. Scopul meu este acela de a te îndruma și pe tine ca să ți-l găsești pe al tău, „*orice ai fi, oricine ai fi și orice ai face*“.

Mă simt privilegiat să îți împărtășesc acum aceste experiențe proprii, apoi să îți transmit în continuare cu entuziasm, *Cuvintele ușoare și vindecătoare* ale primei mele cărți, Truth and Healing.

Curtea plopilor de toamnă

Într-o dimineață de octombrie, în timp ce mă îndreptam spre „casa“ Domnului, pentru a da cinste atât Lui cât și zilei de odihnă, m-am oprit în curtea plopilor pentru mai puțin de o jumătate de ceas – să gândesc și să mă încarc cu energii spirituale, cugețând asupra splendei dimineții, care entuziasmată a decis să îmi găzduiască prezența cu liniștea ei.

Ședeam pe banca de pe aleea porumbeilor, respirând aer curat, înmiresmat de frunzele plopilor înalți și umezi, ce se risipeau prin grădină, mângâind atingerea pământului.

Foșnetul aripilor de păsări care zburau deasupra mea, mă îmbătau plăcut și îmi alinau auzul cu vibrațiile lor. Covorul umed al solului era pictat într-o nuanță de galben auriu, în care zburdau alte mii de culori. Ascultam cântecul liniștit al frunzelor gălbui care îmi alintau auzul și privirea, iar ochii îi transmiteau minții mele sentimentul păcii. Pentru prima dată, mintea mea era detașată în totalitate, dezgolită de orice fel de dăunare sau dorință de câștig, ori de vreun gând de senzualitate și dezmaț.

Primeam natura, admiram și laudam Lucrarea lui Dumnezeu, *Arhitectul Suprem*, pe care Îl găsesc ca fiind singurul demn de închinare și de slavă, din întreg universul cunoscut. Așa am crezut. *Și am văzut:*

Eram singur, înconjurat de zeci de păsări care ciuguleau firimiturile de pâine din jurul băncii pe care ședeam. Se plimbau liniștite, fără a se simți intimidare de prezența mea. Mă încânta să le privesc!

De-o dată un vânt puternic a suflat, venind parcă dinspre nicăieri, a măturat toate frunzele și a speriat toate păsările, care au zburat imediat de la mine. Iar în jurul meu nu mai rămăsese nimic, nici

om și nici pasăre, nicio ființă vie. Dar când mi-am întors privirea către stânga mea, iată!

Un porumbel stătea nemișcat, parcă hipnotizat, cu penele zbârlite, încercând să își acopere cu aripile privirea.

Porumbelul s-a apropiat și m-a privit, iar, asemeni unui sincron, ce făceam eu făcea și el, spre direcția către care priveam eu privea și el. Apoi a împrăștiat în jurul lui, fără a se consuma vreodată, liniște absolută. Și astfel, niciun „rău“ nu se putea apropia de el.

Am privit apoi în ochii lui, și L-am recunoscut!

Porumbelul veghea asupra mea. Iar, privind în sufletul meu, găsim-l copleșit de dorința de detașare față de gândurile exterioare, mi-a hrănit imaginația cu idei noi, soluții la probleme și cu gânduri pure, creatoare de sentimente.

Am fost emoționat, cutremurat și apoi am lăcrimat, amintindu-mi cuvinte care proclamau *coborârea Duhului sfânt* acolo unde doi sau trei se adună pentru Numele lui Dumnezeu.

Dar eu eram singur. Oare datorită credinței mele Duhul Lui coborâse ca să mă vegheze de la nici un pas distanță?

Părea incredibil! Puteam sta în Prezența Lui, fiind din cale afară de păcătos. Privindu-mi interiorul, m-am văzut asemeni unuia ce ieșind din mlaștina neputinței, încerca a-și curăți haina plină de noroi. Dar fără apa izvorului purificării și al înțelepciunii în zadar mă zbăteam pentru a mă albi.

Iată că porumbelul S-a apropiat și mai mult de mine, însă nu L-am putut atinge, deoarece mă aflam încă în trup fizic, nu eram vrednic să stau în Prezența Lui.

Mi-a transmis sentimente plăcute, pace, bucurie și entuziasm, fiind fericit întreaga zi, ne mai având nevoie de nimic. Apoi, din nou și-a zbârlit penele și a tremurat, începând să se miște, ciugulind firimiturile de pâine aruncate pe jos, reluându-și activitatea de pasăre (ființă pământescă).

În clipa următoare, toate celelalte păsări s-au apropiat, simțindu-mi energia cu care am fost încărcat – energie ce plutește și astăzi în jurul meu!

*Sentimente și scrieri,
sub mângâierea răsăritului*

Privind adeseori spre cer, cugetând la greutatea ce mă apasă, servindu-mi cafeaua pe terasă, în zorii dimineții, am privilegiul să observ ceva ce nu am mai observat până acum: *frumusețea răsăritului de soare...* Îmi amintesc vag să-l mai fi urmărit acum o vreme, odihnindu-mă pe nisipurile Constanței, totuși, la vârsta de aproape douăzeci și șase de ani, mi-am dat seama că nu l-am privit niciodată cu adevărat și nici nu am intenționat să o fac.

Oare am fost orb să pierd 9478 de răsărituri de soare doar pentru că am fost ocupat?

Cu ce?

Nu mi-am putut sacrifica trei minute din nesfârșitul maraton spre nicăieri, ca să privesc ceea ce a fost creat cu scopul de a mă încălzi cu energia necesară, cea pe care o caut zilnic în sticlele cu băuturi energizante?

Suspin, gândindu-mă la unul fără vedere, un nefericit care nu l-a privit niciodată, însă își imaginează cerul mai frumos decât l-am privit eu până acum. Îmi pare rău iar, odată cu căirea mea, sunt străpuns iată de răspunsul la o întrebare pe care n-am apucat niciodată să o pun...

Fără îndoială, noi suntem cei care avem nevoie de lumina și căldura soarelui, nicidecum, el nu depinde de noi!

Astfel, realizez că dacă vrei să te bucuri de soare, să iubești natura și să ajuți la stoparea defrișării pădurilor, poluării oceanelor, a aerului ori să contribui la campanii împotriva aruncării rezidurilor peste întinderile „umilei“ planete, nu ești în măsură să te proclami un erou care a contribuit, cu credință, la salvarea planetei albastre. Fiindcă nu planeta este salvată, ci tu! Nu natura are nevoie de ajutor, *ci tu! Tu vei muri înaintea ei!*

Gândurile tale de ocrotire a naturii vin de la Dumnezeu, în vederea salvării resurselor, privind supraviețuirea omului în viitor!

Nicidecum de la tine, pentru salvarea planetei pământ.

Întorcându-mă la sentimentele ce izvorăsc din interiorul meu observ, dar, splendoarea răsăritului la marginea cerului întins. Ce nuanțe de culori, bogății și sentimente *transmite liniștea dimineții*, care îmi cântă și îmi șoptește că trăiesc. *Și adevărat vă spun:*

Nu există privilegiu mai mare pe pământ față de acela de a trăi!

Dintre norii așezați parcă cu pensula pictorului Divin, zăresc sfera roșie de foc, care îmi mângâie obrazul cu razele ei calde și plăcute la atingere. Ea îmi poartă gândul prin zări și în depărtări, imaginându-mi locuri în care nu am mai pășit dar, totuși, parcă le cunosc.

Mă imaginez să fiu un călător tot restul vieții mele. Da, un însetat de a cunoaște, un admirator pentru Creator și o ființă umilă, cu sufletul bogat și atât de luminat. Iar de-aș avea aripi să zbor, mi-aș odihni trupul pe crestele munților înalți ca să ajung cât mai aproape de Adevăr. Continui să îmi imaginez că plutesc lent deasupra pădurilor tropicale ce purifică aerul întregii planete, elimină oxigen curat, iar eu adlmec mireasma pură direct de la sursă.

Apoi, traversez Nilul de la un capăt la celălalt, privind viețuitoarele sălbatică, rude ale omului îndepărtat, așa numit primitiv. Dar cei ce îl numesc astfel sunt mult mai sălbatici și mai puțin înțelepți decât el. Iar *ei trăiesc astăzi printre noi.*

Visez că planez deasupra celor mai renumite cascade și prăpăstii, și chiar peste întinderile deșertului. Simt stropii de ploaie cum îmi alină fața, ridicându-mă deasupra norilor și a furtunilor, ca să pot privi de sus luminile fulgerelor, cum trosnesc și cad pe pământ... Să cutreier polii fără a îngheța! Peisajele Antarcticii să mă hrănească, iar aurora boreală să mă învelească și să mă încăl-

zească. Să pot număra stelele cerului în noapte și fulgii de zăpadă într-o clipă, ca să aflu care sunt mai numeroși. Apoi să mă întorc la ai mei cu drag și să-i privesc... *Îi iubesc!*

Să mă retrag pe un deal, visând la lumina lunii, iar dimineața următoare să mă poarte către noi călătorii.

Iată că vă scriu aceste rânduri plin de entuziasm, satisfacție, dar și mirare! Dacă un singur răsărit de soare ascunde asemenea frumusețe, sentiment, imaginație și un izvor interior, ce mă poartă în istorie, peste meleaguri, țări, anotimpuri și timpuri, imaginați-vă unde aș fi ajuns acum, dacă mi-aș fi deschis inima și celorlalte 9478, cărora nu le-am oferit niciodată atenție!

Viziuni asupra vremurilor de apoi

În vreme ce vorbeam cu Dumnezeu, admirând cerul înnoptat și întreaga întindere miraculoasă a lui, am simțit Prezența Divină care S-a coborât pentru a-mi da de veste cu privire la ceea ce urmează să se întâmple după ce voi pleca.

Dar eu eram slab, întreg corpul îmi tremura și vederea îmi încețase. Urechile îmi plesneau, apoi m-am întins cu fața la pământ, implorând fără încetare să nu pier! Privirea mi-a fulgerat și un fior puternic m-a cuprins.

Căpătând în cele din urmă putere, am cerut să mi se arate ce trebuie să văd...

Și am văzut:

Erau orașe pe pământ, asemeni unor sfere imense, acoperite cu un material alb, rezistent, similar celui al pânzei de păianjen. În centru am văzut un stâlp a cărui formă era asemănătoare celei de clepsidră și se întindea de la sol, până în centrul părții superioare a sferei. Eu mă aflam în interiorul acesteia, fără să pot să ies afară.

Privind uimit în stânga mea, *iată!*

Din stâlpul cel sub formă de clepsidră, ieșeau în zbor, vehicule performante de transport, ce coborau sau se ridicau. Și acestea erau similare traficului auto.

Pe pământ nu mai existau plante, flori, nici vreun fir de iarbă.

Sferele erau luminate de o lumină galbenă artificială. Iar interiorul acestora, părea asemeni unui măr văzut din interior.

Stâlpul cel sub formă de clepsidră deasemenea, era ca un cotor de măr, iar vehiculele de transport roiau în jurul „cotorului“ precum albinele roiesc în jurul stupului.

Asta este tot ce am putut să rețin! Și nu am putut înțelege semnificația viziunii, care a dispărut imediat, durând numai o jumătate dintr-o jumătate de secundă.

Am dorit să înțeleg mai mult iar, închizând ochii, luând stiloul în mână, mi s-a clarificat. Apoi am început să transcriu.

Aceste sfere interioare erau aproximativ de mărimea a patru stadioane de fotbal. Erau cartiere de locuit, complet sigilate.

Centrul (clepsidră) din al cărui interior ieșeau vehicule zburătoare, erau locuințele oamenilor, clădire de apartamente, fiecare de mărimea unei camere mici de birou. În spațiile acelea înghesuite aveau tot ce le era de trebuință.

Interiorul sferei era asemeni unui mall în care aveau tot ceea ce le era necesar pentru a trăi. Aceste orașe, după cum v-am spus deja, erau sigilate, beneficiind de sisteme de climatizare gigant, ce purificau aerul, făcându-l respirabil.

Acestea erau condițiile lor de viață. Și durata mediei de viață a oamenilor scăzuse. Iar, datorită condițiilor nepotrivite (a lipsei vegetației) se îmbolnăveau mulți, murind prematur! Pe parcursul existenței lor nu aveau privilegiul de a privi natura ori pământul care îi găzduia. Fiindcă pământul era otrăvit. Și aerul era otrăvit. Deasemenea, plantele erau uscate. Nimic nu mai creștea pe fața pământului. Cerul avea o culoare galbenă portocalie iar, câmpiile se transformaseră în deșert. În păduri zăcea doar piatră arsă, iar apele deveniseră roșii.

Și așa am văzut:

Oamenii erau nemulțumiți de viețile lor și viețile lor deveniseră parcă un blestem pentru ei. Nu se mai iubeau și nu își mai vorbeau. Gradul de înțelepciune a lor scăzuse, și tehnologia digitală încă mai era.

Copiii își părăseau la vârste fragede părinții și familiile. Bărbații locuiau singuri iar femeile locuiau singure. Nu mai existau biserici, parcuri, teatre sau cinematografe. Oamenii se duceau doar la serviciu, apoi erau transportați către casele lor, acolo unde aveau tot ce le era necesar, din care nu foloseau aproape nimic.

Viețile lor erau pustiite de orice fel de învățătură, culoare, ori de vreun gram de cinste sau entuziasm. Nu mai știau Cine sunt, nici ce au de făcut aici. Ci căutau doar plăceri, în funcție de câte mai aveau posibile sau disponibile.

Cât despre Dumnezeu, nu, nici nu auziseră! Ci aceia dintre ei, puțini la număr, care auziseră despre Creator, și-L imaginau să fi fost un vechi conducător ori un actor celebru, unul care a trăit pe pământ cu mult timp înaintea Marii Căderi politico-religioasă, al treilea război mondial.

Acest mesaj este adresat celor ce vor alege să mai rămână pe pământ, și este prima atenționare.³

³ Multe alte detalii, motive sau clarificări, mi-au fost revelate abia în volumul al doilea. Așadar, pentru o evaluare și o înțelegere cât mai amănunțită cu privire la acest subiect, vă recomand cu căldură lecturile volumul doi al colecției „VCD” TAO books. (Nu garantez acuratețea materialului de aici, datorită modului limitat al interpretării și a lipsei varietății cuvintelor din vocabularul limbii române).

CAPITOLUL II

Doamne! Iată că am revenit la Tine, așa cum ai spus Tu că voi face. Suntem în 24 decembrie, seara dinaintea nașterii lui Isus, ziua în care ai stabilit Tu că ne vom reîntâlni. Recunosc, a trecut ceva timp. Iar acesta este timpul în care rătăcesc prin absența Ta. Este timpul în care încetez să cred că mă voi mai întoarce și încetez să Te mai ascult, cu toate că Tu nu încetezi niciodată să îmi vorbești. Am spus că nu mă voi mai întoarce, și totuși am făcut-o... Spune-mi dar, ce trebuie să scriu ori ce trebuie să văd?

Multe, fiul Meu, multe.

Dar înainte de a privi ceea ce ți-am arătat deja, ceea ce vei conștientiza că ai văzut doar după ce vei pleca spre casă, răspunde-Mi:

De ce crezi că alegi să pleci, să rătăcești, după care revii iar și iar, apoi rătăcești din nou, te mănii și revii, dar cu toate astea, Eu îți îngădui să o faci la nesfârșit?

Fiindcă ești Dumnezeu și ești Atotputernic, neschimbător și bun. Pentru că ești Dragoste iar Dragostea iubește necondiționat. Apoi mă ierți de fiecare dată!

Nu! Niciunul din acestea nu este motivul pentru care îngădui Eu rătăcirea voastră iarăși și iarăși, nici a ta, nici pe a celorlalți. Cum S-ar putea defini Binele Absolut prin îngăduirea la rătăcire și la pierzanie a creațiilor Sale?

Ce tată și-ar iubi fiul atât de tare încât să îngăduie prăpădirea lui, ca rezultat al alegerilor greșite, alese de fiul lui?

CREZI CĂ AI NEVOIE SĂ TE IERT? PENTRU CE?

Motivul pentru care pleci este că ai nevoie de o pauză. Ai nevoie de odihnă. Sufletul tău nu obosește niciodată, dar trupul și mintea ta da. Mintea ta primește foarte multe informații care îți consumă foarte multă energie, în fiecare zi.

Ai ales să crezi și ești foarte convins, de faptul că Dumnezeu (Eu) îți vorbește, iar tu Mă auzi prin conștiința ta. Spui că atunci când pleci de la Mine, încetezi să Mă mai auzi ori Eu încetez să îți mai vorbesc.

Adevărat îți spun, dacă Mi-ai auzi cu adevărat Vocea ai muri negreșit! Ori pentru a-I auzi Glasul lui Dumnezeu, ar trebui mai întâi ca să mori pentru a-L putea auzi! Ar trebui să încetezi să mai exiști și să îți începi viața prin „a fi“. Ar trebui să treci de la existența fizică, animată, liberă, spre angelic, până la Divin...

Există sute și sute de Îngeri (energie Pură) și sute de mii de ființe sfinte, care nu Mă pot vedea – ființe strălucitoare ce laudă Măreția Mea fără încetare, fără a-Mi putea vedea Chipul!

În cazul ăsta, tu cum ai putut să crezi că vorbești cu Mine direct, cu Tatăl, cu CEL MARE, și cum Mi-ai putut cere să Mă arăt ție? Procesul prin care îți crezi acum ființa se numește în Dumnezeire, așa numita Adeziune la Divinitate ori ascensiunea către Sursă.

Ascensiunea se produce atunci când mintea își amintește că sufletul din trup este Dumnezeu. Faptul că ceea ce auzi cu mintea, apoi transpui pe hârtie, îți consumă foarte multă energie, se datorează procesului minții tale care creează Vocea Mea în subconștientul tău. Este vocea sufletului tău, care tânjește pentru a fi Ceea Ce mintea ta a uitat că ești.

Eu nu îți vorbesc acum, *ți-am vorbit la început!* Tu îți amintești ce ți-am vorbit, ce îți vorbesc și ce îți voi vorbi!

Oricât de greu de înțeles ar fi pentru o minte de om, îți spun că tu îți amintești ceea ce îți voi vorbi, și invers!

Eu sunt peste tot în spațiu și timp, la început, la sfârșit și în toate colțurile universului. *EU SUNT ALFA ȘI OMEGA! Începutul și Sfârșitul! Yin și Yang! Sus și Jos, Bine și Rău, Mare și Mic!*

Tu încă nu ești conștient și nici nu vei putea fi vreodată în totalitate, de Adevărul care se ascunde în această afirmație pe care ai scris-o.

Sau pe care am scris-o împreună.

Exact!

Totuși, eu nu înțeleg ceva! Dacă ființele acelea strălucitoare (sfinte) despre care ai vorbit, nu Te pot vedea – dacă ființele care sunt mult mai evolute și mai avansate decât mine nu te pot vedea, cum Te-aș putea vedea vreodată eu?

Cu toate că știi că Te voi vedea, mi-ai promis și am ales-o, mă întreb cum ar fi posibil?

Eu nu am spus niciodată că sunt mai evolute decât tine.

Cum nu?

N-ai spus că trebuie să ajungem spre angelic, până la Divin?

Ba da, însă pentru a deveni ca Dumnezeu, trebuie mai întâi să treci prin toate formele de întuneric. Mai exact, *e necesar să trăiești experiențe materiale.* Iar ele încă nu au trăit, și își așteaptă nerăbdătoare rândul. În schimb, tu trăiești și retrăiești acestea ca să te crezi. Ele sunt Conștiențe Pure, gânduri libere încă *neindividualizate*, ce plutesc prin Absolut, Ceea Ce ai fost și tu odată!

Toate așteaptă să se creeze individual, apoi să devină un Întreg, însă tu o faci deja de foarte mult timp. De prea mult timp!

Ce insinuezi?

Că rătăcești pe acest pământ de foarte mult timp. Totuși, nu te-ar ajuta cu nimic să afli numărul anilor tăi de evoluție. Nu va fi cazul să insiști pe această temă, nici folositor nu ți-ar fi ca să știi. Ci va fi cazul să înțelegi că e foarte mult timp.

De data aceasta te afli pe *drumul cel bun!* Cu toții sunteți pe drumul cel bun și, niciunul din câți v-ați născut sau vă veți naște pe

pământ, nu veți muri! Aceasta este promisiunea Mea și legământul Meu cu voi, pe care îl închei acum cu tine.

Cel care v-a iertat a făcut-o o singură dată! El nu este nevoit să vă ierte iar, în fiecare zi, de sute de ori pe zi, pe fiecare în parte.

Incetează să te mai chinui să devii perfect, tocmai ambiția ta de a te sfinți, te aruncă înapoi în mulțime! Oricât te-ai strădui ca să devii un sfânt, nu vei reuși! Cel puțin, nu în următorii zeci de ani.

Ceea ce ți-ai imaginat tu că aștept de la tine, este ce ai interpretat tu că ți-ar cere Dumnezeu, ție și tuturor oamenilor. Eu spun că nu vă cer nimic și nu am nevoie de nimic de la voi! *Eu ofer și nimic mai mult! Eu ofer fără intenția de a primi înapoi!*

Ceea ce ar fi bine ca voi să faceți este să fiți cu băgare de seamă la alegerile a ceea ce ați vrea să fiți iar, *cu ajutorul Meu, să ajungeți să fiți!*

Voi vă nașteți pe pământ și nu știți Cine sunteți, dar este Unul care vă creează și vă recrează, făptură după făptură. Acela știe Cine sunteți și Cine ați fost înainte să vă nașteți acolo.

Adevăr vă spun Eu vouă: nimic nu pier, totul se transformă! *Totul evoluează și se îndreaptă către ceea ce înțelegeți acum prin „bine“, ca mai târziu, să se reunească într-un Tot.*

Crezi că cei care Mă prigonesc vor fi pedepsiți sau judecați? Crezi că Îmi pot provoca Mie Însumi vreo afecțiune?

Nu! Ci am venit aici să îți reamintesc că nimeni nu va fi judecat!

Cei care au ucis Cel mai plăcut Suflet care a trăit vreodată pe pământ, se află astăzi în Rai! Unii se află acum în Rai, alții rătăcesc încă printre voi.

Cei care L-au crucificat pe Isus se află acum în Rai?

Mă întrebi lucrul acesta de parcă nu ar fi destul de evident. Isus i-a iertat pe cei ce L-au crucificat, dinainte ca ei să-L fi urcat pe cruce. Da, chiar dinainte de a alege să vină pe pământ!

La fel ați făcut fiecare dintre voi...

„Iartă-i Tată că nu știu ce fac“, înseamnă ceva pentru tine?

Înseamnă totul și îmi spune totul! Tot ceea ce trăim astăzi este un proces în formare. Nimic nu va pieri! Nu există rău și nici bine. Ci există doar evenimente, pe care mintea noastră le percepe prin a fi bune ori a fi rele. Același lucru se aplică în cazul lui „corect/incorect“ sau „potrivit/nepotrivit“.

Universul poate fi asociat cu un magazin din care putem cumpăra ori testa orice produs, ca la sfârșitul vieții, să le evaluăm calitatea și să alegem ceea ce ne reprezintă sau ce dorim să păstrăm pentru noi.

Cum ar putea să mă pedepsească Cineva pentru faptul că am cumpărat un produs care nu este bun, și cum aș putea să știu că un produs nu este bun, câtă vreme cât nu am luat la cunoștință întrebunțările aceluia, nici nu i-am simțit întunecimea?

Pe pământ totul ține de perspectivă! Astfel...

Printr-un simplu gând, noi creăm o întâmplare ca fiind bună sau ca fiind rea. Ea este doar o întâmplare neutră, care poate

fi percepută de mine ca fiind bună, iar de fratele meu ca fiind rea.

Exact! Doar că, în schimb voi alergați să vă faceți de lucru ca să nu vă rămână timp să gândiți pentru voi, scopul fiind acela de a *îndepărta suferința prin a vă ascunde de ea, în loc de a vă rezerva timp pentru a gândi, pentru a crea o metodă de îndepărtare definitivă*, o soluție pentru înțelegerea sau acceptarea acesteia ca parte din ceea ce ați ales în trecut.

Voi puneți accentul pe lucruri total nefolositoare. Creați vise care vă poartă către nicăieri, iar, odată ce ați ajuns, vă dați seama că nu vă aflați acolo unde ați vrut să fiți și tot mai bine era unde v-ați aflat atunci când ați hotărât să începeți călătoria.

Spuneți că întreaga lume se îndreaptă spre rău. Gândiți că lumea se îndreaptă către rău iar, cu cât vă înmulțiți pe acest pământ, cu atât vă înstrăinați unul de altul.

Dar Eu vă spun că omul se îndreaptă spre bine! De moartea fizică nu va scăpa nimeni! Dar ce importantă ar avea o experiență materială „eșuată“, greșită ori pe nedrept luată, o jumătate de viață trăită în vicisitudine și neînțelegere, față de o eternitate ca ființă liberă și independentă?

Da, o ființă creatoare de sine și de tot Ceea Ce se află în jurul ei, de la materie până la spirit, în toate tipurile de dimensiuni...

Una veșnic călătoare, exploratoare și neobosită, niciodată plictisită, mereu strălucitoare și evoluționistă, care creează la rândul ei tot ce am creat Eu, pe voi toți și tot Ceea Ce este.

Imaginează-ți dar, un Punct, un Punct format din alte miliarde de puncte lipite între ele, ce formează un Întreg. Fiecare punct, element vital al Punctului tot, este creat după Chipul și Asemănarea Întregului, adică din alte miliarde de puncte, formate din alte miliarde de puncte, fără a se sfârși vreodată. Infinitul nu înseamnă ceva care nu deține un capăt, ci înseamnă ceva al cărui capăt poate fi întins la nesfârșit, fără a putea fi ajuns niciodată.

Ești pregătit să accepți această provocare?

Ești gata să îmbrățișezi ideea de a deveni Dumnezeu, de a-ți crea propriul univers și pe tine ca supraveghetor al lui?

Ce te face să crezi că acest Punct nu se poate diviza astfel, la nesfârșit? *Singurul obstacol din calea lui ar fi tehnologia microscopului, incapabil să poată observa acest proces! Cu toate astea, Microscopul de care aveți nevoie sunt Eu.*

Ce te face să crezi că acest Minus infinit nu deține și un Plus infinit?

Ce te face să crezi că aceste noțiuni, cu polarități diferite, nu sunt egale? *Eu sunt Cel de la care a plecat Nimicul, Nimic care creează, apoi adună totul la un loc, pentru a se reuni în Tot! Tot, în Prezența căruia va lua naștere alt Nimic, care va crea un Tot, și tot așa...*

Dacă lucrurile funcționează în felul acesta, înseamnă că nu există un singur Punct (Tu), în interiorul căruia ne creăm în prezent. Nu ești un singur Dumnezeu, ci mai sunt și alții la fel ca Tine sau și Tu esti Parte din Ceva – Ceva ce a plecat de

la Ceva și S-a creat individual, iar apoi a devenit o Persoană, care a creat la rândul ei alte persoane. Dar cum e posibil așa ceva?

Eu sunt Dumnezeuul tău! Sunt singurul tău Dumnezeu.

Tu nu vei putea cunoaște niciodată altceva, în întreaga ta existență. Eu sunt Ceea Ce poți tu înțelege, sunt Ceea Ce știi și Ceea Ce nu știi, și îți este de ajuns Ceea Ce știi că sunt.

Cu toate acestea și Eu sunt Parte din Ceva și sunt Ceea Ce sunt. *Sunt Cel care S-a creat și Cel care nu a fost creat! Sunt Cel care era și Cel care va fi în veci!*

Aș da orice ca pot înțelege totul.

Totul nu poate fi cuprins în nicio carte și în niciun cuvânt din nicio limbă, nici în toate cuvintele tuturor limbilor adunate la un loc. Totul nu poate fi ajuns din urmă niciodată.

Nu este de ajuns să-mi oferi viața ta ca să ajungi să știi totul, nici nu vei putea vreodată să cunoști atât. Nu este de ajuns ca toți locuitorii de pe pământ să își dea viața ca tu să afli totul.

Totul nu există încă pentru voi, ci devine Totul! Totul se dezvoltă, evoluând cu o viteză de neimaginat pentru voi, în fiecare secundă. Astăzi, dacă ai putea deveni Dumnezeu, și astfel, ai putea să cunoști totul, a doua zi când te vei trezi îți vei da seama că nu ai știut nici jumătate din Ceea Ce a devenit în prezent Totul.

Iar, motivul pentru care te-am chemat aici este de a privi în jurul tău și a înțelege odată pentru totdeauna că *Ceea Ce am creat Eu pentru voi și ceea ce înțelegeți voi că este lumea voastră, sunt două lucruri total diferite.*

Tot ce ai creat pentru noi este pur! Privesc în jurul meu și văd un peisaj magnific, în care domină un alb strălucitor.

Văd sute de fulgi de zăpadă care se aștern peste tot... Privesc mantaua inocenței, a purității și a Divinității! Dar tot ce atinge omul se întinează, se erodează și se ofilește.

Zăpada câmpurilor este albă, neatinsă. În schimb, trotoarele pietelor aglomerate s-au transformat parcă în grajduri pline de noroi și murdărie. Într-adevăr, noi ne îngustăm căile și ne ucidem oportunitățile...

De ce facem acest lucru?

Deoarece, mințile voastre dictează realitatea pe care o trăiți. *Ceea ce trăiți este exact ceea ce gândiți, spuneți și/sau faceți ca, mai târziu să deveniți exact gândul pe care voi l-ați ales.*

Nu îl va descoperi pe Dumnezeu unul care nu are nevoie de Dumnezeu, cineva care trăiește în neștiință și nici măcar nu știe acest lucru. Doar celor care strigă către El, Tatăl îi ascultă și li Se descoperă prin tot ceea ce îi înconjoară.

Eu nu Mă supăr pe cei care nu Mă cunosc sau nu au auzit de Mine, nici pe cei care au auzit de Mine și au cunoscut Voia Mea, dar nu au împlinit Voia Mea. Cei ce M-au cunoscut dar nu M-au primit la ei, vor cunoaște suferința provocată de alegerile proprii (povara păcatelor lor) care se va întoarce împotriva lor, apoi îi va doborî.

Repet: folosesc termeni obișnuiți, cunoscuți deja de voi, pentru a

reuși să înțelegeți mai ușor mesajul. *În realitate nu există păcat, există doar alegeri – alegeri însoțite de consecințe sau beneficii.*

Eu nu judec, nici nu provoc niciun fel de suferință sau durere nimănui în veci! Este de „natura“ Mea să nu o fac, am promis că nu o fac și nu o pot face...

Orice gând, cuvânt sau proverb, care spune despre o persoană, una care este o victimă, că a pedepsit-o Dumnezeu, *gândind despre un amărât că „l-a pedepsit Dumnezeu“*, este doar o simplă mască ce ascunde indiferența domestică față de semenii voștri.

Eu nu Mă pot vătăma pe Mine Însumi! Eu nu Îmi pot provoca vreo afecțiune și nici nu pot lua decizii proprii greșite, crezând că iau decizii proprii corecte. Spre deosebire de voi, Eu nu intenționez să obțin, eliminând astfel fundamentul de a dăuna, ori posibilitatea de autodistrugere.

Gândurile voastre zilnice, alese ca fiind decizii „corecte“ sau „greșite“, *indiferent de natura lor*, vă afectează și provoacă neliniște atât în interior cât și la exterior. Ele împrăștie vibrații care atrag asupra voastră ori îndepărtează de la voi.

Cele bune sau cele rele, ne afectează deasemenea?

Da, pentru că voi nu cunoașteți încă ce este bun. Încă nu cunoașteți faptul că „binele“ și „răul“ nu există, ci există doar *Unul care este Totul!* Vezi tu, ceea ce ați crezut în trecut că este „bun“ acum e „rău“ iar ceea ce credeți în prezent că este „rău“, în viitor va fi „bun“!

„Răul“ este un sentiment inconfortabil, neagreat ori neînțeles de voi. Preocupați fiind cu îndepărtarea lui, voi îl dezvoltăți și îl atrageți și mai mult asupra voastră, până la final, când veți fi copleșiți în totalitate de ceea ce încercați să evitați.

Fiindu-ți teamă de singurătate, singur vei muri!

Fugind de sărăcie, în sărăcie vei trăi!

Iar, temându-te de epidemie, le vei atrage asupra ta asemeni unui magnet...

Singurul care nu te va părăsi niciodată, indiferent de câte ori îl vei nega, este sufletul tău, *care este prietenul tău! Este singurul tău prieten și este Lumina minții tale. Sufletul tău ești tu și tu ești Parte din Dumnezeu.*

Trupul în care trăiești pe pământ, este darul pe care sufletul tău l-a primit, ca să poată trăi experiențe materiale. Trupul e poarta prin care sufletul a putut să pășească, pentru a porni în această călătorie.

Cum crezi tu că îți vei putea ține promisiunea față de Mine, astfel, alergând oșios pentru a obține ceea ce *Eu am pregătit deja pentru tine? Căutând în deznădejde, vei îndepărta de la tine ceea ce te așteaptă deja, așteaptă să poți primi, aprecia și păstra...* Așteaptă să se operești să mai cauți, ca să începi să găsești!

Tată! Eu nu îmi mai doresc nimic pentru mine! Găsesc tot ceea ce îmi doresc, în puținul pe care îl dețin. Puținul pe care îl dețin, l-am transformat în tot ceea ce am visat. Astfel, primesc fără să depun niciun efort. Dar banii nu mai reprezintă

o prioritate pentru mine. Primesc puțin mai mult decât cer și atrag asupra mea întreaga atenție, fără a intenționa să o fac. Am simțit singurătatea, dar astăzi mulți doresc să intre într-o relație cu mine.

Dețin mai mult decât merit, dar atât cât să îmi permită să fiu conștient de ceea ce dețin.

Astăzi se împlinesc șapte ani de la moartea tatălui meu. Acum stau, privesc cerul și cuget, gândindu-mă la ceea ce ar fi vrut el să fiu. Mă întreb ce ar spune despre mine dacă m-ar putea privi acum? Unde este el acum?

Acel suflet! Nu voi putea niciodată să nu îmi amintesc acea experiență. Experiența lui și-a lăsat amprenta asupra a tot ceea ce a cunoscut și a atins. Acel suflet a transformat *partea lui din univers* după cum a dorit. A dus mai departe planul Meu și și-a ținut promisiunea față de Mine. El a cunoscut Voia Mea, iar Voia Mea a devenit voia lui.

Eu l-am iertat pentru greșelile lui... Îmi doresc ca, și el să mă fi iertat pentru greșelile mele. Am încetat de mult să îl mai judec pentru faptele lui, dar am început să mă judec pe mine, pentru faptele mele! Nu a putut să îmi fie alături atunci când am avut nevoie de el, am trăit singur și m-am protejat singur, ca mai târziu să suport consecințele alegerilor mele singur! Am răătăcit, privind-mi tatăl răătăcind.

Doresc totuși să aflu cum mă poate ajuta acum, câtă vreme nu este aici, mai mult decât m-a putut ajuta cât timp a fost în viață? Cum este posibil așa ceva și ce mă îndeamnă să cred că încă luptă pentru mine, iar spre deosebire de cât mi-a putut oferi în trecut, pare acum a fi un profesionist!?

Ești sigur că dorești să auzi ce îți voi spune?

Sunt pregătit pentru tot ceea ce urmează să aud.

Sufletul despre care îți vorbesc nu mai suferă acum! El a încheiat orice legătură cu suferința, cu durerea sau cu dorul. Acolo unde se află în prezent, nu îți mai duce dorul și nu mai știe Cine ești. Nu mai duce lipsă de nimic și nu e nevoie să se roage pentru voi, cum vă imaginați voi că fac cei care pleacă de pe pământ.

Spui că a fost neputincios în a vă oferi ajutor financiar câtă vreme v-a fost alături iar, după plecare, o face asemeni unui profesionist?

Asta trăiește în prezent ca experiență.

Ceea ce găsește forța de a lua formă materială, intervenind în viațile voastre, nu este altceva decât umbra iubirii lui purtată pentru voi, de-a lungul vieții lui anterioare. El v-a iubit atât de mult, încât poate modela universul chiar și după moarte. Gândurile lui iubitoare pentru voi, sunt impregnate în tot ceea ce atingeți, respirați sau vă înconjoară. Vibrațiile Conștienței lui au fost atât de puternice, încât se mai materializează și astăzi, creând fel și fel de oportunități pentru voi. Dorința lui de a vă iubi și de a vă proteja a rămas vie, iar universul vă trimite gândurile lui transformate în evenimente, percepute de voi sub formă de Dragoste, înțelepciune, speranță și ajutor financiar.

El, fără a conștientiza, a creat un univers protector invizibil, înăuntrul căruia voi vă derulați existența.

Universul acesta protector despre care îți vorbesc, a fost conceput în așa fel încât să poată fi influențat, modificat și condus de tine. Relația dintre tine și acea experiență, căreia i s-a dat a-ți fi tată pământesc vreme de nouăsprezece ani de zile, reprezintă forța *prin care universul creează* oportunități pentru tine și familia ta actuală. Este energia care s-a creat din Dragoste, s-a individualizat pe sine, construind un mediu perfect prin care și alte forme de energie să își poată desfășura procesul de autocreare.

Asemenea Conștiințe Înalte dau naștere altor ființe, suflete, precum sunteți voi.

Iubirea nu este doar viață, ci este Creație de viață!

Acesta care ți s-a descoperit acum este Harul creației!

Vrei să spui că el a putut crea viață, Asemeni Ție? Acesta este procesul prin care o nouă experiență materială se naște în univers?

O experiență dă naștere altei experiențe. Aceasta apare întâi sub formă de sentiment și devine apoi o *Conștiință care alege să se rupă, să devină o ființă interindividuală, un suflet care își așteaptă rândul să primească trup, scopul fiind începerea procesului autocreării, prin dezvoltarea sinelui.*

Dragostea tatălui meu purtată pentru noi, în viața trăită pe pământ, a creat o persoană?

Da. Voi cum credeți că ați fost creați? *Nu v-am spus că ați fost creați din iubire?*

Dragostea este esența vieții, Punctul zero al energiei, Cel de la care a plecat materia. Materie care se multiplică.

În schimb, Frica (*antimateria*) disipă materia și o transformă înapoi în energie.

Asta înseamnă că tot ceea ce iubim se va materializa și va deveni o realitate palpabilă?

Absolut totul! Nu veți putea fi conștiinți vreodată de puterile voastre, puteri ce au fost înzestrate cu un capăt care poate fi întins la nesfârșit! Unii dintre voi vă dați seama că le dețineți, apoi începeți să le folosiți. Alții le veți observa abia după moarte!

Veți observa câte ați fi putut să faceți, dar ceva a stat întotdeauna în calea voastră. *Ceea ce vă oprește de fiecare dată, sunteți chiar voi! Cei din urmă vor deveni cei dintâi, dar tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați seama de asta!*

Multe evenimente ale vieții tale trăită în prezent, reprezintă materializări ale sentimentelor, gândurilor și a dorințelor create într-o viață anterioară. Dorințele care atunci păreau imposibil de împlinit, depășeau orice închipuire ori regulă fizică, datorită puterii tale creatoare sunt acum trăite ca experiențe.

Totuși, cea mai mare putere creatoare de viață este iertarea.

Ce-ar fi dacă de mâine ați ierta „ceea ce nu poate fi iertat“?

Cum ar arăta lumea voastră, *gândind și reacționând astfel?*

Adevărat vă spun Eu vouă, în felul acesta, iertând ceea ce este de

neiertat, ați deveni Atotputernici și ați deveni Dumnezeu!
Atunci n-ați mai avea nevoie de intervenția Mea nicăieri în lume.

**Unde se află această persoană, rodul iubirii tatălui meu?
Unde se va naște?**

Acolo unde va fi mai mare nevoie de ea. Unde totul va fi cuprins de beznă și neștiință. Acolo unde va putea lumina, Lumina ei proprie. Unde opusul Dragostei se va extinde! *Ea va prospera mai mult decât îți poți închipui – va salva multe suflete, asemeni celor ce salvează astăzi, fiecare om din fiecare generație.*

Priviți-i pe cei tăcuți, pe cei ce nu se autointitulează știutori, *aceștia sunt Maeștrii! Priviți amărății ce nu caută a se îmbogăți, cei bolnavi cărora nu le trebuie averi și nici renume. Cei care urmează Voia Mea, propovăduind Cuvântul Meu cu toată puterea și cu toată ființa lor, cei de care râdeți și pe care îi batjocoriți, pe care îi numiți iudei, creștini sau pocăiți și care sunt pur și simplu subiectul vostru de batjocură ori amuzament. Mulți se află în închisori, iar alții sunt simpli anonimi... Însă, datorită unora ca ei, sunteți cruțați și ocroțiți cu toții!*

Adevărat va spun Eu vouă, dacă un singur om de pe întreaga suprafață a pământului, va fi plăcut Mie, voi cruța întreaga umanitate de la autodistrugere. Da, datorită Unuia pe care-L marginalizați, negăsind niciun interes la El, voi trăiți cu toții.

Și nu veți muri, Eu sunt Domnul!

El se va dovedi a fi Mielul și Salvatorul vostru... A fost, este și va fi, și în veci va trăi!

Am citit în ultima vreme tot felul de reportaje, aduse „împotriva“ lui Isus. S-au creat conspirații sau personaje fictive, încercându-se, prin promovarea lor, o abatere de la adevăratele înțelegeri, încât, generațiile ce vor veni vor fi incapabile să identifice Adevărul de neadevăr. Unii învățători au scris că Isus nu a murit, ci a continuat să trăiască în India! Care este scopul ascuns al acestor speculații?

Să se creeze cât mai multă iluzie!

Din nou, care e scopul?

Scopul iluziei nu este cunoscut în totalitate de voi. Îngăduirea în ceea ce privește Planul Meu, este accelerarea procesului creării de sine.

Nu înțeleg!

Vei înțelege.

Dacă spui Tu...

Citeam un articol în care erau expuse două fotografii reprezentative, una a Celui care a trăit sub Numele de Isus Hristos, iar cealaltă a personajului fictiv „moș crăciun“.

De sub fotografia care reprezenta acest personaj, mi-a atras atenția un slogan „diabolic“ de ingenios, care spunea: „Chiar dacă nu crezi în mine, eu nu te trimit în iad“...

Această interpretare mai sus menționată, ar putea fi mai mult decât adevărată, dacă ar fi existat acel personaj (moș crăciun) sau dacă ar fi existat măcar, iadul!

Negarea realizatorilor de astfel de mesaje reprezintă negarea propriilor învățături nesănătoase, prin care aceștia și-au dezvoltat percepții total eronate. Este de natura minții voastre să vă întoarceți „împotriva“ Creatorului vostru! Dacă semenii ori predecesorii lor i-au amenințat încă din primii ani de viață că „cei care nu vor asculta de Dumnezeu vor fi trimiși în iad“, nu este de mirare că au creat din oameni monștrii. Da, monștrii cu chip de om, care își neagă proveniența și Ceea Ce sunt. Scopul lor, pe acest pământ, este cel de a nu avea niciun scop, a se sustrage de la orice formă de Adevăr ori responsabilitate! Ei nu fac altceva decât să își lungescă rătăcirea trăită aici.

Câtă vreme reprezentațiile bisericești a ceea ce se crede că e sus, dar și reprezentațiile personajelor fictive, a eroilor, zeilor sau a vedetelor, *sunt doar interpretări absurde omenesti, acestea nu pot fi măsurate* între ele și nu pot fi comparate cu Adevărul – *nu dețin niciun element în comun cu Adevărul*, și din acest motiv nu pot deveni un subiect de discuție al acestei cărți.

Am ales această carte să vă servească drept lecție de filosofie, un *dezamorțitor al inerției răspândite în întreaga lume*. Nicidecum mesajul nostru nu va deveni o sursă de câștig, o rampă de lansare a cuiwa în fruntea societății sau o sursă de acumulare de adepți.

Mai devreme te îngrijorai, întrebându-te dacă vei găsi pe cineva cu care să îți împărtășești ideile, să îți accepte mesajul, să îl înțeleagă și să îl consume. Scopul nu este ca cineva să creadă că aceste scrieri reprezintă mesaje de la Dumnezeu, transmise prin tine către ei...

Ce vrei să îți înființezi folosindu-te de Cuvântul Meu, o sectă?

Nu! Nu m-am gândit niciodată la asta.

Nici să nu o faci! Scopul acestui „mesaj de la Dumnezeu“ așa cum l-ai numit tu, plin de ironie, este să fie citit, nimic mai mult, și nimic mai puțin. Mesajul Meu conține idei creatoare, prospere și înțelepte, ce trebuie așezate în mintea fiecăruia. Acestea, așezate în spatele subconștientului vostru, vor ieși la iveală de-a lungul experiențelor, treptat, nu toate în același timp.

Ele vă vor vindeca și vă vor călăuzi, până la sfârșitul vieții.

Adevărul nostru, această colecție de Cuvinte vii, are rolul de a reglementa și de a reconstrui spiritul moral al omului, natura primordială, pacea și bucuria de a trăi, transformate în haos și o amărăciune progresivă.

Voi spuneți că viața e un car de greutate, că lumea este rea, și mulți sunteți obligați să trăiți evenimente nedorite pe nedrept.

Dar Eu vă spun că nu aveți timp pentru a sta supărați, anii zboară prea ușor pentru a fi deprimați, ori a vă provoca unul altuia suferință! Voi nu aveți timp de pierdut nici în viața aceasta, nici în alte vieți. *Ceea Ce sunteți acum, veți fi în veci!*

Fiindcă cel care se va curăți, va străluci!

Cel care crede, va fi crezut!

Cel care dăruiește, va primi în dar!

Cel care iubește, va fi înconjurat de cei care îl iubesc!

Cel ce va ierta, nu va mai fi nevoit să își dobândească iertarea! Acestea reprezintă căile Mele, care vor deveni căile voastre și ale copiilor voștri.

Crezi despre lumea voastră că e o iluzie și ești mințit încă din clipa în care te naști? Nu e nimic imperfect în asta! Trăiește iluziile care ți se promovează, indiferent de natura lor, și creează-ți realitatea!

Universul accelerează într-o compatibilitate perfectă, în care unde nu există imperfecțiune! Termenul acesta a fost inventat de voi, pentru a putea defini *Perfecțiunea pe care nu ați reușit să o digerați*.

Tot ceea ce se întâmplă în univers este Voia Mea, și toate își urmează scopul, fără a se abate, nici în cea mai mică măsură de la Adevăr.

Totul este Voia Mea! Faptul că majoritatea din voi vă distrugeți viețile, iar după moarte realizați că nu a fost nimic distrus ci ați trăit ceva perfect, însă faptul că perfecțiunea vieții a fost prea sublimă pentru voi, încât nu ați putut să o percepeți, este, deosemena, Voia Mea! Iar acest ciclu *se va repeta* de atâtea ori, până veți ajunge să conștientizați *Cel Mai Înalt Grad De Perfecțiune existent, eliminând imperfecțiunea din percepția minților voastre, ale tuturor.*

Nu încerca să crezi că ești perfect. Încearcă să cunoști că ești perfect! *Dumnezeul tău este Perfect!*

Cei ce vor contrazice afirmațiile tale, aparent visătoare, gândesc astfel: Dumnezeu a creat creația, iar creația liberă s-a abătut de la cursul ei și de la Voința Creatorului. Cu alte cuvinte, ei cred că am creat ceva ce nu am putut controla, ceva ce a deviat de la curs și scop, modificându-și destinația. Dar asta proclamă totodată imperfecțiune în privința Creatorului! Aceste dogme transformă dumnezeul lor într-o victimă.

Dar Eu vă spun că NU EXISTĂ IMPERFECTIUNE!

Imperfecțiune a naturii numiți un eveniment nedorit, o catastrofă naturală, în care pier milioane de oameni! Totuși, acela este cel mai perfect lucru. Acea este salvarea voastră care „vine“ *de la Mine*, vă eliberează de suferință, vă transportă într-o clipă, în Absolut și este ceea ce doriți, cereți și atrageți asupra voastră.

De altfel, cum puteți să vă jeliți și să vă blestemați soarta, atunci când pur și simplu ați fost salvați? Oare nu voi, în întreaga existență, implorați salvare și eliberare?

Atunci când nu o înțelegeți, vă numiți salvarea imperfecțiune, fugind și ascunzându-vă de ea – alegând cu „credință“ să vă prelungiți suferința pe pământ, măcar un an, doi, sau „cât o mai vrea Dumnezeu“.

Voi creați conceptul imperfecțiunii, el nu există! Există doar o Sursă de perfecțiune absolută.

Voi ați numit imperfecțiune „căderea“ lui Adam, neascultarea lui în fața Voinței Mele! Ceea ce ați numit voi căderea în păcat, a fost *Cel Mai Perfect lucru care vi s-a întâmplat vreodată, în în-*

treaga istorie a vieții pe pământ și e cea mai mare binecuvântare pe care ați fi putut să o primiți vreodată.

Acesta este scopul și acesta a fost, încă de la început! Procesul se numește: „*Individualizarea Conștiințelor vii*“, *ruperea de Sursă!*

Voi nu vă puteați numi vreodată ființe create după Chipul sau Asemănarea Sursei, fiind *programați și condamnați la o perfecțiune pe care, fără individualizare, nu ați fi cunoscut-o niciodată. Astfel, ați devenit liberi, independenți!*

Separarea, care a devenit posibilă prin păcatul lui Adam, nu înseamnă separarea voastră de Mine – Eu nu am plecat niciodată de lângă voi, *ci am fost aici, tot timpul!* Separarea înseamnă că ați fost nevoiți să vă separați pe voi, de voi înșivă, scopul fiind acela de a vă cunoaște în mod amănunțit. Astfel, *ați ales să vă separați sufletul de minte și mintea de trup. Sufletul vostru sunt Eu, iar voi sunteți trupul Meu.*

Eu sunt Sursa tuturor lucrurilor, și sunt tot Ceea Ce este! Iar tot Ceea Ce este, ESTE PERFECT!

Voi ați creat un personaj imaginar, care să reprezinte gândurile pe care mințile voastre le identifică ca fiind opuse Mie.

Ca explicație a imperfecțiunii imaginată de voi, ați creat diavolul. *Însă, diavolul nu există și niciodată nu a existat!* „*Diavolul*“ este o scuză care a fost inventată de cei ce nu au înțeles perfecțiunea. Este o scuză a reacțiilor voastre despre care ați ales să credeți că nu Mă reprezintă.

Ce te-a oprit azi să arunci acea hârtie pe stradă?

Ți-a spus Dumnezeu să nu o arunci?

Ți-a șoptit diavolul să o arunci, iar tu l-ai contrazis, refuzând să o faci de frica Mea? Tu crezi că dacă o aruncai, *te trimitea Cineva în iad?* Am scris undeva că este interzis să aruncați ceva pe jos?

Adevărat îți spun, tu alegi ceea ce e bine să faci și ce nu e bine să faci. *Voi creați Slava Mea*, iar Strălucirea Mea este nemărginită! Puterea Mea se manifestă prin voi, de către voi!

Iar pentru încheiere, ca afirmație posibil contradictorie cu cea a studiilor sau a înțelegerilor tale, în ceea ce privește Voia Mea, îți spun că...

NU VA FI NICIODATĂ SFÂRȘITUL LUMII!

Cum, nu am auzit eu bine?

Ai auzit foarte bine.

Biblia scrie că la un moment dat, lumea va avea un final!

Toată lumea știe asta!

Asta pentru că tot pământul a trăit în frică până acum. Voi ați cunoscut frica pentru a putea descoperi Dragostea!

Tot ce ați trăit, plus tot ceea ce s-a scris până acum, a fost Voia Mea, chiar și Biblia. Iar Biblia a fost și este cel mai perfect lucru pentru voi. Este însă timpul pentru a vă schimba sistemul de gândire. Iar pentru ca aceasta să devină o realitate palpabilă Alberto, este nevoie de minți deschise. De minți libere, neînălțuite și ne-supuse. *Aceasta se numește evoluție!*

Ceea ce înțelegeți voi prin evoluție nu e același lucru cu ce vă spun Eu că este evoluția.

Voi percepeți evoluția doar prin materia vizibilă ori dezvoltarea condițiilor de viață. Observați evoluția tehnologiei, a confortului urban, creșterea productivității, dar și adaptabilitatea omului *asupra schimbărilor mediului înconjurător*. Nu este nimic rău în acest lucru. Așa cum am spus, nu există rău ori imperfect! Puteți să vă construiți rachete spațiale *ultraperformante și puteți colinda „întreg“* universul cu ele. Puteți construi roboți umanoizi și tot ce vă inspiră mintea să creați. Orice ați face pe pământ, cu adevărat, nu contează! Puteți să fiți orice și puteți să faceți ce vreți... *Sunteți ființe libere, creatoare!*

Dar ceea ce urmăresc Eu la voi este evoluția ființei întregite, unirea elementelor „mașinăriei“ voastre. Evoluția omului pe plan spiritual, în relațiile familiale și unitare, și evoluția conștiinței de grup ori planetară.

Conștiința planetară este foarte puternică! *Ea poate schimba universul și poate schimba tot ceea ce voi nu acceptați.*

Poate reduce la nivel minim ce alegeți acum că nu este corect.

Conștiința planetară este constructivă, ea poate modela în masă, ceea ce sunteți, în tot Ceea Ce vreți voi să fiți!

Acum câteva sute de ani priveați o femeie ca pe o necesitate, un obiect necesar bărbatului sau folositor casei. Le impuneați, le înlănțuiați și astfel, le limitați universul lor pentru a-l putea extinde pe al vostru. Însă astăzi, priviți femeia ca pe o binecuvântare sau o alinare și vă alinați alături de ea, formând așadar din două trupuri, o singură ființă.

Aceasta se numește evoluție!

Acum câteva sute de ani, o persoană epileptică, una cu disfuncții psihomatrice, care își elibera energiile acumulate printr-o criză terifiantă, vă înspăimânta, determinându-vă să o catalogați drept un demon și o legiune de draci. Aceasta era supusă zecilor de ritualuri de exorcizare, *ineficiente și nefolositoare*, totul în zadar. *Însă astăzi studiați fiecare parte a creierului ce poate suferi disfuncții și afecțiuni fizice neuronale.*

Aceasta se numește evoluție!

Acum câțiva zeci de ani erați nevoiți să vă rugați și/sau să vă spovediți preotului, care se afla într-o relație spirituală constantă cu Dumnezeu, în vederea iertării păcatelor. Însă astăzi, Eu vorbesc fiecăruia din voi și sunt în fiecare din voi. *Prin urmare, voi sunteți cu toții Unul și Acela este Dumnezeu!*

Aceasta se numește evoluție!

Acum câțiva zeci de ani, vă chinuați din răspuțeri ca să găsiți leacul tuturor bolilor. Însă astăzi, sunt mulți oameni printre voi care vindecă de cancer printr-un simplu Cuvânt. Hristos a făcut-o acum două mii de ani, spunând oamenilor: „*lucrurile acestea le veți putea face și voi*“.

Aceasta se numește evoluție!

Ieri, definiția a tot ce înseamnă infinit, era ceva fără început și fără sfârșit. Astăzi, vă spun că infinitul nu are un început însă, deține totuși un capăt. Acest capăt poate fi întins la nesfârșit prin dezvoltarea conștiinței voastre, prin relația voastră cu Mine și cel mai important, prin reamintire.

Aceasta se numește evoluție!

Acum o vreme îți iroseai timpul, căutând scopul tău în viață. Însă astăzi, nu mai găsești îndeajuns timp ca să îți poți îndeplini scopul.

Aceasta se numește evoluție!

Sacrificiul unui om pentru a salva un miliard de oameni, se numește evoluție!

Părinții tatălui tău știau. Tatăl tău a știut mai mult decât ei, iar tu știi mai mult decât au știut părinții tăi.

Aceasta se numește evoluție!

Ceea Ce ai căutat și ai descoperit, iar mai târziu ai gândit și ai creat, este noul sistem de gândire și înțelegere individuală, care se dezvoltă astăzi la scară globală, noul concept al viziunii omului, în relație cu tot Ceea Ce este.

Aceasta se numește evoluția minții!

Mesajul nostru reprezintă nucleul evolutiv al schimbării mentalității maselor și al evoluției umane.

Susții că o simplă carte va schimba lumea?

Nu cartea o va schimba, ci tu! Tu și mulți alții, asemeni ție.

Astăzi, mulți scriu mesajul Meu în mai multe limbi, în mai multe țări din lume, în același timp. Voi nu vă cunoașteți între voi, veniți din părți diferite, aveți gândiri și culturi diferite. Însă fără a conștientiza, scrieți același mesaj în forme diferite, folosind explicații diferite. Asta pentru ca oricine să reușească să priceapă. Și nu, nu veți schimba lumea! *Lumea este perfectă* așa cum am creat-o Eu și este un mod accelerat către desăvârșire!

Voi nu vă aflați aici pentru a schimba lumea, ci pentru îmbunătățirea viziunii maselor asupra lumii.

Generațiile care vor veni, vor avea nevoie de îmbunătățirea viziunii proprii asupra lumii acesteia! Procesul a început deja și se bucură de succes, de câțiva ani încoace.

Generațiile viitoare vor fi nevoite să accepte că viziunea lor asupra perfecțiunii a fost creată din afara lor! Nu este a lor proprie! Este limitată, incompletă și nu privește pe niciunul dintre ei. Nu este ceea ce au trăit ei înșiși, ci este ceea ce le-au spus alții că este. *Atenție! Copiii voștri vă vor crede pe cuvânt!*

Viziunea, în ceea ce privește perfecțiunea asupra modului actual de viață „creată de mințile voastre“, nu a fost creată de mințile voastre! Ci v-a fost instigată și vărâtă în subconștient! Viziunea „voastră“ este a altora, nu a voastră proprie! Este viziunea perfecțiunii materiale, artificială, binară, care e limitată și provoacă sete și confuzie! Ea nu este fericirea!

Țelul fiecărui om de pe pământ este să o descopere singur, să creeze partea lui de perfecțiune, în universul propriu.

Astăzi, tinerii folosesc mesaje puternice care instigă masele către „a-și trăi viața din plin“. Mesajul lor vă atenționează că trăiești o singură viață! *Eu vă spun că mulți dintre voi ați trăit sute de vieți fiecare și tot nu ați reușit să faceți tot ce v-ați propus să faceți. Alții, influențați de teama de a nu rămâne anonimi, au ales să își trăiască viața într-un mod prin care chiar i-a pus capăt...* Însă acest subiect va fi dezvoltat cu altă ocazie, în alt context, pe viitor.

Tu încetează să mai trăiești în teamă! Trăiește în Dragoste și nu te mânia, iartă! Fă doar ce îți place și iubește tot ceea ce faci! Dacă ceea ce faci te inspiră, te reprezintă și te ajută să devii Ceea Ce vrei tu să devii, nu ezita, fă-o!

Gândește așa cum vrei tu să gândești!

Iubește ceea ce alegi tu să iubești!

Mănâncă ce vrei tu să mănânci!

Călătorește unde vrei tu să călătorești!

Practică orice sport dorești!

Alege-ți lângă tine prietenii pe care ți-i dorești lângă tine!

Iubește tot ceea ce faci! Însă, cel mai important este să fii Ceea Ce vrei tu să devii! Încetează să îți mai imaginezi cum ai vrea să fii, ci alege acum să fii cel care ți-ai imaginat tu să devii! Spune numai un cuvânt și îți vei transforma neputința în oportunități!

Vrei să fii singur?

Izolează-te, apoi trăiește singur. Îți promit că nu vei muri!

Vrei să fii popular?

Înformează-te cu tot ce este în trend, promovează-te, și astfel, vei deveni popular!

Regreți anii tinereții tale iar pentru asta, ești posomorât?

Retrăiește-ți tinerețea la bătrânețe! De altfel, ești liber, nimic nu îți poate sta în cale!

Vrei să ai cât mai mulți bani?

Strânge toți banii pe care poți tu să îi strângi! Fă-ți un scop din a aduna, apoi așteaptă-ți fericirea... Ce crezi, va veni?

Ai obosit să tot muncești și ai nevoie de o pauză?

I-ați o pauză!

Vrei să te îndrăgostești de o mie de ori?

Îndrăgostește-te de o mie de ori! Fă schimbări în viața ta și ia cât mai multe decizii, indiferent de natura sau de domeniul lor.

Plângi când „trebuie“ să plângi! Râzi când îți vine să râzi! Nu te mai lăsa influențat. Înformează-te, citește și recitește!

UITĂ!

Meditează, MULȚUMEȘTE, roagă-te, cere!

Desparte-te! Împacă-te!

Plimbă-te! Aleargă! Înoată! Zboară!

Cugetă!

Taci, STRIGĂ, cântă! Petrece și dansează!

Creează! Desenează! Inventează! Scrie!

DESCOPERĂ! IARTĂ! IUBEȘTE!

Trăiește, greșește și experimentează! Acestea te formează!

Vrei să-L descoperi pe Dumnezeu?
Caută-Mă! Descoperă-Mă! Întreabă-Mă și îți voi răspunde!
Vei primi răspuns la toate întrebările tale, în cel mai scurt timp.
Eu sunt aici! Tu nu ești aici...

Unde ești?

**Aici sunt! Pe toate acestea le-am făcut deja...
 Care este totuși, secretul vieții de succes?**

Ascultarea sufletului și dezvoltarea înțelepciunii! Cunoștință, antrenament, răbdare și rezultat. *Cere și ți se va da, bate și ți se va deschide! Învăță mai întâi să fii smerit, ca mai târziu să fii înălțat de alții.*

Vorbește-mi despre sfârșitul lumii! Spuneai că nu va veni niciodată? S-a anulat?

Ce este de fapt toată teologia asta, o minciună?

Lumea, așa cum ați cunoscut-o voi, nu se va sfârși niciodată!
 Nici nu a fost creată cu scopul de a fi nimicită.

Toată viața ta ai fost învățat că tot ceea ce are un început, are și un sfârșit. Nimic nu durează o veșnicie. Ești convins de acest lucru, deoarece l-ai experimentat tu însuși.

Eu îți spun că orice sfârșit deține un alt început! *Nimic nu se termină! Nici nu moare, ci renaște, își schimbă forma, se reciclează și evoluează!*

Atunci când veți ajunge la destinație, devenind Ceea Ce ați fost creați să deveniți, atunci când nu va mai fi nevoie de intervenția sau supravegherea Mea, în evoluția voastră, *universul și tot Ceea Ce știți că este, se va contracta și se va strânge la un loc...*

Da, va imploda într-o clipire, apoi va deveni din nou un Punct de început sau o minge de foc, așa cum ați numit-o voi.

Apoi va exploda iarăși și iarăși, creând un alt univers material și ființe vii, energie pură din apă și pământ! Atunci va veni rândul altora să călătorească, *apoi să devină din nimic un Tot, la fel cum ați făcut-o voi.* Această continuitate nu se va sfârși niciodată, ci va fi reluată iarăși și iarăși, totdeauna pentru totdeauna.

Atât de mare este Dragostea lui Dumnezeu pentru voi și atât de mare e iubirea Mea creatoare de viață. Atât de arzătoare este dorința Mea ca voi să existați, *incât nu Mi-o pot înfrâna, nici nu Mă voi putea opri vreodată din a vă crea!*

Aceasta este Dragostea și Puterea lui Dumnezeu.

Scopul pentru care v-am creat este același! Destinația voastră este să ajungeți Dumnezeu și să creați la rândul vostru tot ce am creat Eu, fiecare din voi. *Și o veți face! Mulți din cei care au trăit înaintea voastră o fac deja. Astfel, împreună, vom construi înfini-tul!*

Aș dori să cunosc ceasul lui Dumnezeu, dacă pot să spun astfel. Conform supravegherii Tale, în ceea ce privește mișcarea procesului evolutiv al creației, al planului cu omenirea, aș vrea să știu unde ne aflăm?

Vă apropiați cu rapiditate de începutul zilei a șaptea.

Ai putea să îmi explici ce înseamnă acest lucru?

Cu siguranță. Dar pentru a putea afla poziția voastră din prezent, e necesar să ne întoarcem la scrierile biblice, dar nu doar la ele.

Îți amintești că Dumnezeu a creat totul în șase zile, iar a șaptea zi S-a odihnit?

Da.

Dar îți amintești și că o zi pentru Dumnezeu echivalează cu o mie de ani, un mileniu, iar o mie de ani pentru El, e doar o zi?

Cu siguranță că da.

Așadar, Facerea nu se referă la crearea materiei. Lumina, apa și pământul, după cum au fost descrise în cartea Genezei, nu fac referire la ceea ce atingeți ori puteți bea.

„Apariția“ binecunoscutei ființe umane, sub forma și/sau conceptul ei din prezent, se desfășura în urmă cu aproape șase mii de ani, luând în considerare numărătorile voastre. *Cu toate acestea, voi nu v-ați născut atunci, voi sunteți dintotdeauna și ați existat întotdeauna, sub forme diferite, fiecare înzestrată cu grade diferite de perspectivă și înțelegere.*

Biblia vorbește omului, ca ființă spirituală, care a fost înzestrată cu Har (conștiința/sinele) care este chiar Dumnezeu.

Astfel că, pe parcursul călătoriei descoperirii sinelui vostru, vă aflați *aproape de sfârșitul zilei a șasea*, finalul celui de-al șaselea mileniu, întreaga umanitate pregătindu-se să pășească în a șaptea zi, zi dedicată Mie, a omului înalțat! Aceasta despre care îți vorbesc, va fi o zi de odihnă în care omul se va bucura de recoltă și belșug, în care toți vă veți primi răsplata voastră, care va veni la voi *cu Bucurie, Dragoste și Adevăr.*

Atunci, cei alesi Te vor putea cunoaște Personal?

Cu siguranță. Ca și acum de altfel!

Când spun Personal, mă refer față în față!

Mă veți putea cunoaște într-un alt mod. Într-unul diferit.

Scopul este să vă descoperiți pe voi.

Din moment ce am evoluat, ne-am creat sinele și am atins Cel mai înalt nivel de compatibilitate (*desăvârșire*) sub supraveghearea Ta, ce mai este nevoie să descoperim?

Putem să spunem că vă aflați aproape de finalul acestei etape de creare de sine (*prin cunoaștere și suferință*), în care izbăvirea voastră e aproape. Repet, vă aflați la finalul acestei etape! În Împărăția ce are să vină, fiecare ființă va străluci, plină de armonie și de curăție, va iubi, va fi copleșită de iubire, liniște și bucurie; totuși, *acesta nu va reprezenta sfârșitul călătoriei sau atingerea vreunui capăt.* Așa cum v-am mai spus, nu există capăt!

Tot ce am înțeles de aici este următorul lucru: Noi venim din Uniune (Împărăția Cerurilor) pe pământ, unde trăim în chin și suferință ca să ne formăm (prin alegeri și experiențe), luând la cunoștința absența Ta, apoi ne primești înapoi, mult mai evoluți, după care bineînțeles, ne trimiți din nou, iarăși și iarăși?

*Eu nu vă trimit nicăieri, voi alegeți să plecați!
Tot ce trăiți astăzi și tot ce veți trăi mâine, este alegerea voastră,
creația voastră directă. Și nu sunteți trimiși pe pământ ca să suferiți,
ci plecați ca să vă bucurați. Doar că dată ajunsă, uitați Cine
sunteți, asta determinându-vă să deveniți inconștienți de capacitățile
voastre.*

Încercă să fii atent la ce îți voi explica, pentru a trece la subiectul următor.

Bine.

Voi veniți din Împărăția Mea sau Uniune, ori cum vrei tu să o numești! „Mintea“ Mea a fost denumită în trecut, „Împărăția lui Dumnezeu“ sau „Raiul“. Asta înseamnă că voi sunteți gândurile Mele și existați în Mintea Mea, acolo unde nu v-ați născut niciodată, *ci erați dintotdeauna*. Lumea Relativității, înăuntrul căreia trăiți cu toții, reprezintă *trupul Meu* (materia). Acolo vă creați pe voi înșivă în duh, devenind independenți, după Chipul și Asemănarea Mea.

*Raiul, cel despre care sunteți nerăbdători cu toții să aflați, e
acel lăcas al păcii și al odihnei, care va fi creat de mințile și sufletele
voastre unite.* Da, acolo unde sunteți cu toții o singură Persoană și un singur suflet.

*Raiul va defini finalul procesului alchimizării voastre, devenind
din amar, dulce.*

În câte milioane de ani voi deveni Asemeni Ție și când voi putea să fac ce poți Tu să faci?

În curând fiul Meu! Vrei să îți spun totuși un secret? Încă nici nu ai început! La începutul acestui dialog spuneai că nu ești Lumina, ba mai mult, că nici Eu nu sunt Lumina!

Adevărat îți spun, tu ai dobândit Lumina și ai devenit Lumina Mea, sarcina ta de acum încolo este să o păstrezi, până va deveni a ta proprie.

Asta veți face fiecare din voi. Isus a făcut-o într-o viață, alții, o faceți într-o mie de vieți! Este alegerea voastră și, așa cum am mai spus, nu vă voi impune să faceți Voia Mea, ci să o descoperiți, ca mai târziu să o alegeți și să „luptați“ pentru ea.

Cum S-a putut arăta Hristos în trup, în fața ucenicilor, în ciuda faptului că a murit (ieșind din trupul care fusese distrus în întregime)? Cum a reușit să „apară“ în mijlocul lor, mâncând alături de ei, dacă Iși pierduse forma fizică?

*Ți-aș spune, însă tot nu ai putea să înțelegi!
Ceea ce vrea Dumnezeu de la voi e să credeți. Iar prin credință,
veți cunoaște și veți ști!*

Aș dori totuși să aflu, sunt convins că m-ar ajuta.

Să înțeleg că ți-ai pregătit deja termenii științifici, pentru a putea dezvolta acest subiect?

Intuiești bine, pot spune că sunt foarte pregătit.

În regulă.

Voi începe mai întâi prin a-ți completa interpretarea unei viziuni pe care ai avut-o cu ajutorul studiilor tale din ultima vreme.

În urmă cu două săptămâni încercai să înțelegi misterul celor trei dimensiuni (tărâmurii) pe care le cunoașteți. Deasemenea, celelalte opt, alăturate celor cunoscute de voi, formează lumea voastră! Biblia proclamă existența celor unsprezece dimensiuni.

Nu am citit despre ele. Așa cum Ți-am spus deja, încă nu am terminat de citit Biblia.

Vei avea timp și pentru asta...

Cele unsprezece dimensiuni sunt tărâmurii de formă materială, cu densități diferite și sunt părți ale unui singur Organism. Ele fac parte din Întreg, iar toate reprezintă creația lui Dumnezeu, El fiind singurul Autor. A doisprezecea densitate nu deține o formă, deoarece ea le păstrează pe toate celelalte în interiorul ei însăși.

Nu aș vrea să întrerup din nou discuția, însă, observ cum de multe ori folosești numele Țău la persoana a treia. Este ca și cum ai vorbi Tu, despre Tine Însuși.

Este adevărat, dar la fel de adevărat este și faptul că spre sfârșitul cărții, te vei convinge că acest mesaj nu este Dumnezeu, ci vorbește despre Dumnezeu, cu Însuși Dumnezeu.

Atunci eu cu Cine vorbesc acum?

Cu Mine...

Dar să revenim la răspunsul pe care îl aștepti.

Să revenim!

Spuneam că, cele unsprezece dimensiuni sunt realități egale, exprimate prin forme diferite. Ele se pot desfășura suprapuse (în același loc) sau în spații diferite. Unii cunoașteți deja aceste legi, deși majoritatea negați existența lor.

Expresiile des întâlnite, ce asociază entuziasmul și stisfacția cu a fi „în al nouălea cer“ sunt din ce în ce mai folosite. Iar cei mai sensibili dintre voi au declarat, nu doar odată, o apariție fulgeratoare, pe care ați numit-o déjà vu (*reamintire*).

Astfel, din cea de-a șasea dimensiune, cea a sufletelor care își părăsesc trupul, Isus S-a arătat ucenicilor, apoi S-a ridicat la cer. *Am să-ți explic în continuare, cum:*

O explicație destul de amplă și ușor de digerat ar fi că nu Isus S-a arătat ucenicilor, ucenicilor li s-a dat să-L vadă pe Învățătorul lor, pe Fiul Omului. Așadar, *ucenicii au călătorit*, fără știrea lor, *în cea de-a șasea dimensiune*, unde L-au putut privi pe Isus sub o altă formă – formă și realitate ce nu diferă cu mult de lumea voastră, cea densă materială.

Un alt exemplu al dimensiunilor paralele ar fi cel în care tot ceea ce se derulează logic și rațional în realitatea ta, se rulează și în sens invers, într-o altă dimensiune. Iar în acea dimensiune, un măr s-ar putea mânca începând din interior către exterior. Acolo, tu ai putea fi mai întâi mare, ca apoi să întinerești, până ce *te vei naște... În felul acesta, discipolii, ar fi putut să Îl vadă pe Isus în Slavă înainte ca El să fi fost crucificat, totul pătrunzând în percepția lor ca o amintire déjà vu.*

Sunt foarte bune exemplele Tale, însă foarte dificil de priceput. Totuși, voi trece la următoarea întrebare:

Cum ar fi viața dacă, așa cum spun unii, nu ai exista?

Înainte de a-ți trimite răspunsul, doresc să subliniez unul dintre cele mai importante aspecte ale lui Dumnezeu.

Aspectul neschimbător a lui Dumnezeu, Cel de care ar fi bine să ții seama, este că – Eu sunt! Eu nu pot exista. Dacă aş exista, asta ar însemna ca și Eu să îmi schimb forma, în repetate rânduri, asemeni vouă. Eu reprezint forma și neforma Celui nemanifestat, în jurul căruia se mișcă întreaga creație manifestată.

Apoi, ca prim răspuns la întrebarea ta îți voi răspunde că această întrebare nu are sens, nu are un răspuns sau că este una ce urmează alte scopuri, pe lângă așteptarea răspunsului ei... Dar, după cum am spus, nu există ceva la care voi v-ați gândit, la care Eu să nu Mă fi gândit! Așadar, răspunsul este că dacă nu aş fi existat nu ar mai fi putut exista nici această întrebare, nici răspunsul ei.

Știu! Tu ești esența vieții. Totuși, încearcă să îmi pictezi un tablou vizual (fizic sau spiritual) al imaginii vieții din prezent, dacă ar dispărea Dumnezeu din peisaj.

Atunci ar dispărea și universul. Și nimic nu îți va mai da seama că nu mai există nimic.

De ce folosești mereu expresii atât de dificil de înțeles?

Nu Eu le folosesc, tu o faci!

Spuneai că Tu ai scris cartea, nu eu!

Sau amândoi!

Amândoi? Îmi place cum sună...

Spune-Mi! Cum ți-ai imaginat că „ar trebui“ să îți vorbească Dumnezeu sau cum ai dori să vorbească Dumnezeu cu oamenii?

Am crezut că Te poți coborî și la nivelul inteligenței mele ca să mă faci să înțeleg. Am crezut că Dumnezeu este pentru toți și intenționează să Se facă cunoscut tuturor oamenilor.

Dacă nu deții studii superioare, nu Îl poți descoperi pe Dumnezeu?

Acest dialog nu are nimic în comun cu a fi „inteligent“ sau „înțelept“, ci fără îndoială, aceasta este o reamintire! Tu nu înveți nimic pe acest pământ, nici cu ajutorul dezvoltării acestui dialog, oricât ar părea de înțelept sau supranatural. Cu ajutorul acestui dialog îți amintești Ceea Ce ai uitat atunci când ai ales să te naști acolo. Îți recapeți memoria!

Misiunea ta actuală este să transmiți și semenilor tăi aceeași rețetă și același medicament al sufletului.

Vrei să vorbești cu Dumnezeu ca și cum ai discuta cu propriul tău coleg?

Da.

Dar ce te face să crezi că până acum ai vorbit cu profesorul de psihologie? Atât de posomorât sau de limitat în cunoștințe par?

Nu, dar vreau să descopăr cât mai mult din Tine.

În regulă, să-i dăm drumul!

Așteptai o descriere a lumii acesteia, cum ar fi dacă aş dispărea brusc sau dacă nu aş fi existat niciodată?

Cum ar fi dacă ai dispărea brusc?

Dacă nu aş mai fi Eu aţi rămâne fără suflare, apoi aţi cădea din picioare, în plină zi, mergând pe stradă... Aţi adormi, conducând maşinile voastre şi v-aţi descompune în casele voastre. Aţi rămâne fără viaţă şi totul s-ar opri! Nici viermii nu s-ar mai hrăni din trupurile voastre, fiindcă nici ei nu ar mai exista. V-aţi eroda şi v-aţi transforma în pământ mort.

Nici vântul nu ar mai bătea, nici ploaia nu ar mai cădea.

Iarba nu ar mai creşte şi copacii nu ar mai înflori!

Apa nu ar mai curge, s-ar opri!

Păsările ar muri, şi niciun animal nu ar mai trăi...

Şi atunci, Dragoste nu ar mai fi! Nici moarte nu va fi!

Nici moarte nu va fi?

Nici moarte nu va fi!

Cum așa?

Dacă nu ar mai fi viaţă, adică Tu, ar rămâne doar moarte!

Dacă nu vom mai trăi, vom muri!

Dacă aţi înceta să fiţi vii, aţi înceta şi să fiţi morţi. Moartea nu este o definiţie al unui concept ori a unei fiinţe care nu există!

Dacă nu aş mai fi Eu, voi pur şi simplu nu aţi exista. Voi nu aţi şti că sunteţi morţi, că nu existaţi, nici că nu sunteţi.

Atunci, aparatele voastre ar funcţiona până ce s-ar consuma, până când ar dispărea. Ar fi totul o ruină şi s-ar eroda, ar dispărea, apoi ar aştepta *şi ar aştepta, şi ar aştepta...*

S-ar strânge Totul la un loc, apoi ar aştepta comenzi, pentru a re-exista prin „big bang“. *Totul ar aştepta şi ar implora ORDINELE Mele. Fiindcă Dumnezeu nu poate să dispară şi să nu fie. Însuşi Nimicul este coagulant şi imploră să adune Totul la un loc!*

Dacă nu ar mai fi viaţă, nu ar mai fi nici moarte.

Dacă nu ar mai fi întuneric, nu ar fi nici Lumină.

Dacă nu ar mai exista frumos, n-ar mai exista nici urât.

Dacă nu ar mai exista Dumnezeu, nu ar mai exista nici „dracu“, nici „du-te naiba“.

Să nu mai foloseşti vreodată expresiile alea!

De ce? Nu ele sunt cuvintele pe care le foloseşti în conversaţiile tale zilnice, cu colegii şi prietenii tăi?

Ba da. Dar cum şi L-ar putea imagina cineva pe Dumnezeu, vorbind astfel?

Dar cum îşi imaginează oamenii că vorbesc Eu?

În orice alt mod, doar așa nu.

Vorbeşte cum vorbeai înainte!

Ca un profesor de psihologie plictisit?

Ca un profesor de psihologie! Însă, nu unul plictisit.

Eu sunt Relaţiile existente în Lumea Relativităţii, unde nimicul nu poate exista fără totul, şi invers!

O experienţă materială nu se poate izola doar în una din părţile opuse, *ci se află într-o balanţă continuă între cele două. Este dependentă de cele două!* Din acest motiv, cu cât îţi vei dezvolta cunoştinţele, crescând în îndeplinirea Voinţei Mele, cu atât ţi se va dezvolta şi puterea de a răni. Vei creşte în putere în mod egal,

în ambele situații. Tot ce îți mai rămâne să faci este să alegi una dintre ele, ca fiind a ta.

Fiindcă fiara cea mai de temut a câmpului, poate să ofere cea mai bună protecție.

Afecțiunea unei leoaice față de puii ei *este mai atingătoare decât a oricărui alt animal, blând și lingușitor, domestic sau inofensiv.*

Adevărata forță de a răni, nu se află în pumnul celui mai puternic om, *ci în cea mai mare minte a celui mai mic om.*

Cel mai puternic bărbat poate fi îngenuncheat, fără nici cel mai mic efort, de cea mai sensibilă femeie.

Cel mai „sfânt” dintre voi se poate transforma, cu ușurință, în cel mai de temut răufăcător.

Întâlniți aceste cazuri zilnic. Da, le întâlniți atunci când „cel mai devotat” preot, se transformă în cel mai pervers pedofil, și în cel mai neîmbălânzit violator.

Atunci când cele mai pure și mai sfinte sentimente dintre doi îndrăgostiți, se pot transforma *inopinat*, în cele mai ascuțite săbii!

Când cel mai ascultător dintre copii, sfârșeste prin a își omorî cu cruzime mama.

Când arșița celor mai puternice raze de soare, degajă cea mai devastatoare furtună.

Când tu te zbați și îți impui ca *să devii un „sfânt”*, atunci balanța își face datoria și *te trimite înapoi unde îți este locul!*

Ai descris exact starea prin care trec acum... Cu cât cresc în sentimentele de compasiune, admirație ori milă pentru ceilalți, cu cât ajut și iubesc mai mult, cu atât pot răni mult mai tare, depunând mai puțin efort.

Asta îți solicită mai multă atenție și autocontrol.

De ce atunci când am simțit bucuria, am lăcrimat?

De ce conținutul celei mai sublime și mai splendide senzații, ascunde cea mai pătrunzătoare tristețe?

Ai plâns fiindcă ți-ai amintit de casă. Tu nu ai venit pe pământ pentru a învăța sau a descoperi ceva. Ci te afli aici ca să îți amintești Cine ești. *Căci...*

De cea mai frumoasă experiență trăită, îți vei aminti de fiecare dată cu tristețe. Aceasta, deoarece sufletul tău tânjește să o reîntâiască.

La fel și în cazul locului din care veniți. Multe din trăirile acestei vieți, creează sentimente cunoscute de voi. Ele vă sensibilizează și vă întristează. Tot ceea ce am creat pentru voi pe acest pământ, sunt ingrediente care vă ajută să vă reamintiți de Mine. Acestea pot fi *descoperite sub o altă formă decât Cea a Ceea Ce sunt Eu.* Ceea ce ați numit voi Raiul pe pământ, a fost creat cu scopul de a vă sensibiliza și de *a defini Dragostea Mea sub formă materială.*

Simt că am atâtea să îți spun, dar nu îmi găsesc cuvintele. Spune-mi: De ce m-ai ales pe mine ca să scriu mesajul Tău?

Pentru că unul dintre voi trebuia să o facă!

Unul dintre noi? Despre ce/cine vorbești?

Eu vă aleg pe toți! Dar nu toți sunteți pregătiți să vedeți ceea ce vreau Eu să vă arăt.

Mesajul Meu este puternic și este Divin!

Mulți încearcă să descopere perfecțiunea, dar nu sunt încă pregătiți să o facă! Perfecțiunea vi se descoperă atunci când mintea se deschide, permițând sufletului vostru să o exprime în totalitate. Multe minți au încercat să o facă, dar nu au putut rezista.

Crezi despre tine că Dumnezeu a privit pe pământ și te-a ales ca să scrii acest mesaj? Eu îți spun că o întreagă generație a încercat și nu a reușit, să aibe o viziune mai largă decât cea care li s-a promovat. Iar prin supravegherea Mea, câteva generații ale părinților tăi, au pregătit mediul acesta în care tu să îți poți dezvolta pe deplin înțelegerea. Tatălui tău i s-a transmis să scrie acest mesaj, însă nu a putut rezista perfecțiunii Mele. Totuși, el a auzit Glasul Meu.

Uau! Încep parcă să se lege toate! Îmi amintesc ca și cum s-ar fi întâmplat ieri că, venind la mine într-o dimineață, ca să îmi spună că vrea să scrie o carte, a trezit ideea în mine.

La mesajul Tău se referea?

Exact! Eu l-am trimis la tine ca să ți-o spună. Iar cartea a fost scrisă de amândoi. *Tu prin experiența ta, trăită de tine*, iar el prin cunoștințele tale ale experienței vieții lui. Cartea a fost scrisă deja, evenimentele au fost trăite și mesajele au fost primite, acum doar ți le amintești și încerci să le înțelegi.

Eu vorbesc oamenilor prin gânduri, imagini vizuale, întâmplări și experiență. Tot ce trăiți este un lanț al evoluției, al înțelegerii și al creării. Așadar, nu există „la întâmplare“, „nimereală“ ori „coincidentă“. Eu nu te-am ales pentru că așa a fost să fie, ci pentru că așa a fost scris să fie! Tatăl tău a dorit să fie preot...

Înțelegi ceva?

Înțeleg.

Mă bucur enorm că înțelegi, și că ai ales să vii la Mine.

De fiecare dată în care încerc să îmi expun o idee, am sentimentul că nu am scris totul despre ea.

De ce?

Deoarece, „*Totul*“ nu poate fi definit prin cuvinte!

De ce sunt atât de emotiv, de atent și de sensibil?

Fiindcă ești creat după Chipul și Asemănarea Creatorului tău. Cum ai fi vrut tu să fii? Rece, indiferent sau nepăsător?

Nu aș fi vrut asta. Ci, mă refer la faptul că sunt sensibil în comparație cu alți oameni.

Cu toții vor ajunge să fie cum ești tu. Putem spune că tu ești puțin mai evoluat decât alți oameni. Dar asta nu îți oferă dreptul la a te diferenția de ceilalți. Ci te ajută să înțelegi că lumea voastră a fost construită pe deosebiri, fiind destinată a fi una plină de asemănări...

NOI TOȚI SUNTEM UNUL!

Vrei să îți mărturisesc ceva?

Poți să-Mi spui orice.

Eu nu sunt la fel ca ceilalți oameni. Eu mă chinui să devin asemeni celorlalți oameni! Dar, pentru a mă face cât mai clar înțeles, voi cita una dintre parimiile mele preferate, prin care privesc pe deplin viața mea:

„Eu sunt nevoit să zbor, pentru a ajunge la rezultatul către care alții pur și simplu ar păși“.

Înțeleg. Este o vorbă destul de eroică pot spune, dar plină de dramatism. Nu crezi?

Rămân totuși fidel părerii mele, acest citat reflectă o parte din mine. O simt pentru că o trăiesc și mi se potrivește atât de bine încât autorul parcă m-ar fi cunoscut.

Probabil asta e și cauza dificultăților tale.

Care?

Faptul că ți-ai format această idee cum că, îți este mult mai greu să obții ceva ce altora le este firesc să dețină.

Dar cum ar trebui să gândesc ca să fie totul mai ușor?

Gândește pur și simplu liber! Totul este posibil și poți să faci ce vrei, poți avea orice! Însă, înainte de a obține un lucru, trebuie să realizezi că îl deții deja.

Chiar o să testez această teorie. Pe parcurs, Te voi anunța dacă mi-a ieșit.

Aceasta nu este o teorie, este un pur Adevăr.

Îl voi testa!

Apucă-ți frica (temerile sau nemulțumirile) de gât, strânge-o, apoi spunei: TE IUBESC! În felul acesta se va dizolva, își va cere iertare de la tine, va pleca și îți vei recăpăta imunitatea. Iar tristețea, singurătatea, grijile ori teama de eșec, nu vor mai exista... Cel puțin nu pentru tine.

Bine, hai acum să revenim la întrebările mele.

Să revenim! Dar nu înainte de a mai clarifica un amănunt.

Spuneai mai devreme că Dumnezeu stă și te privește din cer cum suferi...

Așa am spus.

Eu nu locuiesc în ceruri și nici în paradis! Eu locuiesc în voi. Chiar și în cei mai mici dintre voi. În special în cei mai umili dintre voi. Eu Mă dăruiesc creației Mele, ca ea să poată exista și să își poată atinge cu desăvârșire scopul.

Împărăția Cerurilor nu este casa Mea, este a voastră! Eu nu am nevoie de vreun acoperământ deasupra Capului Meu, ci voi aveți!

Împărăția Cerurilor o creați voi (pentru voi), făpturile Mele. Iar, ființele locuitoare ale Împărăției Cerurilor așteaptă, asemeni vouă, mesajele de la Mine. Și binecuvântările Mele vor fi permise sub orice formă vor ajunge la ei.

Chiar acum, manifestată prin tine, îngerii Îmi ascultă Vocea și Îmi preaslăvesc puterea.

Înseamnă că, până acum L-am asociat într-un mod eronat pe Dumnezeu cu paradisul sau cu Raiul.

Insinuezi că între Împărăția Ta și Tine, există încă o distanță de parcurs ca să ajungem să „Îl întâlnim pe Dumnezeu“?

Da.

Cum e posibil? Atunci când ne vom opri?

Niciodată! Nu vă veți opri niciodată din a evolua!

Deci, Lumea Relativității, cea în care trăim azi și Lumea Absolutului (Împărăția Ta), sunt două niveluri evolutive ale călătoriei noastre, pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu, pentru a-L înțelege, a-L vedea ori a deveni ca Dumnezeu, greșesc?

Departa nu ești!

Toată viața am crezut că avem doar o misiune de împlinit (cea extrem de grea, trăită pe pământ), după care ajungem în Rai și gata! Dar acum spui că Raiul este doar un alt nivel?

Da.

Of...

Ce se întâmplă, te-am plictisit?

Nu. Doar oftam și mă gândeam cât sunt de în urmă, dacă pot să spun așa.

Spune-mi te rog:

De ce în Prezența Duhului Tău, trupul meu este pur și simplu paralizat, plin de spaimă, și nu pot să controlez nimic asupra mea, iar când vorbesc cu Tine, Tu pătrunzând în mintea mea, sunt atât de liniștit?

Datorită puterii Mele prin care, din Cea mai mare, pot deveni Cea mai mică formă.

Eu sunt undeva anume și sunt pretutindeni. Eu sunt Cel mai Mare și sunt Cel mai Mic. Eu sunt tu, Eu sunt Totul!

Mulțumesc pentru răspuns.

Pot să revin la lista mea cu întrebări?

Bineînțeles.

De ce atunci când merg pe stradă și văd oameni necunoscuți care mă privesc, în clipa următoarea mintea mea creează ce ar gândi acei străini despre mine, iar de cele mai multe ori, intuiția mea își dovedește iscusința de a interpreta gândurile lor prin supranatural?

În primul rând, această abilitate se datorează faptului că tu te cunoști pe tine. În al doilea rând, pentru că ai cunoștință de conștiința comună (cum gândesc ceilalți) și astfel, mintea ta copiază gândurile lor, ceea ce gândesc despre tine, înainte ca ei să le rostescă în mințile lor.

Le-aș putea numi puteri supranaturale însă, din moment ce noi toți suntem un singur Suflet, nu mai par atât de supranaturale. Dacă spui că mi-am dezvoltat aceste abilități (încep să înțeleg cum funcționează Legile Universului), de ce nu pot să fac minunile pe care le făcea Isus? De ce nu pot obține, de pildă, tot ceea ce am nevoie, pentru a nu mă mai îngrijora în privința banilor?

Pentru că asta ar însemna ca tu să obții ceva pe nedrept. Iar, Dumnezeu e drept, El nu ar permite vreodată așa ceva.

Tot ce a făcut Isus pe pământ, a făcut prin puterea Lui proprie și prin credința Lui în Creatorul Lui. Isus nu a dorit nimic pentru El, nici nu a intenționat să obțină. Spre deosebire de tine, El nu a dus lipsă de nimic, realizând că are Totul.

Ce ar trebui să fac de acum încolo ca să fiu fericit?

Oprește-te din a-ți mai răbda viața! În schimb, savurează-o din plin.

Plimbă-te pe acest pământ, nu rătăci!

Trăiește cu bucurie fiecare clipă, ca și cum ar fi ultima ta zi!

Nu regreta ceea ce ai făcut „greșit“! Ci alege din nou, acordând mult mai multă atenție situației.

Nu te mai interioriza, afișează rezultatele căutărilor tale. Răspunsurile tale pot vindeca pe mulți, și mulți rătăcitori vor veni în căutarea unui adăpost. Nu le întoarce spatele, ascultă-i! Prin puterea Cuvintelor Mele, vindecă-i!

Promovează Adevărul, nu imaginea lui!

Descoperă-le cartea, nu titlul ei!

Înălță mesajul, nu autorul! Le vei vindeca mințile și trupurile.

Trăiește în continuare „ascultând“ Vocea Mea, iar sentimentele fastuoase ale experiențelor tale vor deveni nemărginite.

Ai nimerit exact ce simt acum! Încerc să descriu în cuvinte ușoare, tot ceea ce mă înconjoară, vrând să mă apropiu cât mai mult de Adevăr și mă întreb, oare pot reuși?

Totul este alb, pur, și zâmbesc fără să conștientizez. Cearceaful de mătase care se leagănă prin atmosferă, acoperă luminile orașului, ce abia se mai zăresc în depărtare. Sentimentele care mă învăluie îmi șoptesc că aș fi un nor care plutește prin Mintea Ta. Plutesc înăuntrul lumii pe care ai creat-o, care se derulează în centrul Gândurilor Tale, iar eu sunt unul dintre ele. Simt că aș trăi un vis, dar pare atât de real încât simt cum picioarele îmi părăsesc încet pământul... Mă simt îndrăgostit de această seară și iubesc tot ce pot atinge cu vederea. Iubesc fulgii de zăpadă, care îmi cântă serenade de iubire și nimic nu găsesc a fi ne la locul lui. Fac parte din acest peisaj și îmi este destinat să fiu aici. Ascult totul ca pe un cântec de pace și armonie, iar ceața ce se lasă îmi recită povești de iubire.

Ai fi putut vreodată să îți imaginezi ceva mai frumos decât ceea ce vezi acum?

Nu. Niciodată!

Există în lumea voastră ceva mai alb și mai strălucitor decât zăpada ce se așterne înaintea ta?

Cu siguranță că nu.

Înseamnă că zăpada aceasta neprihanită sunt Eu.

Cu adevărat că ești!

Spune-Mi dar, cine poate fi împotriva ta acum? Cine îți poate cere socoteală în clipa aceasta?

Nimeni nu are puterea să o facă.

Acesta este momentul tău. Nu există ieri, nici mâine, ci totul se întâmplă chiar acum!

Șterge-ți gândurile joase și ridică-ți conștiința la nivelul sufletului tău. Spune-Mi acum:

Ești liber?

Poți să faci ce vrei?

Poți să fii Cine vrei tu să fi?

Da! Am puterea să iert totul și simt că pot accepta orice. Asta și fac în acest moment! Iert tot și mă iert pe mine. Accept totul ca parte din mine, sunt tot ceea ce trăiesc și aleg tot ceea ce vreau să fiu... Vreau ca viața mea să devină o scrisoare către Tine.

Sunt liber, onorat și privilegiat pentru că trăiesc!

Deschide-ți odată ochii și spune-Mi: Ce vezi?

Văd PERFECȚIUNEA! O privesc în deplinătatea ei...

Privesc Perfectul Absolut, și este splendid și strălucitor. Dar tot Ceea Ce văd, de fapt, simt! Simt Ceea Ce privesc și nu pot atinge nimic din ceea ce îmi arăți.

Ascult ciripitul zecilor de mii de păsări și totuși, în jurul meu nu se arată niciuna dintre ele!

Asta fiindcă ele nu există, nici nu se află în jurul tău.

Nu se află în jurul meu?

Nu. Ceea ce îți aud urechile este vuietul cântecului păcii! Iar, ceea ce privești cu ochii este un sentiment, nu o imagine!

Ochii mei nu privesc acum această imagine splendidă sau miraculoasă?

Nu! Ochii tăi nu au nicio legătură cu ceea ce simți acum.

Ceea ce privești acum, este un sentiment transmis de sufletul tău, care iese din interiorul tău, nu provine din afara ta.

Sufletul transmite minții tale că tot ceea ce te înconjoară în clipa asta e perfect.

M-ai crede dacă ți-aș spune că tot ceea ce privești acum este doar în mîntea ta?

Nu, nu aș putea.

De ce nu?

Fiindcă tot ceea ce văd pot să și ating. Vrei să spui că nimic nu e real, ci doar un vis, o viziune?

Ceea Ce privești acum este mult mai real decât un vis, mult mai real decât binecunoscuta realitate fizică a voastră. Iar sentimentul care te învăluie acum, sunt Eu.

Privește o clipă oamenii din jurul tău. Și ei sunt înconjurați de același peisaj mirific, dar trec nepăsători pe partea cealaltă, ocupați fiind cu gândurile lor ce sunt veșnic indolente. În schimb, tu te-ai oprit în centrul aleilor și admiri cu năzuință totul, de parcă te-ai născut a doua oară.

Nu mi-aș fi închipuit să privesc (simt) vreodată ceva așa de frumos.

Mai devreme te plîngeai că nu poți face minunile pe care le făcea Isus.

Nu înțeleg. Ce insinuezi?

Poftim?**Uau! Eu am făcut să ningă?****Răspunde-mi!**

Ți-ai răspuns deja.

Dar cum e posibil așa ceva?**Cum aş putea să cred veodată așa ceva? Cine ar putea?***Ți-am spus, universul răspunde cererii subconștientului vostru! Voi atrageți în realitatea voastră tot ceea ce mințile voastre creează sub formă de gând.*

Însă tot ce pot să îți spun deocamdată este că ești singurul care a apreciat și Mi-a mulțumit pentru această seară, în ciuda sutelor de oameni care se întorc grăbiți către casele lor.

Aș vrea să zbor pe lângă fulgii de zăpadă, să planez până la celălalt capăt al văzduhului, iar apoi să mă întorc aici într-o clipire.

Aceasta ai făcut-o deja.

Când?*Acum!*Sufletul tău, dorindu-și asta, a transmis minții tale să creeze acel gând. *I-a dat viață! Tu ai fost acolo acum!*

Ți-ai imaginat cum ar fi...

Voi sunteți Conștiențe (*starea de a cunoaște, de a fi conștient de sine*). Voi puteți călători oriunde și oricând! Dar nu puteți călători fizic (în trup), ci doar spiritual.*Ceea Ce privești acum este un procent ne semnificativ al unui sfert din sfertul de Împărăție pe care o pregătesc Eu pentru tine.*Ai putea spune că M-ai văzut pe Mine ori Eu M-am arătat ție. *Totuși, afirmația aceasta nu ar putea să definească nici 1% din Totalitatea a Cine și Ce este Dumnezeu.*Imaginează-ți un apus de soare ce mângâie, zâmbind, crestele munților tăcuți, colorând albul vârfulilor lor cu nuanțe de galben, roșu, mov și portocaliu – *Acesta este Dumnezeu!*Imaginează-ți nisipul mărilor și apele lor cristaline, care gâzduiesc diversitatea a milioane de vietăți – *Acesta este Dumnezeu!*Imaginează-ți miliardele de tone de apă care curg înspumate, formând uriașele cascade. În felul acesta, apele râurilor se purifică și purifică aerul din jur, fără a se consuma vreodată! El este izvorul viu al pământului – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți toată vegetația planetei, pădurile tropicale, junglile amazoniene, câmpurile sau parcurile, cu toate formele lor de relief, firele de iarbă sau frunzele tuturor speciilor de plante.

Imaginează-ți pământul fără ele, iar acum, adună-le în imaginea minții tale – *Acesta este Dumnezeu!*Imaginează-ți toate ființele pământului, toate păsările cerului și speciile vietăților oceanelor, în splendoarea existenței lor și în Unicitatea individualizată a lor. Fiecare făptură deține un scop și o misiune, fiind supravegheate de la *prima până la ultima* celulă invizibilă ochiului – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți razele calde ale soarelui, ce îți mângâie trupul pe o plajă exotică, ploile care răcoresc solul sau vântul ce-l usucă apoi – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți un prunc, un nou-născut și pe a lui mamă, ce se țin strâns la pieptul tău, plutind fără speranță pe o barcă răsturnată, în mijlocul oceanului învolburat! Tu, fiind singura speranță a lor, îi protejezi cu prețul vieții tale, fără a le da drumul indiferent de violența furtunii amenințătoare ce își apasă greutatea pe umezii tăi – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți un soldat acoperind explozibilul cu propriul său trup, în vederea salvării vieților nevinovate, asemeni celei la care a hotărât, într-o secundă, să renunțe acum – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți o mamă înfometată ce renunță să trăiască pentru a oferi ultima bucată de pâine copiilor ei famelici, lipsiți de nutriment – *Acesta este Dumnezeu!*

Imaginează-ți un amărât, un om al străzii, care întreaga viață a fost desconsiderat, marginalizat, abandonat, înfometat și bătut, și scuipat, până la sfârșitul vieții când a murit înghețat... Dar nu s-a lăsat cuprins de panică ori egoism, nici nu a simțit remușcări față de ceea ce nu a făcut în viață. Ci a plâns, a iubit și a dăruit! S-a ridicat din coliba lui de nailon și de cartoane, folosindu-se de ultimele puteri și a dăruit tot ceea ce a avut, celui mai bun prieten al său. A dăruit cinci lei, un colț de pâine și o pereche de încălțăminte rea, folosită. Acesta este un miracol al lui Dumnezeu și... *Acesta este Dumnezeu!*

Cel din urmă exemplu e unul real ori doar o pildă bună?

Este crunta realitate a celor care sunt salvați, aceluia pe care voi, continuu, îi condamnați!

Folosești de fiecare dată acest „noi“ de parcă aș fi responsabil pentru acei nefericiți.

Ți-am spus, voi creați realitatea care vă înconjoară, la nivelul conștiinței planetare.

Ceva îmi spune că acest dialog nu se va termina curând.

Știi deja când vom termina de scris această carte.

Prima parte a dialogului „Vorbind cu Dumnezeu“ se va încheia în 20 aprilie 2013. *Dar acest lucru nu înseamnă că Eu voi înceta să îți mai vorbesc și nu înseamnă că tu te vei reîntoarce la modul de viață pe care l-ai trăit până acum.* Totuși, vei continua să trăiești liber. *Eu nu îmi încalc niciodată promisiunea!*

Promisiunea Mea față de voi a fost și este ca voi să fiți liberi. Dovada că nu îmi încalc promisiunea este faptul că nu îți voi impune niciodată să faci Voia Mea, ci te voi ajuta să o descoperi și să o alegi ca fiind a ta.

Cum poți să fii așa sigur? Dacă între timp se va întâmpla ceva care mă va determina să renunț ori, pur și simplu, nu voi mai avea inspirație?

Lasă grijile deoparte, apoi concentrează-te asupra a ceea ce ai făcut deja.

M-ai amețit! Lasă-mă să ghicesc, Tu vrei să mă concentrez asupra acestei cărți, pe care încă o scriu, dar pe care în același timp am terminat-o deja?

Exact! Ai intuit „corect“, observând că ți-ai dezvoltat abilitatea de a interpreta gânduri. Mai ai totuși de lucrat la seriozitate și credibilitate. Dar nu îți face griji! Până spre sfârșitul acestui dialog vei atinge aceste niveluri de perfecțiune.

Însă pentru a nu mai prelungi aceste discuții, care te privesc doar personal, spune-Mi ce aștepti să Îmi spui!

Abia așteptam să îmi permiți să Te întreb! Vreau să insist asupra anumitor teme biblice.

Acum, dat fiind faptul că pot vorbi deschis cu Tine și îmi formez propriile idei, multe din cele descrise în Biblie în comparație cu cele descoperite aici, par afirmații contradictorii.

Spune-mi: Cum poți să susții că ești Binele Absolut și cum ne putem numi ființe libere din moment ce, atunci când umanitatea a încetat să se comporte după placul Tău, ai îngăduit potopul Biblic (nimicirea întregii omeniri din vremea respectivă)?

Cum poți susține că nu există nici bine nici rău, când acei oameni au greșit, iar pentru asta au fost pedepsiți?

Dacă spui că Tu nu judeci omenirea, cine o va judeca? De ce suntem nevoiți să suferim?

Sunt foarte bune întrebările tale și Mă bucur că ți-ai pus problema aceasta. Curiozitatea ta va hrăni pe mulți.

Voi începe prin a îți spune că greșești! Eu, Cel care spun că nu există „bine“ sau „rău“, „corect“ sau „incorect“ da, îți spun că greșești.

În primul rând ai pornit această idee prin a judeca acțiunea Mea de a vă judeca pe voi! *O acțiune care nu există!* Din moment ce v-am creat ca să fiți liberi, asta înseamnă că nu vă pot judeca.

Dumnezeu nu judecă ceea ce este corect sau ceea ce este incorect! Spre deosebire de voi Eu nu am o gândire relativistă, nici nu „trăiesc“ în relativitate! Pentru Mine Totul este corect, *fiindcă Eu nu pot fi niciodată incorect!* Eu nu vă spun ce este rău și ce este bine, ci vă las pe voi să decideți asta. Dar voi nici măcar nu știți ce vreau de la voi, fiindcă nu cunoașteți Voia Mea.

Atunci când afirm că vreau totul de la voi, gândiți că este o responsabilitate mult prea mare. Deasemenea, când spun că nu doresc nimic de la voi, *transformați* dumnezeul vostru într-unul orgolios. Eu vă spun că vreau și Totul și Nimic din partea voastră! *Pentru că, ambele relații sunt egale și fac parte din Ceea Ce am creat în universul acesta pentru voi...*

Oamenii care au trăit în vremea lui Noe nu au fost pedepsiți, ci au primit oportunitatea de a se salva, dar au ales să nu o facă! Oare a fost o alegere rea? Bună? Eu zic că a fost o alegere bună din moment ce sufletele lor au știut că evoluția, în acele trupuri, le-a fost în totalitate compromisă.

Îți amintești ce ți-am zis despre univers, spunând că răspunde de fiecare dată afirmativ cererilor voastre?

Da.

Cum spuneam, puterea conștiinței la nivel planetar, devine foarte puternică și poate atrage asupra planetei voastre tot ceea ce creați! Astfel, în vremea lui Noe, dacă oamenii de pe întreaga suprafață a pământului gândeau distructiv, adică urau, răneau și își doreau distrugere reciproc, *au atras (au creat)* acel eveniment în realitatea lor. Nu ai auzit niciodată din gura unui prieten, expresia: „să vină odată un asteroid și să ne ducem dracu, pentru că nu mai suport lumea asta atât de rea“?

De nenumărate ori. Ba chiar am și folosit-o!

La „dracu“, vă trimiteți cam des! Nu crezi că ar fi cazul să vă trimiteți și la Dumnezeu?

Cât despre prăbușirea unui asteroid pe pământ, te întreb: *Crezi că dacă veți continua să gândiți astfel, veți fi cruțați de la o asemenea distrugere?*

Această idee a fost prezisă în Apocalipsa.

Spuneai însă, că nu va fi niciodată sfârșitul lumii!

Lovirea pământului cu un corp stelar nu are puterea de a reprezenta sfârșitul lumii. Ci, va defini o altă subdiviziune al unui alt început! Nici dispariția planetei pe care locuiți nu ar putea să reprezinte sfârșitul lumii.

Explică-mi mai bine Te rog!

Am nevoie ca și tu să încerci să înțelegi mai bine.

Încerc...

La „început“ ați fost creați într-o lume perfectă! În acest spațiu perfect, scopul vostru este acela de a călători, plecând de la un punct, pentru a ajunge, bineînțeles, la un altul... Distanța dintre cele două puncte v-a încheșat privirea, determinându-vă să uitați de existența perfecțiunii primordiale. Distanța dintre ele, voi ați numit-o timp. *Eu, o numesc evoluție!*

Voi vă mișcați doar în spațiu, nu în spațiu și timp, fiindcă nu există timp, ci numai spațiu! Ceea ce ați numit timp, este spațiul dintre cele două destinații. Fiecare distanță parcursă „în timp“, dă naștere unei noi destinații. Așadar, fiecare sfârșit, deține un nou început!

Tot aștept și Mă minunez încă de acum câteva mii de ani, văzând cum toți încercați să faceți fapte bune, pentru a ajunge în Rai – vă impuneți să respectați toate tradițiile religioase, și toți vreți ca Dumnezeu să vină să vă salveze sau să vă primească în Rai, atunci când Eu vă îndemn să conștientizați că Raiul trebuie creat de voi înșivă.

Raiul imaginat de oameni nu există, la fel cum nu există nici iadul! Raiul așteaptă să fie creat de conștiințele ființelor spirituale.

Raiul va fi creat de oameni?

Cu siguranță că va fi! Voi așteptați izbăvirea voastră pentru a ajunge în Rai, când dețineți toate elementele necesare desăvârșirii lui, și totuși așteptați ceva. Eu v-am așternut la picioare tot ceea ce aveți nevoie, pentru a crea orice, dar voi spuneți că nu puteți să faceți nimic. Raiul poate fi definit începând cu cea mai

densă materie, până la cea mai pură energie, ce funcționează împreună într-o compatibilitate perfectă.

Raiul reprezintă un sentiment Perfect și Complet, care va fi creat într-un spațiu desăvârșit al perfectului Absolut...

Ai plecat?

Nu! Doar că, mă gândeam la altceva.

La ce?

Cum ar fi să transmitem un mesaj revoluționar, radical, omenirii, pentru a dezminți definitiv ideea aceasta moartă, a celor care susțin că nu există Dumnezeu?

Nu știu dacă ar fi cel mai „bun“ lucru pe care l-am putea face. Această carte nu ți se pare un mesaj îndeajuns de revoluționar?

Ba da! Dar știi la ce mă refer.

Ceva care să nu mai poată fi contrazis sau reinterpretat!

Tu, din punct de vedere personal, ce le-ai transmite celor care susțin că nu există Dumnezeu?

Din punct de vedere personal, îmi e rușine de Dumnezeu, atunci când ne aud spunând că nu există Dumnezeu! Această afirmație este o negare a existenței celui care o folosește...

Vă voi întreba totuși, astfel:

Cum poți afirma că nu există Dumnezeu, când tu ești, te miști, respiri și gândești? Dumnezeu este viața! Așadar, Dumnezeu ești tu și tot ceea ce are viață în acest univers.

Tu, reprezinți forma înzestrată cu maximum de înțelepciune și continuă creștere. Iar dacă nu ar fi existat un Creator, însă tu ai fi existat, nu ai fi putut să fii altceva decât un aparat de radio ori un storcător de fructe, pe care nu ar fi avut cine să-l folosească, pentru că nu ar fi existat niciodată cineva care să îl folosească.

Ha ha ha! Iată una din cele mai amuzante comparații pe care am auzit-o vreodată! Amuzantă și foarte adevărată!

Lăsând gluma la o parte, această afirmație este una plină de adevăr. Iar mesajul tău e similar cu cel pregătit de Mine.

Asta înseamnă că gândim la fel?

Înseamnă că gândim la fel din moment ce *noi, cu Toții, Una suntem!*

De câte ori mai e nevoie să ți-o spun?

De câte ori mai e nevoie să vă spun că Eu sunt Calea, Adevărul și Viața? În câte cărți am scris cuvintele astea de-a lungul istoriei?

Le-am scris de sute de ori și tot nu ați înțeles nimic.

De fapt, ce înțelegeți voi prin cuvântul „viață“?

Mulți dintre voi o să răspundeți că viața este definită prin tot ceea ce se mișcă sau există și nimic nu poate fi mai plin de veracitate decât această afirmație. Însă, nu tot ceea ce se mișcă sau există, are viață!

Viața este caracterizată prin acel orice, care are o conștiință și o inteligență proprie, care este conștient de sine și poate astfel să decidă, să atragă asupra lui sau să îndepărteze de la el. Viața este un gând individualizat, care are dreptul să aleagă.

Din nefericire pentru voi, este posibil ca peste câțiva zeci de ani, urmașii voștri să creadă despre un robot de bucătărie că are viață, fiindcă se poate mișca și poate executa ceea ce a fost programat să execute.

Probabil vor crede despre un avion că are viață, fiindcă în ciuda faptului că reprezintă doar o bucată moartă de material, zboară și se deplasează!

Mulți dintre cei mici, cred și acum despre un calculator că e viu, fiindcă poate imita imagini, sunete și poate compune cuvinte.

Peste câțiva zeci de ani, calculatoarele voastre vor putea să vorbească. „Inteligența“ artificială va avansa de la stadiul de proiect scris, până la a deveni o realitate palpabilă. Va fi ceva firesc să comunicați cu o creație care deține o inteligență artificială.

Iar tehnologia va avansa, va fi îmbunătățită iarăși și iarăși, și va deveni atât de convingătoare încât unii nu veți mai face diferența între viață și/sau existență. Mulți nu reușiți nici astăzi să o faceți, *condamnându-vă la a vă câștiga existența (supraviețuirea)*, crezând că propria viață este un sacrificiu. Dar acest „sacrificiu“ vă transformă percepția despre voi înșivă într-o boală care strigă dinăuntru vostru că sunteți victime ale sistemului exterior, când, în realitate, *voi sunteți morți pe dinăuntru* și sunteți victimele sistemului interior.

Te declari cumva împotriva tehnologiei?

Eu nu Mă declar împotriva a nimic. Pur și simplu scot la lumină aspecte pe care majoritatea oamenilor le trec cu vederea.

Ar trebui să trezească în voi semne de întrebare această dezvoltare a tehnologiei avansate, față de sistemul vostru de gândire perimat.

Ce spui despre forța de distrugere în masă, pe care omul și-a însușit-o după al doilea război mondial? Oare a fost creată pentru a servi apărării? Fiindcă, în cazul în care intențiile se prezintă a fi doar de protecție, acestea vor da naștere unor alte întrebări:

Protecție față de ce, față de cine și împotriva cui?

Vom dezvolta aceste subiecte în mod amănunțit, pe viitor.

Scopul Meu nu este să emit judecăți împotriva acțiunilor celor ce au fost creați a fi liberi, ci expun simple observații, ca voi să vă cunoașteți și să vă priviți dinăuntru celei mai limpezi viziuni avută vreodată despre voi înșivă.

Cum spuneam, un calculator îți poate oferi astăzi cuvinte, iar mai târziu va putea lega un dialog. Totuși, cuvintele nu au viață, ele sunt doar gânduri și dorințe exprimate.

Atunci când două persoane doresc să își transmită gânduri de la unul la celălalt, folosesc sunete prestabilite, pe care voi le-ați numit cuvinte. Prin cuvinte vă puteți transmite unul altuia informații, dar nu și sentimente, nici stări și nici emoții! Pe acestea le simțiți înăuntru vostru, iar de cele mai multe ori ele se pot transfera doar printr-o legătură strânsă între două persoane – între doi îndrăgostiți, între mamă și copil, șamd.

În realitate însă, cuvintele nu pot înlocui un sentiment.

Atunci când suferi poți minți, zicând celorlalți că ești în regulă. Iar când îți respingi partenerul, spunându-i că ești supărat, *te poți bucura cu ușurință de compania altei persoane.*

Pe tema relațiilor de cuplu vom mai insista, poate acum ori poate într-un al doilea volum.

Va exista și un al doilea volum?

Depinde de tine dacă va exista un al doilea volum. Eu îți spun că volumul doi al dialogului „Vorbind cu Dumnezeu“ există deja! Cât despre relații, voi încerca să Mă rezum la a te îndemna către ce ar fi bine să nu faci într-o relație.

Nebunia într-o relație ar fi să faci același lucru de o sută de ori, iar de fiecare dată să aștepti rezultate diferite.

Acest citat sună cunoscut! Dacă mă gândesc mai bine este un aforism al lui Albert Einstein, sau unul asemănător...

Greșesc?

Da.

Nu cred, orice persoană care are acces la o rețea de internet, poate căuta și poate să se convingă de asta.

Ești atât de convins de faptul că Dumnezeu apelează la surse mult mai mici decât Ceea Ce este, pentru a se exprima cât mai corect ori pentru a Se face cât mai clar înțeleș?

Dacă Eu reprezint Cel Mai Înalt Gând al vostru, cum M-aș putea ajuta prin ceva mai mic decât Ceea Ce sunt? Ceea ce susții prin afirmatia de mai sus, face din Mine doar un impostor.

Eu îți spun că acelea sunt cuvintele Mele, scrise de acel Maestru al vostru.

Nesiguranța voastră în ceea ce privește relațiile de cuplu, se datorează uitării. Omul este o ființă desăvârșită și perfectă...

Natura lui primordială este completă, ea nu necesită ceva sau pe cineva care să îi confirme zilnic acest lucru.

Of, dacă aș putea deveni mai puternic.

Adevărat îți spun: o viață de succes nu constă în a fi cel mai puternic. Mesajul tău nu are nicio legătură cu puterea imaginată de voi. Viața nu este o luptă sau o competiție, este dăruire, împăcare – *acceptare!*

Înșelându-ți aproapele pentru a obține o parte din puținul lui, nu devii mai puternic, devii una din cele câteva miliarde de minți conduse de instinctul sălbatic de supraviețuire.

Acest instinct (ce preia controlul asupra majorității maselor), vă transformă libertatea în primitivism, determinând omul la o involuție generală, un sistem de gândire regresiv! De pildă, conduși întreaga viață de instinctul de supraviețuire, cu ce vă veți deosebi de fiarele câmpului și cum veți putea depăși regnul animat în care mulți rățaciți de câteva miliarde de ani încoace?

Cei despre care îți vorbești sunt adevărate victime ale călătoriei lor, nu cei care sunt înșelați.

Apropo de fiare și de paraxenia mea de a dezlega misterele biblice, spune-mi:

Dacă Tu ai revelat profeților Biblia și ea se referă la generația

noastră direct, ce semnifică prima „fiară“ din cartea „Apocalipsa lui Ioan“, așa cum a fost descrisă în trecut?

Iată că a sosit vremea dezlegării acestui mister.

La prima vedere pare ușor! Însă, cei ce vor citi, habar nu au de mine sau de faptul că aștept acest răspuns prin sute de rugăciuni și meditații, de mai bine de un an de zile.

Așa este, tocmai de aceea va fi un răspuns complet și pe măsura așteptărilor tale. Dar înainte de a îți dezvălui cea mai înaltă perspectivă de înțelegere a revelațiilor din trecut, aș vrea să cunoașteți faptul că Eu nu am scris nimic, niciunde! Ci tot ce a fost scris vreodată a fost scris de voi, pentru voi, sub autoritatea Mea.

Acum știi asta.

Prima „fiară“ descrisă în cartea revelației, simbolizează *vechea biserică romană*, catolicismul de astăzi. Aceasta a modificat vechile legi călăuzitoare, lăsate de Maestrul din trecut poporului Israel. Puterea ei înșelătoare va mai conduce pentru scurtă vreme pământul și omenirea către pierzanie.

Simbolizată ca o „icoană“ a vechiului catolicism, a luat naștere ortodoxia, instituție religioasă aducătoare de profit, cea care „a primit puterea să vorbească.“⁴

Așadar, tot pământul se închină fiarei și astăzi, iar în ciuda tuturor intențiilor lor de îndepărtare a Luminei Mele, totuși promovează Numele lui Hristos. Și nu, nu doar Îl promovează, ci Îl și falsifică de fiecare dată când dogmele lor se confruntă cu noțiuni și cerințe de revizuire în mod repetat. *De ce?*

De ce?

Pentru influență, putere și imunitate pe pământ.

Dar aceste instituții promovează un Dumnezeu mort, care nu vindecă oameni, nici minți și nici suflete. Ci impune, pedepsește sau aruncă în iad, apoi susține că iubește. Este Dumnezeu sculptat în piatră sau cel pictat pe sticlă. Totuși, majoritatea din voi, proclamându-și evoluția, încă mai îngenunchează înaintea acestor minciuni și sărută tot felul de reprezentatii, atunci când Eu nu aștept de la nimeni să Îmi cadă recunoscător și să Mi se închine, aștept să vă recunoașteți pe voi ca ființe spirituale, înțelepte și independente în univers. Acesta despre care ți-am vorbit, este Dumnezeu promovat de toate, *absolut toate religiile* de pe pământ.

Care este scopul lor final?

Apariția sistemului de gândire, care a fost denumit în trecut „anti-Hristic“.

Stai puțin! Tot acest timp, cei ce au promovat acest Dumnezeu „iubitor“ (răzbunător) și care nu există, au făcut-o cu scopul de a întoarce într-un sfârșit întreaga umanitate împotriva Adevăratului Creator?

Pare atât de greu de crezut?

Pare imposibil de crezut!

De ce?

⁴ Apocalipsa 13:15

Libertatea pe care nu ați înțeles-o v-a întors împotriva Creatorului vostru! Iar atunci când vă negați Sursa primordială, pur și simplu vă negați pe voi, determinând, în cele din urmă, dispariția voastră ca civilizație. Sistemul de gândire anti-Hristic provoacă autodistrugere (atrage dispariția rasei umane).

La fel cum un copil, dacă își neagă propriul lui tată, spunând despre acela că nu există și nici nu a existat, atunci nici el, copilul, nu ar fi putut exista! Această judecată determină totodată și dispariția lui.

Astfel că nicio ființă din câte există pe pământ, indiferent de gradul de înțelepciune, nu își neagă Sursa existenței, nu o poate face! Doar cei rățacitori și cei care se împotrivesc vieții, pot crea asemenea „arme“, adormitoare de minti, ce sunt de mult închise.

Te întrebi cum s-a putut ajunge la un astfel de sistem de gândire? Foarte simplu! Promovezi un dumnezeu care își urăște creația, iar mai târziu, aștepti ca el să devină o victimă, fiind părăsit, desigur, de cei pe care îi pedepsea.

Cine sunt cei care se împotrivesc vieții?

Cei care cred că sunt liberi și care s-au numit „atei“. Ei sunt cei care au căzut victime planului de dezbinare, promovat de religiile pământului, și sunt fiii preoților, cei care au fost învățați strâmb, urmașii stâlpului putred al religiei instituționalizată, simbolizată de prima fiară în cartea Apocalipsei.

Cât despre anti-Hrist, încearcă să nu îți mai imaginezi o persoană. Ci mai de grabă un concept sau o grupare care s-a ridicat împotriva stării voastre naturale, o grupare de rezistență care s-a născut în mijlocul popoarelor, una despre care cu toții credeți că aveți nevoie. Această grupare (grupări care se vor uni) vor avea bineînțeles nevoie de un lider. Apoi, cel care va fi ales va prelua puterea politică, va lupta sub pretextul dreptății și va vorbi în numele națiunilor civile. Și mulți vor alege să fie de „partea“ lui, crezând că au găsit salvarea lor. Însă vor sfârși prin a fi înșelați.

Ei sunt cei care așteaptă de la oameni, nu de la Dumnezeu. Sunt cei care cred că fericirea ori salvarea lor se află în mâinile unui conducător, sau poate veni din partea unei societăți perfide (subiect ce va fi dezvoltat în volumul al doilea, în care vom expune modul în care funcționează și cine este societatea voastră).

Și chiar dacă vreunul dintre cei mai mari conducători ai voștri, indiferent de puterea și autoritatea pe care o deține, ar dori cu adevărat să vă salveze ori să se salveze pe el însuși, crezi că ar putea?

În niciun caz.

Așadar, judecați cu mai multă atenție acțiunile voastre, alegând cu înțelepciune în „mâinile“ cui vă încredințați viețile.

Liderul despre care îți vorbesc este așteptat deja. El trăiește (se află) printre voi și este rezultatul creat de conștiința națiunilor unite, materializat în realitatea voastră.

Dacă vrei sinceritate din partea mea, da, și eu mă declar a fi împotriva autorităților care ne conduc, gândind că:

În urmă cu câțiva zeci de ani, eram conduși de oameni ce nu erau pregătiți ca să o facă. Astăzi însă, suntem conduși de oameni instruiți să înșele!

Gândind în felul acesta mă pot numi unul care face parte din rezistență sau opoziție? De partea cui sunt?

Ești de partea nimănui!

Dar dacă vei continua să gândești astfel, Mă tem că nu ai înțeles nimic din mesajul acestei cărți. Cu toate acestea, e bine să gândești împotriva autorităților, dar nu e bine să lupți împotriva lor. Nu ți-ar aduce niciun folos să o faci, doar ți-ai irosi viața, în loc să ți-o trăiești. De altfel, dacă ai alege să lupți pentru dreptatea ta, cu ce te-ai mai putea diferenția față de ei?

La spune-Mi, ce crezi tu că stă mai presus de dreptate?

La întrebarea asta aș răspunde: IUBIREA!

Te-ai luminat, ai înțeles, IUBIREA!

Mă uimești!

Hei, să nu exagerăm.

Iubirea stă deasupra dreptății, deasupra a tot ceea ce e corect și bun. Iubirea este Dumnezeu și este al șaselea simț dăruit omului. Voi, ajunși pe pământ, primiți mii de șanse pentru a ierta, dar în loc să iubiți, alegeți să vă faceți dreptate. În felul acesta, *suferințele sau dezamăgirile revin asupra voastră și le veți retrăi de atâtea ori până ce veți învăța să îi iertați pe cei care vă provoacă suferință.*

Suferința nu este o pedeapsă de la Dumnezeu! Ci, un dar de la Mine, prin care voi să vă construiți caracterul și să vă desăvârșiți ființa.

Tu nu trebuie să te declari a fi de vreo parte ori de cealaltă.

Tu nu mai faci parte din lumea aceasta. Nici nu ai făcut vreodată! Ci ai ales să fii îndrumător, iar alături de Mine ești supraveghetor. Tu nu ai nevoie de nimic de acolo, dar mulți de acolo au nevoie de tine! Și puțini, foarte puțini dintre ei cunosc acest lucru.

Lumea voastră accelerează într-o direcție „greșită“ și mulți se declară a fi „împotriva“ lui Dumnezeu! Totuși, M-ai crede dacă ți-aș spune că *niciunul din câți oameni trăiesc pe suprafața pământului, nu este împotriva Mea?*

Tată, oare cum aș putea să cred?

Nimeni nu este împotriva Mea și nimeni nu ar putea fi vreodată. Fiindcă, *Dumnezeu nu poate avea adversar! Aceasta este o blasfemie! Nimeni nu s-ar putea declara vreodată a fi împotriva Cuiva pe care nu L-a cunoscut niciodată!*

Iar cei care declară că sunt împotriva lui Dumnezeu, nu sunt împotriva Mea, ci s-au ridicat împotriva a ceea ce li s-a spus că este Dumnezeu. *Însă aceștia nu Mă cunosc! Nici cei care i-au învățat despre cine este Dumnezeu, nu M-au cunoscut. Căci...*

Dumnezeu nu duce o luptă cu oamenii, oamenii se luptă între ei! În schimb, Eu iubesc. Iar cei ce vor alege să Mă cunoască, nu se vor mai putea dezlipi de Mine în veci.

Așadar, lupta împotriva manipulării ori misiunea de creare a sinelui vostru, sunt cu adevărat problemele care ar fi bine să vă

preocupe, nu grija pentru ceea ce bagi în gură sau ce oferi copilului tău ca hrană. Aceasta din urmă, pentru care vă irosiți cu toții viețile, este sarcina Mea, nu a voastră! Așa a fost încă de la început! Iar ele sunt „legile” Mele, pe care nu le veți putea schimba niciodată, în veci, oricât v-ați strădui.

Observ că a devenit o obișnuință să îmi răspunzi la întrebări, dinainte ca eu să Te întreb ceva. Apoi spui să nu îmi fac griji pe motiv că sunt încă singur, ai pregătit pe cineva special pentru mine! Voi aștepta iar, într-un final, poate se va adevăra tot ce am scris aici.

Mai observ la Tine faptul că Îți place să șochezi, umblând alături de mine pe stradă, fără să Te lași privit! Sunt convins că acest mister Îl definește pe Dumnezeu. Înțeleg cum Te poți face iubit fără să Te folosești de puterile Tale ori fără a influența cuiva libertatea. Încep să Îl înțeleg pe Dumnezeu.

Cu toate astea, stau, gândesc și mă întreb, însă nu-mi vine să cred, cum pot crede cu asemenea tărie în Ceva Ce sufletul îmi spune că există, vreme în care mintea încearcă a îmi dovedi zilnic contrariul?

Aici se ascunde secretul forțelor universului și a cunoașterii de sine.

Dar multe din această viață mi se par inutile! Trăim parcă un chin continuu, fără a vedea un rost, privind ceea ce trăim. E obositor să tot aștepti și să cauți, an după an și zi după zi!

Treptat, toate lucrurile își vor contura în mintea ta un rost, iar toate trăirile tale își vor descoperi scopul lor, atunci când vei învăța să îți folosești mintea cu care te-am înzestrat.

Spuneai că am început deja să îmi folosesc mintea: „Până acum nu ți-ai folosit niciodată mintea, ci instinctele”.

Este foarte adevărat însă, nu am spus niciodată că o folosești la capacitate maximă, doar ai început să o folosești.

Pentru mulți lucrurile încep să capete un sens numai după ce „mor”. Spre deosebire de mulți, tu încerci să crezi sensul vieții tale încă de la vârsta asta fragedă. Tu nu te adaptezi sistemului, ci îți crezi sistemul tău propriu. Creezi un sens trăirilor tale, apoi te chinui să le împingi către direcția în care îți șoptește sufletul tău să le împingi.

Dar cum voi putea deveni credibil? Cine va lua în seamă cuvintele unui om fără studii superioare măcar? Cine va da crezare unui simplu constructor de case?

Pot să îți pun și Eu o întrebare?

Desigur.

Câtă siguranță îți acorzi atunci când construiești acele case? Cine poate să te contrazică în legătură cu ceea ce faci?

Nimeni nu poate.

În ciuda siguranței tale asupra cunoștințelor de a crea la nivel material, țin să îți aduc la cunoștință că, atunci când ai venit aici, ai venit gol, ci toate cunoștințele și aptitudinile ți le-ai dezvoltat aici. Te-ai dezvoltat în acest scurt timp în care ți-ai transformat

mintea dintr-una receptoare de informații, într-una care emite informații!

Atunci când te îndoiești de puterea ta, negându-te și spunând că nu poți, te îndoiești de Mine, de puterea și de promisiunea Mea față de tine, cu ajutorul căreia ți-ai început procesul alchimizării, dintr-un simplu constructor de case, într-unul de caractere!

Hei, oprește-Te! Cei care vor citi aceste cuvinte vor crede despre mine că mă consider deja un învățător spiritual.

Poate că ești un Maestru. Poate motivul pentru care ai coborât din nou pe pământ este acela de a revela oamenilor o mică parte a Luminii și a Strălucirii Mele, și de a le pune întrebarea: *CINE ESTE CA DUMNEZEU?*

Pe asta am pus accentul de câțiva ani încoace. Asta se reflectă în intențiile mele și în modul meu de a gândi.

Vreau totuși să Te mai întreb ceva, ceva ce m-a frământat mult în ultima vreme. Aș dori să aflu de la Sursă, dacă Biblia conține interpretări greșite, adăugiri sau traduceri incorecte și incomplete?

Răspunsul la toate cele trei este unul singur: Da!

Uau! Dar mi-e greu să cred!

Cum poate să conțină Biblia aceste greșeli, din moment ce a fost scrisă de Tine, Tu fiind Perfect?

Pentru ce a îngăduit Dumnezeu un asemenea lucru?

Biblia a fost „scrisă“ de Mine sub formă de sentimente, viziuni și revelații. Voi le-ați interpretat, apoi le-ați așezat în cele mai potrivite cuvinte. Probabil că dacă M-aș fi coborât la voi să o interpretez Eu Însumi, Mi-aș fi încălcat astfel promisiunea de a nu vă influența libertatea.

Biblia a fost și este cel mai perfect lucru pentru voi... Este o Mică parte din planul Meu cu voi!

Dar spune-Mi, ce te-a determinat să judeci modul în care au interpretat cei din trecut ceea ce le-am descoperit, când tu deții un întreg arsenal de tehnologie a informației și totuși, nu ai reușit să așezi în cele mai potrivite cuvinte o simplă imagine pe care ți-am arătat-o cu câteva luni în urmă?

Te referi la „Viziuni asupra vremurilor de apoi“?

Da, acolo ai încercat să descrii în cuvinte actuale ceea ce nu există încă în lumea voastră.

În orice caz, tot ce ai scris tu în această carte este exact ceea ce oamenii au nevoie să audă.

Ai cunoscut vreodată sentimentul acela în care, în loc să judeci pe cineva cu privire la o faptă, să te bucuri din plin pentru acel cineva, care este liber să facă orice, orice ai constata că face cu acel orice?

Nu am privit niciodată lucrurile din această perspectivă, și nu cred că au fost privite dintr-o poziție similară vreodată.

Copiii Mei, adevărat vă spun Eu vouă, mai sunt sute de sentimente nedescoperite și neexplorate de voi.

Pe unele le catalogați ca fiind rele, vă judecați pe voi, spunând că

sunt diabolice, dar totuși le gândiți ori le simțiți. Mai spuneți despre voi că sunteți liberi, însă, vă impuneți zilnic să trăiți cum au trăit alții, încercați în fiecare zi să gândiți cum au gândit alții, indiferent dacă sunteți de acord cu acele idei ori dacă nu le acceptați în totalitate.

În lumea asta largă, există miliarde de păreri și de interpretări. Câți oameni trăiesc pe pământ, tot atâtea păreri vei întâlni! Unele se apropie de Adevăr, însă altele se îndepărtează de Sursă. De la cele care se îndepărtează de Sursă, se abat la rândul lor și altele, iar de ele și altele, până vor uita care este Sursa Adevărului real, *Realitatea Supremă, apoi se vor consuma între ele!*

Atunci, din mijlocul acestora va lua naștere o alta, una care le va readuce pe toate celelalte înapoi.

Tu, în ceea ce privește această carte, te-ai apropiat foarte tare de Adevăr! Ai interpretat Glasul Meu în Cea Mai Înaltă formă în care a fost interpretat el vreodată. Ai transpus Vocea Mea în cele mai potrivite cuvinte, însă nu sub forma ei reală. Nici nu o vei putea face vreodată în totalitate! *Căci...*

Acest mesaj nu este Adevărul, ci vorbește despre Adevăr!

O altă afirmație, posibil șocantă, însă una dezinhibitoare de frică, pe care mintea voastră va avea nevoie de un timp îndelungat pentru a o putea digera, ar fi că, e timpul să cunoașteți destinația finală a etapei evolutive curente, privind călătoria omului în univers.

Această călătorie se va sfârși atunci când nimeni nu va mai cunoaște „binele și răul”. Când veți veni înapoi acasă!

Atunci veți înceta să mai trăiți în frică, ci pur și simplu veți trăi. Abia atunci omul nu va mai fi nevoit să se ferească de gândurile exterioare, ci va trăi în Dragoste și într-o compatibilitate Divină. El nu va mai fi nevoit să își înfrâneze ce să nu facă, ci tot ce va gândi, va alege sau va face, va fi cea mai înaltă alegere, pătrunsă de Dragostea Mea, care sunteți voi toți și Unul singur!

Primii oameni care au trăit pe pământ nu au cunoscut „binele și răul”. În schimb, erau puri și neprihăniți. *Adevărat vă spun: Tot acolo vă veți întoarce!*

Aceasta este destinația călătoriei voastre din prezent. Este Împărțirea Cerurilor, de unde ați plecat și unde vă veți întoarce.

Eu v-am creat perfecți! Iar, prin evoluție, vă creați voi înșivă perfecți. *Tot Ceea Ce priviți în jurul vostru este perfect! Iar voi trebuie să învățați să priviți Ceea Ce este în jurul vostru, fiindcă totul este unic dar este diferit, în același Tot nemărginit.*

Mai sunt sute de sentimente ce așteaptă să fie descoperite. Ele sunt sentimentele cele mai înalte, care se nasc din cele mai mici lucruri! Încetați să mai căutați atât de adânc, priviți mai întâi în stânga, apoi în dreapta voastră...

Trăiți fiecare zi ca și cum ar fi ultima zi, și iubiți-vă ca și cum ați iubi ultima persoană care trăiește pe pământ.

Cât despre volumul doi, îți spun doar că va fi evaluarea omului, a poziției în care se află el acum. Da, va evalua evenimentele

care s-au întâmplat deja, pe care voi încă le așteptați să se întâmple! Volumul doi va coborî mult mai adânc în problemele legate de ceea ce nu faceți, *eliminând judecățile* cu privire la „ceea ce nu trebuie să faceți“.

Voi vă scrieți istoria citind-o! Și astfel, așteptați viitorul fără ca să trăiți prezentul. Dar trezindu-vă în viitor, oare veți mai avea ce să citiți?

Mai ai ceva de adăugat pentru încheiere?

Aș adăuga că noi trăim de parcă n-am muri niciodată, iar când va sosi vremea să murim, o facem precum nu am fi trăit niciodată... Poate va veni vremea când ne vom trezi, după ce vom muri, în care vom spune: ferice de cei ce încă trăiesc, care se bucură de libertate, de Dragoste și de Lumină!

Ferice de copiii voștri, căci a lor este Împărăția Cerului!

Am mai auzit această afirmație.

Mă bucur că ai auzit-o. Ceea ce Îmi doresc Eu copii, este să o și înțelegeți.

Sunt încă nedumerit în privința reacției oamenilor la citirea acestui mesaj. Mesajul Nostru ar putea fi interpretat ca o eliminare a tuturor regulilor. Cu alte cuvinte, cu toții vor putea face orice și sunt liberi să facă ce vor. Totuși, nimeni nu va fi judecat, și nici pedepsit! Nu există iad, nici acel dumnezeu răzbunător, impunător, promovată de instituțiile religioase... „Și nu vor muri, Eu sunt Domnul“.

Asta ar putea să producă haos sau confuzie între oameni! Eliminarea tuturor regulilor nu provoacă rătăcire?

O rătăcire mai mare decât cea care există acum pe planetă? Asta ai vrut să spui? Ești de părere că oamenii își urmează astăzi „valorile“ cu credință și cu demnitate?

Care sunt „valorile“ voastre? *Oferă-Mi doar un exemplu!*

Știu, nu ai putea să o faci, cu toate că mulți ar opta pentru scriitori și pentru știință. Pentru cultură, politică, religie, dreptate sau învățământ. Însă nu avem timp acum să oferim noțiuni caracteristice intențiilor fundamentale ale acestor concepte plăsmuite.

Ci vreau ca voi să știți că tot ceea ce lumea voastră promovează, sunt nonvalorile de vârf și șarlatanii!

Vom discuta aceste aspecte cu amănuntul, pe viitor...

Iar înainte să îți răspund la întrebarea de mai sus, doresc să-ți adresez Eu o întrebare:

De unde ai împrumutat *această gândire judiciar-preoțească*, atunci când Eu te-am ferit întreaga viața de aceste idei mărginite lumești, adormitoare de minți și de caractere?

Dumnezeu este Liber iar libertatea Îl definește pe Dumnezeu! În cazul acesta, voi cum vă veți putea continua *călătoria către a deveni Dumnezeu*, câtă vreme alegeți să vă supuneți omului?

Voi alegeți să vi se impună, crezând că alegeți spre binele vostru!

Oare nu de-a lungul istoriei legilor pământești, cu cât vi s-a impus mai drastic și ați fost amenințați mai dur, cu atât voi v-ați împotrivit mai tare, încălcând cu prețul vieții acele legi smintite

omenești? Ați transformat „paradisul“ impus, în conflicte, crime și războaie!

Același lucru faceți și astăzi și îl veți face până când veți muri.

Spuneți „tutunul dăunează grav sănătății“, la fel se întâmplă și cu alcoolul. Dar cu toate acestea, consumul se mărește de la an, la an. Tinerii de astăzi se străduiesc să obțină slujbe cât mai bine plătite ori profituri cât mai mari, pentru a cumpăra cât mai mult tutun sau alcool (moarte), crezând că în felul acesta vor trăi mai plăcut. Vă irosiți nopțile accelerând îmbătrânirea, apoi gândiți că tinerețea este prea scurtă, iar „anii tinereții nu vi-i înapoiază nimeni“.

Adevărat vă spun Eu, dacă ați putea auzi asemeni unui mesaj adițional de atenționare, atașat gândurilor voastre, al tuturor reacțiilor voastre; în cazul celei de față acesta ar suna cam așa: „Dacă tinerețea este atât de scurtă, măcar să o irosim“!

Tot, absolut tot ceea ce faceți vă denigrează și lucrează împotriva voastră.

Așa cum v-am mai spus, credeți că stă în natura voastră să vă întoarceți „împotriva“ Creatorului vostru. Dar Acest Creator v-a creat în așa fel încât să vă puteți crea voi înșivă!

Astfel, atunci când vă negați proveniența, răzvrătindu-vă „împotriva“ Mea, *vă negați pe voi, răscolându-vă împotriva greșelilor voastre. Voi sunteți liberi. Nimeni nu v-a impus! Voi v-ați impus, înainte de a vă da seama că de fapt erați liberi!*

Totuși, la rândul vostru să nu impuneți nici altora, ca să fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru este!

În ceea ce privește eliminarea regulilor sau dezlegarea minților da, este adevărat, oricine poate să facă orice. Acest mesaj va încuraja masele să facă ce vor. Însă nu își face griji în privința haosului. Cei care vor caută altceva față de ceea ce au fost învățați, cei care vor fi interesați să cunoască și vor ajunge să citească până aici, Mă vor cunoaște deja, cunoscându-se pe ei înșiși.

Și, chiar dacă își vor oferi libertate totală, nu își vor permite să revină la viețile lor anterioare – vieți ale minciunii ori disfuncțiilor unei moralități bolnave legiferate, în care au trăit. Fiindcă nu vor mai putea. Dar cei care nu sunt încă pregătiți și cei predispuși la recăderea în această degradare progresivă, vor lăsa cartea din mână încă de la pagina unsprezece a acestei conversații.

La sfârșit toți vor înțelege faptul că dacă vor dori să devină Asemeni Creatorului lor, îi voi ajuta să devină. *Dar dacă vor dori să devină altceva decât Creatorul lor, îi voi aștepta până se vor răzgândi! Îi voi aștepta până vor înțelege natura lor și faptul că sunt conectați la o Sursă Atotputernică, Una care îi îndrumă pe întreaga durată a vieților lor.*

Iar această Sursă are o singură intenție, aceea de a oferi, fără a aștepta ceva în schimb.

Și nu te îngrijora în privința celor care vor accepta sau nu, teoriile tale. Căci, cu toții se vor minuna de cuvintele tale și vor lauda Înțelepciunea Mea. Și milioane de oameni vor citi cărțile

tale, vrând să Mă cunoască. Te vor întreba de Mine și vor dori să Mă asculte, curioși să afle cât mai mult. Aceasta fiindcă oamenii n-au habar ce am pregătit Eu pentru ei!

Și iată că scopul acestei prime părți a fost atins cu succes. Da, am stârnit interes și controverse între cei interesați, reușind a da naștere altor sute de întrebări.

Scopul acestui volum nu a fost acela de a oferi cât mai multe răspunsuri, ci a-i determina pe oameni să își pună cât mai multe întrebări. Iar pentru asta doresc să te felicitez!

A fost o provocare pentru tine, pe care ai străbătut-o cu succes. Te-ai întrecut pe tine, și ai trecut la nivelul următor!

Însă, după cum am susținut deja, te afli abia la început și habar nu ai ce te așteaptă în continuare.

Am dorit să conturez aspectul conținutului, deoarece majoritatea oamenilor nu intenționează să afle mai mult, se mulțumesc cu statutul pe care îl dețin.

Nici în privința celor ce se vor ridica să te critice, încercând să defăimeze aceste cuvinte, să nu te îngrijorezi. Adevăr îți spun Eu ție, nu există oameni proști sau oameni mai deștepți, ci există doar oameni și alegeri.

Cei mai deștepți oameni de pe planeta voastră azi, sunt cei care au ales să învețe de la alții. În schimb, tu îi înveți pe alții! Prin urmare, tu nu poți urma o teorie care nu se ridică la nivelul teoriei tale proprii. Cu alte cuvinte, *nu poți învăța de la cineva care cunoaște mai puțin decât cunoști tu.*

Chiar acum aud oameni care discută între ei și spun: „Unele idei, scoase din această carte, ar fi foarte bune. Dar altele nu pot fi asociate cu Glasul lui Dumnezeu“.

Adevărat vă spun, ideile pe care le respingeți cel mai tare, oricât le-ați analiza, în special acelea sunt cele mai adevărate!

Cea mai mare dorință a celui care s-a numit Albert Einstein a fost să afle cum gândește Dumnezeu, restul sunt detalii! Și uite că ați aflat! Iar astăzi, cu mulți dintre voi discut direct și față în față, literalmente. Da, chiar așa cum auzi...

Nu pentru că Eu am hotărât să vă vorbesc, ci pentru că voi v-ați hotărât să Mă auziți!

Tată, ajută-i pe cei care au nevoie de ajutor și ascultă-i pe toți cei care Te cheamă.

Lasă „soarta“ omenirii în seama Mea, și ai grijă ca mila ta față de cei neîndreptățiți să nu se transforme în ură și judecată, împotriva celor care vă asupresc! Învață în schimb, să îi iubești pe cei ce pornesc la luptă, dar și pe cei care înșeală și care își păzesc sau își măresc visteriile.

În viața pe pământ, voi sunteți simpli voluntari care se oferă unii altora. Conștiințele înalte se dăruiesc în totalitate celorlalte și le îndeamnă către desăvârșire. La fel și Conștiințele joase, care vă ajută să vă creați ca Lumină în oceanul de tenebre...

Voi toți sunteți ființe creatoare și creați oportunități pentru a înainta în evoluție ca, la final, cu toții să atingeți același rezultat.

Asta e tot ce vrei să transmiți ca încheiere cititorilor?

Nu, mai am...

Doresc să vă aduc la cunoștință faptul că nu am auzit niciodată Vocea Creatorului, în felul în care vă imaginați voi că aș fi auzit-o, sub formă de vibrație (sunet). Nu aș putea vreodată să o fac. Nimeni nu ar putea. Dar cu ajutorul iubirii Sale față de creație vom îmbunătăți mesajele Lui vindecătoare, cele de care lumea va avea nevoie în viitor.

Tot ce am reușit să scriu s-a datorat credinței mele și reamintirii privind identitatea mea, folosind Energiile universului, construind Vocea Creatorului în subconștientul meu.

Dumnezeu nu a încetat niciodată să ne vorbească, noi am încetat de mult din a Îl mai asculta!

Totul este așa și nu putea fi altfel, pentru că așa este!

Mă bucur că am reușit să vă reîmprospătez percepția ambiguă asupra imaginii lumii acesteia.

Este o onoare pentru mine să vă transmit acest mesaj.

Perfecțiunea nu va putea fi zărită câtă vreme nu vom încerca să o privim. Vă invit să pornim împreună spre a privi Perfecțiunea, analizând mult mai atent viețile proprii...

Iar, despre mine îmi amintesc că mi-am propus să mor și să nu mai fiu! Dar astăzi, aș muri de o mie de ori doar pentru a mai exista o dată!

Fiți binecuvântați toți cei care ați citit sau nu ați citit această carte.

PACE VOUĂ!

Cuvânt de încheiere

Da, îmi amintesc...
 Îmi amintesc Cine sunt și/sau de ce am venit aici. Mă aflu aici ca să îmi reamintesc că exist, că sunt foarte important și că nu sunt singur. Fără mine Totul este incomplet! Fără noi nimic nu poate exista. *Noi creăm Totul. NOI SUNTEM UNIVERSUL, noi suntem Dumnezeu!*

Îmi amintesc că am ales să mă nasc aici, și Ți-am promis că vom vorbi! Ai spus că nu mă vei părăsi, că ai nevoie să Te cunosc și că ești Ceea Ce ești. Mi-ai spus că voi înțelege Ceea Ce ești! Ai spus că Te voi auzi, că voi înțelege mult și voi crea mult. Iar eu Ți-am promis că Te voi lăuda și voi crea Partea mea din Tine.

Apoi ai spus că vor trece anii peste sufletul meu de copil și voi rămâne la fel! Voi rămâne fiul Tău indiferent ce voi face și pe unde voi rătăci. Ai spus că îmi va fi greu, că voi suferi cumplit, și voi plânge și că voi muri!

Dar eu zâmbind, Te-am întrebat:

Ce înseamnă atunci când suferi?

Ai spus că suferința înseamnă ATUNCI CÂND TU NU EȘTI!
Atunci când rămân singur...

Ai spus că voi înțelege ce înseamnă „singur“. Iar pentru asta va trebui să mă nasc pe pământ și să trăiesc *IMPREUNĂ* cu ceilalți oameni.

Și din nou am întrebat:

Vrei să spui că mai există altcineva în afară de mine?

Cum e posibil așa ceva ori, cum aș putea să cred?

„Nu este nevoie să crezi, ci să te convingi! Și te vei convinge de acest lucru numai prin trăiri și experiențe materiale“, ai răspuns...

Cine sunt oamenii despre care îmi vorbești, și care trăiesc pe pământ? De unde au venit?

„Oamenii alături de care vei trăi pe pământ sunt Eu, părți din Mine (în dezvoltare)“.

Dar cum poți să fi toți oamenii, Tu fiind o singură Persoană?

„Eu nu sunt doar oamenii care trăiesc pe pământ, ci sunt fiecare plantă, pasăre sau animal, care trăiește acolo.

Tu, deasemenea, ești tot Eu“.

Ce va trebui să fac câtă vreme voi trăi acolo?

„Să îți reamintești să trăiești ca parte individuală a Uniunii, trăind în interiorul Ei, bucurându-te de viața ta“.

Nu voi fi obligat să mă supun vreunei reguli și nu voi fi dator să fac ceva în plus?

„Nu! Și asta pentru că nu există reguli!

Eu nu am creat niciodată așa ceva“.

Spui că pot să fac ce vreau și pot să mă întorc când doresc eu să mă întorc de acolo?

„Așa spun! Însă nici să pleci acolo nu este obligatoriu.

Este doar o alegere a ta“.

Apoi, ajuns pe pământ, Te-am întrebat din nou:

De ce acum sunt doar eu și nu mai sunt toți oamenii? Pentru ce am devenit *ceva* și am încetat să mai fiu *Totul*?

Iar Tu ai spus că, din nimic eu trebuie să devin Totul.

La fel se întâmplă în cazul fiecărui om.

Iată că trăind pe acest pământ am cunoscut durerea, suferința sau singurătatea. Însă, Tu nu poți să nu fii! Asta mă determină să cred că nu există suferință.

Suferința este Frică și neînțelegere, iar ea dispare atunci când descoperim Dragostea. Așa că voi lupta să îndepărtez suferința, nu să câștig fericirea...

Lupt împotriva absenței Tale, și iată, Tu ești aici!

sfârșit

Nota Cititorului: 18 noiembrie 1986, anul în care avea să se nască Alberto Bacoï, un om simplu, despre care ulterior aveam să aflăm că urma să schimbe viețile multora.

Provenind dintr-o familie de romano-catolici, crescut în România, București, alături de doi părinți modești și alți patru frați, primește o educație socială instabilă, deloc sigură, dar și trăiri și experiențe ce urmau a îi marca definitiv existența.

Copilăria este una frumoasă, perioadă în care jocurile ori visele se împlăteau în mod perfect cu înclinația spre artele plastice, dezvoltată și manifestată sub privirile părinților și a profesorilor. Încă de la o vârstă foarte fragedă, pe lângă înscrierea obligatorie la școală, se înscrie și urmează cursuri creștine, într-un centru organizator de cursuri speciale pentru copii. Frecventându-le în mod repetat, în fiecare sâmbătă, reușește a aprofunda învățăturile biblice, ce mai târziu aveau a-i deveni singurele puncte de orientare autoeducațională în viață.

La vârsta de aproape nouă ani însă, avea să descopere o mulțime de evenimente necunoscute încă, un șir lung de experiențe neplăcute, și cum toată copilăria se poate transforma rapid într-o amintire. Despărțirea părinților, un eveniment plin de violență și care a adus cu el o experiență greu de suportat, a provocat o ruptură, și nu doar o ruptură între membrii familiei, ci și de orice fel de formă de educație, învățământ sau integrare socială.

Retras, rătăcind printre străini, părăsește împreună cu frații și mama sa locul în care s-a născut, transformat acum într-o sursă de alimentare a umilinței, a eșecului și a dorului. La aproximativ trei ani după plecare, pasat de la unul la altul, hotărăște să se întoarcă acasă.

Adolescența este și ea marcată de diverse evenimente dramatice. Tânărul, cunoscând responsabilitatea, truda și umilința, e nevoit să se maturizeze rapid. Fără studii, schimbând diverse posturi de muncă, de la cele mai joase până la cele mai joase, învață să supraviețuiască consumând minimum de resurse. Tatăl bolnav, fără a-i mai putea oferi sprijin, din punct de vedere moral și financiar, se retrage în locul natal lângă părinții săi.

Confruntându-se cu o viață nu atât de ușoară, autorul rămâne un om care are curajul de a crede zi de zi în visele sale, vise care mai târziu aveau să se materializeze, apoi să devină o realitate palpabilă.

La vârsta de nouăsprezece ani, la o lună după moartea tragică a tatălui său, se îndrăgostește de o tânără frumoasă, alături de care trăiește o poveste de dragoste, pură, dar care nu avea să dureze mai mult de cinci ani. După încetarea relației, sătul de eșec după eșec, experiențe dureroase, nedorite, neînțelese și tentative de suicid, tânărul începe a simți și a căuta din ce în ce mai intens apropierea de Dumnezeu, iar, regăsindu-se, revenind la înțelepciune, hotărăște a împărtăși oamenilor câteva idei despre: „*ceea ce ar fi bine să nu faci cu viața ta*“.

În felul acesta, fără a conștientiza, avea să dea naștere unui nou concept și punct de vedere diferit, mai amplu și mai înalt, al înțelegerii scopului suprem și al evoluției umane, dar și a descoperirii Caracterului și a Voinței Divine.

Așadar, în primăvara anului 2012, își începea *Lucrarea prin scrierile primului volum al trilogiei „Vorbind cu Dumnezeu“*.

Problemele și iluziile nu l-au doborât, ci, din contră, au creat un om cu caracter puternic, și nu doar unul cu caracter puternic, ci și un tânăr înțelept, care și-a dezvoltat capacitatea de a înțelege că toate întâmplările trăite, l-au adus exact acolo unde trebuia el să ajungă, scopul fiind formarea și desăvârșirea lui – totul însemnând conștientizarea clipei prezent, singura clipă sfântă și unică existentă în univers...

Dezvoltându-și abilitatea de a interpreta gânduri, înălțându-și conștiința, reușește a asculta *Însăși Vocea (Voința) Creatorului*, devenind așadar, un om ale cărui cuvinte sunt căutate de cei din jur, fiind una dintre puținele persoane care în ciuda tuturor refuzurilor sau a dezamăgirilor, primite în mod repetat, continuă să transmită celorlalți lecția iertării.

Mulțumesc!